

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Nová složka (2)\Svijaš_Alexander-Karma_2.pdb

PDB Name: Karma 2
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 2.3.2004
Modification Date: 2.3.2004
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

=====

Alexander SVIJAŠ
KARMA - NÁPRAVA CHYB
Version: Palm.1.0
OCR: ok
Corrections: 3

=====

Úvod ke druhé knize

Vítejte, milí čtenáři! Před vámi je pokračování naší velké knihy o tom, jak se lze naučit žít v Racionálním světě... Najdete zde další tři části naší velké knihy. V minulém díle jsme vás seznámili s pojmy idealizace a karma. V tomto duchu budeme pokračovat i nyní. Nejdříve si řekneme něco o tom, jak se lze očistit od chyb, které jste na sebe navršili v průběhu vašeho vědomého života. Navrhneme vám techniku, jak očistit své tělo karmické, mentální i emocionální. Těchto technik dnes prakticky využívá obrovské množství lidí na celém světě - posílají nám spoustu děkovných dopisů.

Nabídneme vám také několik variant životních postojů, jejichž přijetím můžete žít na tomto světě v klidu a spokojenosti. Vyberete si takový životní postoj, který odpovídá stavu vaší duše, vašemu temperamentu a prostředí, v němž se pohybujete.

Také vám vyložíme některé z verzí dění na Nebesích, kam se v řadě případů obracíte o pomoc, a co je třeba následně po takové prosbě udělat.

Náš model uspořádání jemnohmotného světa se blíží modelu křesťanskému, i když jej zobrazuje v neobvyklém pojetí. Nechceme se odvolávat na žádné religiózní zdroje. Chceme vám předložit vědomý postoj, poněvadž máme v úmyslu naučit vás žít v Racionálním světě, v němž lidé konají uvědomělé činy. Třebaže se často neřídí kvalitními myšlenkami, které někdy někdo vysloví...

V knize pro sebe určitě naleznete mnoho zajímavého a užitečného. A věříme, že budete-li se jejími radami řídit, bude váš život úspěšnější a více pohodový. Takže -jde se na věc!

Část třetí

JAK SE OČISTIT OD PROBLÉMŮ

V této části knihy bychom vám rádi nabídli některá doporučení, která lze použít k odstranění „výchovných“ vlivů karmy.

Čistit je třeba všechno a pořád.

Co je třeba dělat pro to, abychom nebyli „vychovávaní“? Z širšího hlediska lze říci toto: je třeba očistit všechna naše těla od nejrůznějších negací, které se v nás nakumulovaly. Znamená to vyčistit všechna naše jemnohmotná těla. Samozřejmě, že při tom nesmíme zapomenout ani na naše tělo fyzické. Avšak nemůžeme začínat s čištěním těla fyzického, jak to běžně děláme, ale právě naopak. S čištěním je nejlépe začít právě u nejjemnějších těl a postupně přecházet k tzv. tělům hrubším.

Model uspořádání jemnohmotných těl člověka jsme si objasnili ve druhé části. Připomeňme si, že člověk nevlastní jen tělo fyzické, ale i éterické, emocionální (astrální), mentální a kauzální (karmické). Kromě nich však existuje ještě několik ještě jemnějších těl, o kterých zatím hovořit nebudeme. Stejně tak se zatím nebudeme zmiňovat o práci s nimi.

Jejich poznání tedy zatím odhalovat nebudeme. Ale hovořit určitě budeme o tom, co dělat s těmi jemnohmotnými těly, o kterých jsme již hovořili.

Takže, pokud jste se odhodlali postoupit do pozice osvíceného člověka (tzn. chcete začít vyprazdňovat svoji karmickou zátěž), předkládáme vám návrh, jak lze provádět očistu všech vašich jemnohmotných těl s tím, že začneme u toho nejjemnějšího. Jinak se efekt čištění nedostaví nebo bude jen dočasný.

Co budeme čistit.

Bylo by účinné, kdybychom očistili všechno a v maximální míře? Není to tak jednoznačné. Vždyť spolu s úplnou očistou můžeme ztratit zájem o náš reálný život.

Tento problém si lze připomenout anekdotou z dob „stagnace“. Anekdota se týká přijetí do strany (rozumí se do Komunistické strany bývalého SSSR). Kandidáta strany pořádně zpovídají - byl by ochoten pro stranu přestat kouřit, pít nebo obcovat se ženami? On s vypětím sil kývne na souhlas. Potom se ho zeptají: „A byl bys ochoten pro stranu položit život?“ Kandidát bez jakýchkoliv pochybností odpoví: „Ano.“ „Ale proč?“ -ptají se ho komunisté. „A k čemu by mi takový život byl?“ - odpoví kandidát.

Této anekdotě je dán ten význam, že život bez hříchu může pro mnohé lidi znamenat ztrátu své ceny a přitažlivosti.

Netýká se to všech lidí, ale rozhodně mnohých, kteří ještě nepostoupili výše na žebříčku duchovního rozvoje.

Již dříve jsme poukázali na to, že zcela prázdnou „karmickou nádobu“ mají pouze svatí nebo blahoslavení, kteří na tomto světě nemají žádná osobní přání. Pokud se chcete dát na cestu úplné očisty, znamená to pro vás v případě úspěchu velké riziko, a tomu se raději vyhněte. Můžete dosáhnout všeho, na co si jen vzpomenete, jenže vy nic chtít nebudete. Žádná událost vás vlastně nikterak neznepokojí - jednoduše všechno v klidu tak, jak přichází, necháte odeznít. Budete spokojeni jako karas, který zmrzl v ledové kře.

Líbila by se vám taková budoucnost? Domníváme se, že ne. Přesněji řečeno, je pro vás prakticky nedosažitelná. V žilách vám kypí krev, televize a tisk vás přitahují množstvím senzací, příbuzní a známí vás provokují k dialogu, plnému „laskavosti“. Život vás bije kladivem po hlavě a vyhnout se tomuto nástroji je prakticky nemožné. Co s tím?

Navrhujeme vám uvědoměle si limitovat svoje osvícení. To znamená vybrat si několik záklopek pro „karmickou nádobu“, které jsou pro vás nejpříjemnější. A dovolit jim, aby i trošku „protékaly“, tj. - dovolit si lehkou idealizaci některých aspektů života. Např. lásky nebo rodinných vztahů, peněz, tvořivosti atd. Ale ostatní kohoutky musí být naprosto pevné! Všeje dobře uzavřeno, vy se neurážíte, neodsuzujete druhé, nepřehlížíte je a dovolíte světu, aby byl takový, jakým je. Můžete tak žít v pohodě a v „karmické nádobě“ mít hladinu 45 - 55 %. A to je, jak již víme z dřívějšíka, optimální hladina procent pro zadání (a realizaci) kvalitních pozemských přání.

Pokud si toto doporučení vezmete k srdci, přejdeme k uvedení příkladů nebo technik, pomocí nichž se můžete dostat do tohoto příjemného stavu. Ostatně, pokud toužíte po úplném osvícení a nic pozemského vás již nezajímá, je i to, co zde nabízíme, přínosem. Na druhé straně je v této publikaci technik pro dosažení úplného osvícení málo. Ty naše dovolují očistu do 15 %. Potom je již třeba složitějších technik. To je ale otázka, která není náplní této knihy.

Nuže - přikročíme k popisu technik očisty.

PROBLEMATIKA KARMICKÉHO TĚLA

Pokud si vzpomínáte, patří kauzální (karmické) tělo mezi těla jemnomotná, která přináležejí naší Duši, tzn. naší nesmrtelnosti (monádě), převtělující se z jednoho života do druhého v průběhu našich reinkarnací. V důsledku toho se v našem současném těle (třebaže je to možné v jakémkoliv jiném z nesmrtelných těl) schraňují informace o problémech, které jsme si přivodili v průběhu životů minulých.

Ne všechny problémy pocházejí z minulých životů.

Zkušenost nám ukázala, že tyto problémy nemá zdaleka každý člověk. Hledat v minulých životech příčiny svých neúspěchů má smysl pouze tehdy, když se problémy vašeho současného života nedají vůbec nijak vysvětlit z hlediska vašich konkrétních myšlných postojů, a tím tedy dojde k zaplnění hladiny „karmické nádoby“.

Takových problémů je nepatrné množství, ale občas se objeví. Již jsme hovořili o karmických problémech, karmických uzlech a dalších jevech, které nám znepříjemňují život. Jen není třeba hledat příčiny všech těchto složitostí v minulých životech! Většinu problémů jsme si způsobili v životě nynějším!

Začněte hledat v současném životě.

Často se setkáváme s lidmi, kterým jasnovidci odkryli množství evidentně nakupených problémů, údajně z minulých životů. A v tomto životě tedy sklízí úrodu za své minulé hříchy.

Člověk je tak absolutně bezmocný tvář tvář tomu, že neví, co vlastně špatného v minulém životě provedl a fakticky ho to staví do závislosti na jasnovidci, který takové problémy vyhledává a snaží se mu pomoci. To znamená, že jedinec se ze zajetí religiozních (sociálních, politických atd.) hříchů dostává do zajetí hříchů z minulých životů. Je jedno, jak se onen hřích nazývá, jen když se podaří člověka zmanipulovat!

Uznáváme, že poněkud vhodnější je jiný přístup. Bez toho, aniž bychom popřeli problém jako takový (nejenom občasný), jenž si přinášíme z pro nás nepoznané minulosti, navrhujeme vám zpočátku se pokusit samostatně si probrat, zdali příčiny nesouvisí s vaším současným životem. V nesprávných názorech, v negativních prožitcích, v jednání.

Nejspíš sami zjistíte, že tomu tak je.

Jakmile se přesvědčíte o tom, že žádným špatným názorem ani událostmi vašeho současného života není možné objasnit to, co se s vámi děje, teprve potom lze začít hledat, které ze to problémy z minulých životů všechno natropily.

Tzn. jakou informaci o problémech z minulosti přinesla s sebou vaše nesmrtelná duše do života současného.

Často podobnou informaci odečteme sami.

Jak si lze odečítat svoji minulost

Něj dříve je třeba vyloučit všechny případy vašeho „vychovávaní“ za chyby, jejichž počátek lze spatřovat v současném životě. Proto je třeba provést podrobnou analýzu všech nynějších problémů, vycházejících přitom z možnosti existence „výchovného“ procesu, pokud jde o nás samotné. Znamená to vyčíslit si veškeré chybné názory a idealizace, které se vám mohly nakupit již dříve, avšak již ve věku, který si plně uvědomujete. Vycházejte z možnosti použití

některého z pěti způsobů likvidace idealizací. Anebo ze všech pěti způsobů dohromady.

A pouze pokud se nějaký problém nedá vysvětlit v rámci modelu „karmické nádoby“, je možné se pokusit pochopit pomocí jednoduchého logického úsudku, jaké negativní události mohly najít své místo ve vaší dávné minulosti.

Např. máte strach z vody a bojíte se naučit plavat, i když ve vašem současném životě se nestal žádný případ, který by měl souvislost se smrtelným strachem z vody. Pravděpodobně to znamená, že ve vašem karmickém těle je otisk hrůzy, kterou jste zažili, když jste se topili v jednom ze svých dřívějších životů. Je dobré si objasnit, jak k tomu došlo - zdali při lodní katastrofě nebo individuálně, náhodou nebo cestou násilí, aby se podařilo správně překódovat tuto informaci.

Následkem takto provedené logické analýzy události v životě se jindy dá vyčist, jaký inkarnační program by tedy mohl být v našem jemnomotném těle a jaké idealizace nebo karmické problémy si člověk mohl přinést s sebou z životů minulých. V daném případě již není nutné dozvídat se podrobnosti z minulého života, protože informace je dostačující k pochopení toho, jaká role nás čeká v životě tomto, jak ji zvládnout, poddat se „výchově“. Nic víc není nutné.

Jak si lze odečíst informace.

Ale jak to všechno provést, když k tomu, abychom změnili vzpomínky z naší minulosti, potřebujeme podrobně znát ony události, které se do našeho karmického těla otiskly?

Cest k získání daných informací je několik.

Např. lze v průběhu meditace zadat dotaz a spatřit ukázkou toho, co potřebujeme vědět. Daří se to vcelku dobře lidem emocionálním, kteří mají silně vyvinutou představivost. Může jít o jakoukoli meditaci nebo meditaci speciální. Např. speciální reinkarnační meditace jsou dnes velmi rozšířené.

Je také možné si potřebný dotaz zadat před spaním. Lze toho dosáhnout, protože odpověď se dostaví formou snu, zvláště, pokud budete svůj dotaz vícekrát opakovat. Odpověď se může objevit v jakékoliv formě - spatříte ve snu událost z vaší dávné minulosti nebo se vám objeví sen, ale s překódovanou informací, a tu můžete cestou jednoduchých úvah (nebo snáře) pochopit.

Koneckonců je také možné se obrátit s přímým dotazem na své podvědomí. Jak na to si vysvětlíme podrobně v sedmé části knihy.

V krajním případě je možné se obrátit o pomoc ke zkušenému jasnovidci. Důležité je však vědět, že není vhodné chodit se ptát najeden problém více jasnovidců, protože získané odpovědi se budou zcela určitě lišit, a to vás evidentně rozruší. Proto nejprve pracujte s pouhou jedinou otázkou k řešení a odpověď od jasnovidce dostanete. Pokud máte pocit, že vám taková odpověď nestačí, pokračujte v dalších dotazech, které vám napoví více.

Přesně tak lze pracovat s jakýmkoli dalším problémem, který nelze pochopit z hlediska „karmické nádoby“. Bojíte se uzavřených prostor - nejspíš je ve vašem karmickém těle zakódována hrůza, která vznikla při vašem skonu v uzavřeném prostoru (byli jste zavaleni při zemětřesení nebo ve válce, či jste byli násilně zadrženi atd.).

Podobně lze najít zcela racionální inkarnační příčiny mnohých „fobií“, objevujících se u řady osob. Ovšem pozor, ne-poutejte se příliš na takové vyhledávání problémů. Podle našich pozorování jsou v 90 - 95 % případů příčinou nynějších problémů chybné postoje k současnému životu a jeho idealizace. A pouze 5-10 % případů příčin problémů má své zdůvodnění v minulých životech.

Co dělat se získanou informací.

Připusťme tedy, že jste zhruba pochopili, jaké negativní události se vlastně přihodily ve vašem minulém životě. Co je ale nutné dělat dál?

Dál je to skutečně prosté. Je nutné překódovat danou informaci, která dosud setrvává ve vašem karmickém těle. Reálně změnit

vaši minulost nejde - měla totiž kdysi svůj význam a nikdy se již nevrátí. Ale lze změnit vaši vzpomínku na ni. K tomu doporučujeme následující cvičení.

Provádí se buď bezprostředně v čase meditace, kdy se vám v představě vybaví události minulého života nebo jinak, např. tím, že uvidíte danou informaci ve snu, dotazem ke svému podvědomí nebo ji získáte od jasnovidce.

Cvičení na „PŘEKÓDOVÁNÍ SVÉ MINULOSTI“

Najděte si místo, kde vás nebude nikdo rušit po dobu cca 15-20 minut.

Zaujměte pohodlnou pozici, zavřete oči, uvolněte svaly celého těla a zklidněte mysl.

Do všech podrobností (podle možností) prozkoumejte (nebo si představte) tu událost, v jejímž důsledku vám vznikl karmický problém (topíte se pod vodou, zasypala vás hlína, zabíjíte jiného člověka nebo živočicha, někdo vás připravuje o život atd.).

Nyní svými myšlenkami „rozmotejte“ daný děj od konce až k začátku události. A vědomě tuto událost zpracujte tak, aby skončila dobře. (Např. topili jste se, ale znenadání se vám vrátily síly, několikrát jste se rozmáchli pažemi a vyplavali na hladinu a tam vás uviděli nějací lidé na loďce a pomohli vám. Nebo jste byli zavaleni hlínou, ale zpozoroval to váš přítel. Rychle sehnal další lidi a ti vás včas vyhrabali.).

Dopřejte si radost nad tímto vítězstvím nad neštěstím. V myšlenkách poděkujte Bohu a svému andělu strážnému za pomoc a za to, že vám pomohli v neštěstí.

Jak sami vidíte, cvičení je velice jednoduché. Je dostupné každému, kdo je schopen vidět obrazy na svém vlastním vnitřním promítacím plátně. A pokud to člověk nedokáže, nevadí, cvičení lze provádět tak jako tak. Jen místo vytvořené obrazové představy je nutné toto samé umět povyprávět (pro sebe) svými slovy. Efekt bude vlastně stejný.

Překódujte své sny.

Toto cvičení má mnohem širší uplatnění, než jenom u vyvolání vzpomínky na minulost. Doporučujeme jej používat vždy, když se vám zdají děsivé sny. Pokud jste se vzbudili hrůzou - ve snu vás někdo honil, padáte se strže, najíždí na vás auto nebo se objeví něco stejně hrozného - překódujte si takový sen!

Je třeba zavřít oči (pokud jste se již probudili), vzpomeňte si na sen, který vás tak vyděsil a přidejte si k němu šťastný konec. To znamená, že pokud padáte do rokle, dole se neobjeví kameny, ale voda. Vyplavete na hladinu a v klidu plavete ke břehu. Pokud vás někdo honil, nečekaně se objevuje policie, zatýká pronásledovatele a vás doveze autem domů. A tak dále. Stejným způsobem můžete pozměňovat k lepšímu i svoji reálnou budoucnost! Je možné, že jste ve snu získali o vaši blízké budoucnosti informaci. A pokud tuto informaci změníte, kuličky vašeho života se dokutálí do daleko příznivějšího dolíčku. Pomozte jim vtom!

Je nutné, pro vylepšení informací o negativních událostech z našich minulých životů (to znamená očistu vašeho karmické-ho těla), si tuto událost uvědomit a myšlenkově ji upravit tak, aby začátek události zůstal a konec proběhl ve váš prospěch - šťastně. Přeji vám hodně úspěchů na této cestě za očistou.

A my si nyní provedeme resumé.

SHRNUTÍ

1. Abychom se zbavili „výchovných“ karmických vlivů, je nezbytně nutné provést očistu všech jemnohmotných těl člověka.
2. Je dobré začít tuto očistu jemnohmotných těl u těla karmického - v tom případě, pokud v současném životě máte problém, který byl získán v minulém životě. Takové problémy se objeví u zhruba 5 % populace.
3. Aby se mohla provést procedura očisty karmického těla, je nutné poznat, jaká negativní událost se vlastně přihodila v některém z vašich minulých životů. Je možné se to dozvědět cestou meditace, ve snu, požádat o pomoc vlastní podvědomí nebo za pomoci jasnovidce.
4. Očista karmického těla spočívá v myšlenkové změně průběhu negativní události tak, aby její konec skončil pro nás šťastně.
5. Myšlenkové změny průběhu události je třeba dělat vždy, když dostanete informaci o negativních událostech, které se týkají vaší bezprostřední budoucnosti nebo minulosti (např. ve snu).

2. kapitola

„JEŽEČEK“ UDÁLOSTÍ PRACUJEME V PŘEDSTIHU

Po očistě kauzálního těla přistoupíme k očistě hutnějšího těla mentálního, v němž se ukládají veškeré naše myšlenky, poznání a informace o nahromaděných zkušenostech. I zde jsou stejné idealizace, které vytváří náš neklidný rozum. A jak si jistě pamatujete, právě idealizace jsou základem pro vznik nespokojenosti se životem, zaplňování „karmické nádoby“ a „výchovným“ ovlivněním karmou.

Znamená to, že v následující etapě zbavování se „výchovných“ vlivů se musíme zbavit chybných postojů a idealizací, které se nashromáždily v našem mentálním těle.

Pamatujte na to, že žijete v ráji.

Existuje zde jedna obrovská myšlenka, kterou je třeba pochopit a přijat ji za svou: je třeba, abyste uznali fakt, že každou minutou svého života žijete v ráji! Kdykoliv, i kdyby byl váš život sebeděsivější!

Jistě budete souhlasit s tím, že dosáhnout takového pohledu na život není vůbec snadné. Již dávno a zdárně vás přece „vychovávají“: jaký pak je tohle ráj, hůř už být nemůže.

Ale skutečně, může být ještě hůř? Předpokládáme, že jste o tom takto nepřemýšleli. A proč také, vždyť všechny metody (stejně tak i naše Metoda formování událostí) radí, abychom vždy uvažovali pozitivně. A my se o to snažíme, jenže život je pořád horší a horší.

Proč je horší - to je jasné. Nejsme spokojeni se svým životem, naše „karmická nádoba“ se plní dál a život nám přidává stále přísnější „výchovnou“ míru. Chceme vám ukázat, že se nejedná o trest, ani o pomstu, ale vlastně jde o probíhající vylepšování vašich chybných postojů.

Jelikož sníme o lepším životě a nejsme spokojeni s našim současným stavem, nejspíš dojde k tomu, že situace se bude zhoršovat víc a víc. Navrhujeme vám proto neschovávat hlavu do písku, jak to dělají pštrosi, ale naopak s odvahou se podívat na svoji nepřilíh světlou budoucnost, kde je zcela možné, že vše může být ještě horší, než je nyní.

Jak špatné bude, závisí jen a jen na tom, kde v životě je místo pro vaši nespokojenost. Pokud máte starosti v rodině nebo osobním životě, situace se zhorší právě zde. Ale pokud pro vás nemá velkou váhu zaměstnání, v této oblasti může být všechno v pořádku a můžete alespoň docela slušně vydělávat. A ta situace platí i v opačném případě.

Jak to zařídít, abyste se vyhnuli zhoršení situace v budoucnu, pokud jste si spočítali vaše základní idealizace? Jak se jich zbavit, když vám jsou tak vlastní a tak blízké?

Velice jednoduše - je třeba pochopit, ŽQ právě teď žijete v ráji. Poněvadž pokud si tuto myšlenku nepřipustíte, dříve nebo později se život pro vás stane peklem. Tehdy se vám začne žít evidentně hůř, než je tomu dnes. Samozřejmě, že rozumíte pojmem ráj a peklo. Jaký je to ale ráj žít v obecním bytě, když soused tropí samý skandál? Je vůbec možné uvažovat o něčem horším? Jistěže ano. Například to, že vaše společné bytové prostory shoří spolu s vašimi věcmi, blízké příbuzné s vlastním bydlením

nemáte nablízku a stát vám nové náhradní prostory k ubytování nedá. Když se octnete v této situaci, budete s láskou a něhou vzpomínat na svůj život v jednom pokojíku domu, byť i se skandálním sousedem. Ale ani toto ještě není to nejhorší. Jste alespoň zdraví a živí. A pokud jste někdy slyšeli o ostrově, na němž žijí malomocní, odsouzení zde na smrt, tak je vaše situace v porovnání s nimi jednoduše pohádková. Tímto způsobem lze dospět k poznání, že teprve vlastní život nám ukáže, jak hluboce se ve svých názorech můžeme mýlit. Obecní bydlení ve srovnání s životem na ulici - to je skutečný ráj a je třeba si to čestně přiznat.

Samozřejmě, že jde o velice pochybný ráj, když jej srovnáme s bydlením v honosné vile na okraji města. Jenže vám nikdo nezakazuje, abyste si takovou vilu pořídili - pokud samozřejmě dojdete k názoru, že život je skutečným rájem. Neodsuzujte život, naopak, poproste jej, aby vám pomohl k rodinnému domu (nebo třeba k bytu). V tomto světě je

všechno, a prosíte-li dobře a správně o něco, určitě budete vyslyšeni.

Uvedeme příklad, který vám názorně ukáže, jak život mění své „výchovné“ stupně v rámci naplnění Osudu.

Sergej, 27 let, zaujímá poměrně vysoký post v jedné ze sítí rozsáhlého marketingu, který zabezpečuje distribuci potravinových doplňků. Sergej je aktivní, věří si, snadno s lidmi navazuje kontakt a dokáže z nich učinit součást distribuční sítě. Před půl rokem vydělával Sergej několik tisíc dolarů měsíčně, ale přitom byl sám se sebou nespokojený, protože jiní lidé si vydělávali mnohem víc. Dnes je situace taková, že síť jeho dalších rozšiřovatelů nepracuje a on tím pádem nemá žádné příjmy. Finanční rezervy si nezajistil, poněvadž život vždycky bral na lehkou váhu a peníze utrácel, aniž by přemýšlel o úsporách. Několik tisíc půjčil svým známým, kteří s vrácením nijak nespěchají.

Diagnostika situace. Jde o situaci velmi jednoduchou. Vnitřní nespokojenost, kterou Sergej měl i přes své schopnosti a úroveň svých příjmů, způsobila zaplnění hladiny Osudu na 85 %, výsledkem čehož bylo, že jeho podnikání zkrachovalo.

Z uvedeného příkladu je dobře vidět, jak si může přivodit problémy člověk, který dopředu odsuzuje svoji situaci bez ohledu na její pozitivní stránku - a to výdělek tisíc dolarů měsíčně. Je k tomu potřeba jen vlastní nespokojenost nad sebou samým a závist vůči těm, kteří jsou úspěšnější.

Proto pouhé uznání myšlenky, že kdykoli v životě žijete v ráji na Zemi, Vám může zabezpečit uzavření všech záklopek „karmické nádoby“ a očistu mentálního těla. Jak ale ukazuje naše zkušenost, není zas až tak snadné tuto myšlenku prosadit do svého vědomí, dokonce ani tehdy ne, když jste již pochopili své idealizace.

Dobré by bylo, kdyby existovalo nějaké zcela racionální použití techniky dýchání, stoje na jedné noze nebo vlastní očisty pomocí plamene svíčky. Takové činnosti jsou snadno pochopitelné a realizovatelné, jenže se bohužel nehodí k očistě našich chybných postojů, které si vnitřně vytvoříme. Proč? Protože chybné vnitřní postoje se promítají do našeho těla mentálního. A mentální tělo se stojem na jedné noze nezmění - je příliš vzdáleno od těla fyzického. Proto s ním takto pracovat nelze.

Nástroje vhodné ke změnám chybných postojů.

Znamená to, že je třeba najít nějaké nástroje, které by byly schopné pracovat na úrovni našeho vztahu k životu, na úrovni našich vnitřních postojů k životním situacím. Existuje vůbec takový nástroj? Jistěže ano. Lidstvo již vynalezlo všechno možné. Například, lze použít vlastní naprogramování za pomoci všech možných pozitivních tvrzení, čili afirmací. Podrobněji se o afirmacích zmíníme v následující kapitole. Teď bychom vám rádi navrhli ještě jeden nástroj, a to čistě mentálního uznání práce na svých chybných postojích.

Nebudeme očekávat špatnou budoucnost.

Jde o činnost velice jednoduchou, skládající se z prosté myšlenky: nebudeme čekat, až nám život předloží všechny své „výchovné“ prostředky. Předejdeme je a sami umožníme svému životu to, co nám on může nabídnout ve své kvalitě „vychovávatel“, ale ne v reálu, nýbrž pouze v myšlenkách. Jde to? Jistěže. Existuje úplně jednoduché cvičení, které jsme nazvali „Ježeček událostí“.

Na konkrétním příkladu se podíváme, jak na to. Předpokládejme, že jste se dostali do určité fáze vývoje a nechcete dovolit svému životu myšlenku, že všechno může být jinak. Například, v myšlenkách jste vždycky viděli svého otce jako člověka citlivého, jemného a kultivovaného. Je možné, že takový někdy i byl - a vy sami jste si nikdy nepřipustili myšlenku, že by mohl být jiný (idealizace vzájemných vztahů mezi lidmi). Proto dnes (v dospělém věku) se vám najednou otec může předvést se všemi svými negativními osobnostními rysy, jakými jsou třeba násilí nebo skandály. A čím více jej budete odsuzovat za jeho chování, tím bude toto jeho jednání horší - právě ve vztahu k vám. Jeho vztahy k jiným lidem mohou být různé - dobré i špatné. Ale ve vztahu k vám bude úroveň jeho „špatností“ postupně vzrůstat, dokud na něj nezměníte svůj názor. Udělat to ale není tak těžké.

Myslíte si, že váš otec je nejhorší člověk na světě? Pokud o tom budete přemýšlet, jistě uznáte, že tomu tak není.

Vždycky se najde ještě někdo horší. Ale -pokud je otec ještě horší než onen někdo - stále si připouštíte onu myšlenku, že je nejhorší. Předem, aniž byste se reálně přesvědčili, že tomu tak je. A potom to, co vám předvede v reálu, bude jen slabým odvarem toho, jak hrozného jste si ho představovali. To znamená, mohl by být ještě horší, ale není takový.

Křičí a dělá scény? Bazíruje na maličkostech? Ale nebije vás a nesnaží se vás zabít, když se to tak vezme. Hleďme, jak je ušlechtilý! A vy jste ho odsuzovali. Ale on určitě začne být horší, pokud na něj nezměníte svůj názor. To znamená, že dnes jste s ním jako v ráji a za čas se můžete ocitnout v pekle.

Právě taková logika vás může smířit s jakoukoli existující situací - ta jakoby nebyla na první pohled špatná.

A na takovém principu je založeno naše cvičení, které vám předkládáme.

Cvičení „JEŽEČEK UDÁLOSTÍ“

Vyhledejte si takové místo, kde vás nikdo a nic nebude rušit po dobu cca 15-20 minut.

Zaujměte vhodnou polohu, zavřete oči, uvolněte tělo a zklidněte chod svých myšlenek.

Představte si svůj život z pohledu mnohých variant vývoje jedné události. Například, z pohledu vybraných jehliček, vycházejících z jednoho místa. Získá se něco, co se podobá bodlinkám „ježečka událostí“, který je zobrazen na obr. 1. Ze všech variant nejružnějšího vývoje události bychom chtěli uvidět jen tu jednu, který se týká vás (jedna bodlinka). V reálu vám život v pořadí tak, jak se ruší vaše idealizace, důsledně předvede sérii stále horšího vývoje události (druhá bodlinka a další, následující).

Představujte si, jak se bude váš život dále vyvíjet, zdali budou pokračovat „výchovné“ procesy, tj. zdali se budou

realizovat horší varianty ve vývoji (další bodlinky „ježečka událostí“).

Prožijte myšlenkově každou z variant zhoršování událostí v průběhu cca 10-15 minut. Představujte si, co budete dělat, jaké budou vaše vztahy k lidem a ke světu a jaké myšlenky vás budou napadat.

Na konci každé varianty si v myšlenkách říkejte: „Bože! Pokud si budeš přát, aby byl můj život takový, přijmu jej bez reptání a pocitů křivd. Jen Ty víš, proč musím plnit tento úkol. Je-li mi ho třeba vykonat, přijmu jej s poděkováním. Jestliže však mohu poprosit, rád bych, aby... (a sdělte vaši úplně první a pro vás nejvhodnější variantu vývoje událostí)“.

Takto si myšlenkově prožijte ještě několik variant zhoršení vývoje vašich událostí podle nárůstu „výchovných“ vlivů (ostatní bodlinky „ježečka událostí“). Na závěr každé varianty potvrďte, že jej přijmete jako úkol bez hněvu a odsuzování, ale poproste, aby nebyl použit proti vám.

Nakonec ještě jednou myšlenkově potvrďte to, že nynější situaci nebudete odsuzovat a že ji přijmete jako úkol, který jste si vysloužili díky svým myšlenkám nebo činům. Jste za ni vděční, přijímáte ji jako věc dobrou a prosíte jen o to, zda-li je možné ji zlepšit způsobem, který rádi přijmete.

Při plnění tohoto cvičení nedovolte, aby výsledek takové události v budoucnosti měl pro vás negativní závěr. Proto na konci každé varianty popros té, aby taková negace nebyla realizována. Současně tím Vyšším duchovním silám potvrzujete, že přijímáte danou situaci nikoli jako trest, ale jako úkol, který je třeba splnit v důsledku chybných myšlenek nebo jednání.

K našemu příkladu se starším otcem si můžeme uvést postup se shora uvedeného cvičení tak, že první a nejvíce vyhovující bodlinkou „ježečka událostí“ pro nás bude vyrovnaný a spokojený vzájemný vztah. Další bodlinkou pak může být

existující stav, kdy vám otec předvádí svoji hrubost a konfliktnost.

Třetí bodlinkou se může stát situace, kdy otec onemocní a je třeba, abyste za ním jeli. Čtvrtá bodlinka - začal pít a vodí si domů další kumpány. Pátá bodlinka - přivedl si domů několik podivných ženštin. Šestá bodlinka - začal se vysmívat nejen vám, ale i svým vnukům. Sedmá bodlinka - zavinil požár. Osmá - prodal všechno, co mohl. Devátá - atd.

Bodlinek může být mnoho, ale všechny je třeba hluboce prožít a přitom se na život nezlobit. Prožijte si vše nikoli navenek (naštěstí), ale jen formou myšlenkových představ. To znamená představte si, jak se bude vyvíjet váš život, když dojde k realizaci třetí bodlinky a dalších. Představu je třeba mít velmi podrobnou, se všemi variantami vzájemných vztahů, vymezení financí, času, obytné plochy atd. A současně si v myšlenkách říkat: „Pane, je-li to Tvá vůle, přijmu takový život a nebudu se proti němu

bouřit. Ale pokud to jen trochu půjde, tak ať můj otec přestane nadávat a tahat z domu peníze.“

Takové myšlenkové pochody vám umožní předstihnout „výchovné“ vlivy života a dokázat mu, že víte o všech možných budoucích sankcích, a že jste připraveni je přijmout. A že současnou situaci vnímáte jako velmi dobrou, avšak víte, že se tím, že budete nespokojeni, může rychle zhoršit. Jenže vy jste se již zbavili své nespokojenosti tím, že jste si situaci „přežili“, takže život vám nemusí nadělit ty nejhorší varianty. Pokud je teď všechno dobré, bude v dalším vývoji již jedinec lepší.

Případů lidí, kteří zaujímají podobný postoj k životu, tj. neberou jej jen z pozice jedné varianty, je hodně.

Žijte přítomností, i když není právě taková, jak byste si přáli

Uveďme si příklad - osamělá mladá žena má jedinou touhu - mít vlastní rodinu a děti, jenže nic se neděje. Muži se sice setkávají, ale baví se mezi sebou jen o sexu, nikdo o tom, že by se chtěl oženit. Dívka čeká stále na naplnění své touhy a současný život bere jen jako dočasné zdržování na cestě ke krásné budoucnosti, kdy bude mít svoji vlastní rodinu. Znamená to, že žije, ale nepřijímá současný život. Pro ni dnešek není dnes. Život bude až zítra, až se naplní její sny. Pro ni je dnešek peklo, ráj nastane až zítra. Pokud jste správně pochopili předchozí materiál, určitě jste již pochopili, že ráj zítra nenajde. Ve skutečnosti je ráj již teď, dokud je mladá (třebaže je to pojem relativní), zdravá, plná ideálů a přání.

Jenže nepřijímá dnešek, není s ním spokojená, a tak se její „karmická nádoba“ touto nespokojeností zaplňuje. A když toto zaplnění převyší svoji normu, situace se prudce zhorší. Možnost vytvořit si rodinu a mít děti se zablokuje - věkem, nemocí, úrazem nebo něčím podobným - prostě věcmi nežádoucími. Proto je třeba naučit se přijímat současný život a radovat se z něj, i když není zrovna takový, jako bychom chtěli! A teprve tehdy je možný další vývoj událostí, čili může dojít ke splnění vašich přání. Za jiných okolností-nikoli!

Podobné postupy doporučujeme přijímat tehdy, když chceme zmařit nejrůznější idealizace a z nich pramenící nespokojenosti v životě. I když v životě očekáváme věci horší, je třeba neboje možné se vždycky radovat a kochat tím, co přijde později.

A nebude ještě hůř?

Při kladem nezvyklých dotazů je třeba hned v úvodu říci, že v uvedeném cvičení nelze uplatňovat pro budoucnost žádnou negaci. Je to proto, že na konci každého myšlenkového prožitku své budoucnosti přece říkáte: „Pane, pokud se tak stane, přijmu Tvé rozhodnutí bez reptání a hněvu. Pokud je to ale možné, kéž se tak stane dle mého přání (a dále se prohovoří vaše varianta vývoje událostí)“.

Tak vaše Vyšší duchovní síly pochopí, že nepotřebujete negativní variantu vývoje událostí. Jste na ni připraveni, ale nepotřebujete ji. Potřebujete jinou, takovou, kterou jste dosud neměli k dispozici. Znamená to, že převedete svůj cíl od potřeb k prosbám, čímž dokážete, že můžete zkrotit svoje ego. Takové lidi mají Vyšší duchovní síly rády a těmto také pomáhají. Samozřejmě, pokud o to budou požádány.

Nevím, zdali se nám podařilo přesvědčit vás o efektivnosti tohoto cvičení. Vyzkoušejte si jej. Pokud jej začnete

realizovat, skvělé. Pokud ne, hledejte ještě něco dalšího. My zatím provedeme resumé této kapitoly.

SHRNUTÍ

1. Pro změnu vašeho nespokojeného života je nutné přiznat si, že ať se děje cokoli, vždy v životě vlastně žijete v ráji na Zemi.
2. Abyste se vyhnuli zhoršení stavu v procesu maření vašich idealizací, je třeba provést vhodnou prevenci. Proto zkuste myšlenkově prožít všechny varianty horších situací u vzniklého problému. A na konci myšlenkově připust'te, že jste připraveni přijmout i horší situace bez pocitu nespokojenosti nebo trápení. Požádejte ale o prosbu, že pokud to jde, rádi byste zlepšili svoji současnou situaci.
3. Cvičení, které využívá myšlenkových prožitků daleko horšího stavu, než ve skutečnosti je, se nazývá „Ježeček událostí“. Každá bodlinka označuje situaci, z níž částce již uskutečňuje, a část se bude realizovat podle hladiny zaplnění vaší „karmické nádoby“.

3. kapitola

AFIRMACE: ČISTÍME VLASTNÍ CHYBNÉ POSTOJE K ŽIVOTU

V této kapitole bychom chtěli podrobněji hovořit o použití dosti známé techniky vlastního naprogramování, které ve svém důsledku představuje vytěsnění chybných postojů k životu z našeho vědomí a jejich proměnu v postoje pozitivní, a pro nás užitečné.

Dva směry akceptace afirmací.

Podobné techniky zaznamenaly v poslední době značný rozmach. Používají se zejména ve dvou směrech.

První směr představuje vytěsňování chybných postojů, jež způsobují onemocnění našeho těla. Takto velmi úspěšně pracují známí odborníci, jako Louise L. Hay a Vladimír Žikarencov, kteří vypracovali speciální tabulky pro jednotlivé nemoci, vyvolané individuálními chybnými životními postoji. Znamená to, že na základě této tabulky si sami můžete najít, jaký mentální problém vás může přivést k onemocnění odpovídajícího orgánu.

Dále si lze vybrat spolehlivé tvrzení (afirmaci) a cestou jeho Častého opakování ze sebe vytěsnit chybné názory. A spolu s odstraněním chybného názoru se zbavit i nemoci.

Druhý směr použití afirmací je vlastní naprogramování na úspěch v byznysu. V současné době bylo vydáno velké množství nejrůznějších návodů na to, jak dosáhnout úspěchu. Všechny opakují jednu myšlenku - úspěch se dostaví pouze tehdy, když člověk věří sám sobě a tomu, že se mu to, co chce, podaří. Tato víra se dá získat poměrně snadno - vyberete si cíl, který chcete realizovat a mnohonásobným opakováním se dostanete do naprosté víry v to, že cíl je již téměř na dosah nebo že se určitě podaří. A dál je již všechno jednoduché - pokud není ve vašem „Osudu“ příliš mnoho hříchů, cíl se snadno odněkud vynoří - dojde k jeho realizaci v průběhu roku. Zhruba takové techniky přetváření vašich událostí vám ukážeme v sedmé části této knihy.

Afirmace jako způsob přetváření chybných postojů.

Také vám chceme navrhnout používat afirmace, ale pro přetvoření chybných postojů, které se tak či onak vytvořily ve vašem mentálním těle a přivedly vás k nepříjemným „výchovným“ vlivům ze strany okolního světa. A zdrojů těchto chyb nebo ideálů o nás (nebo o svém okolí) existuje mnoho.

Zrušení negativních programů z dětství.

Nejdříve je třeba říci, že v první řadě jde o negativní programy, které rodiče vědomě vkládají svým dětem. Vzpomeňte si na své dětství. Co vám říkali rodiče, když po vás chtěli, abyste si po sobě uklízeli

nebo když krotili váš příšerný temperament? Neobjevily se v jejich slovníku slova, jako: „Hlupáku! Idiot! Nic neumíš! Nedá se na tebe v ničem spolehnout! Pokaždé všechno zkazíš! Po kom to vlastně jsi?!" (Dobrý dotaz - na něj by se rodiče měli opravdu zaměřit, ovšem jinak a jindy).

Pokud jste takové výrazy zažili, bude afirmace tím nejlepším nástrojem na vytěsnění takto zafixovaného programu z dětství, uloženého v podvědomí. Obzvláště, pokud si ještě vzpomenete, jak vám vlastně rodiče v dětství nadávali. Jde totiž o to, že dětské

křivdy a prožitky žijí dosud ve vašem podvědomí a mají vliv na současný život. Vždyť každé dítě je bezbranný otevřený systém, který bezmezně důvěřuje svým nejbližším - rodičům. Proto vše, co rodiče říkají svým dětem, se bez jakékoli kritiky a urážení dětem zapisuje do jejich podvědomí. A často má, pro nás zcela nepochopitelně, vliv na celou jeho další životní pouť. Říkáme vám ale, že se rozhodně nechceme rodičů nějakým způsobem dotknout. Velmi dobře chápeme, že nemají nervy ze železa, a že chování dětí je někdy vyprovokuje k nelaskavým slovům.

Obyčejně se vliv těchto negativních programů z dětství projevuje jako problém s rozhodováním v dospělosti. Jste již dospělý a zcela rozumný člověk, schopný střízlivě hodnotit situaci a bez váhání přijmout vědomé řešení. Ale ve vašem nitru je zakořeněná myšlenka na to, že jste malé dítě, které je „hlupák“, a „nic neumí“. A tato myšlenka vás nutí pochybovat o spoustě věcí, zabírá vám hodně času i vitality. Je třeba takový program z podvědomí vytěsnit.

Doporučujeme k tomu aplikaci následujícího cvičení.

Cvičení „POPRAT SE S DĚTSKÝMI PROŽITKY“

Vezměte si čistý arch papíru. Rozdělte jej vertikálně na polovinu. Nad levou polovinu listu napište „Co o mně říkali. Moje přezdívky“, a nad pravou polovinou listu - „Klady“.

Teď si vzpomeňte, jaké přezdívky nebo negativní tvrzení pro vás používali vaši rodiče v dětství, když se pokoušeli zkrotit vaši energii a udělat z vás poslušné a disciplinované dítě (je možné, že ještě i dnes s vámi jednají stejně, potom

nebudete mít žádný problém s vybavením těchto výrazů). Většinou jsou to výrazy typu: „budižkničemu!“, „Máš obě ruce levé“, „Nešiko“, „Darebáku!“, „Nic neumíš“, „Podívej se na sebe“, „Ani ryba, ani rak“ apod.

Všechny tyto výroky si запиšte do levého sloupce. Je docela možné, že si najednou nevzpomenete na všechny přezdívkové a zlá slova, kterými jste byli častováni. Nevadí. Pokud se vynoří další vzpomínky, budete je doplňovat do levého sloupce.

Potom si do pravého sloupce запиšte kladná tvrzení - opak k negacím na straně levé.

Například, proti výrazu „budižkničemu!“ napište něco v tom smyslu, jako: „Jsem člověk šikovný, mám talent a snadno udělám všechno, co chci!“. Proti výroku „Máš obě ruce levé“ запиšte: „Vše, na co sáhnu, se mi daří“, proti výrazu „Darebáku!“ - „Jsem hezký člověk, lidi mě mají rádi a důvěřují mi“, proti „Ani ryba ani rak“ - „Jsem energický, umím dobře hospodařit se svým životem a vždycky dokážu splnit své cíle“ a tak dále.

Formulace daných tvrzení mohou být jakákoli. Jen je důležité, aby neobsahovaly částici ne a odpovídaly opaku negativních výroků, kterými vás častovali vaši rodiče.

Po skončení této práce musíte po nějakou dobu pracovat s danými tvrzeními a výroky z pravého sloupce. Existuje několik variant.

První - přepište vlastnoručně více než stokrát všechna tvrzení a výroky z pravého sloupce. Přepisovat lze maximálně pětkrát za 24 hodin, takže tato práce trvá téměř měsíc.

Druhá varianta - naučit se z paměti dané výrazy a výroky (nebo je přepsat na maličký lístek a nosit jej s sebou) a v myšlenkách si je opakovat - jako mantru nebo modlitbu. Obecně platí čas pro opakování 3-5 hodin celkem.

Takovým způsobem se vám podaří vytěsnit z vašeho podvědomí negativní programy, které do něj vnesli v době dětství vaši rodiče.

Další zdroje negativních programů.

Dětství však není jediným zdrojem negativních programů, uložených v našem mentálním těle. Je jich daleko více.

Například, podobný program mají i přinesené problémy z karmy, tzn., že jsme si je přinesli z minulého života: může se jednat o nezdůvodnitelný strach ze tmy, vysokých (zrzavých, kulhavých) lidí, o odpor ke zpěvu, čtení, řízení auta atd. Afirmace jsou vhodné také k přeprogramování podobných problémů neznámého původu.

Negativní programy od autorit

Poměrně snadno můžeme získat obdobný negativní program již jako zcela dospělí jedinci, kdy si vše, co činíme, plně uvědomujeme. Například, když nějaká osobnost, která pro vás hodně znamená, vysloví názor na vás, vaše schopnosti nebo vám určuje cestu vaší budoucnosti.

Nejednou jsme se setkali se situacemi, kdy známí lékaři, léčitelé, jasnovidci, astrologové a další specialisté ukládali ve své praxi do podvědomí svých pacientů programy, jako: „Vidím, že se rozejdete se svojí ženou (nebo mužem)“, „Vaše čára života na dlani je krátká, nebudete žít moc dlouho, u vás v rodině každý zemřel na rakovinu (každý pil nadmíru alkohol, rozvádí se, nemá děti, je bez peněz atd.)“, v tomto podnikání absolutně nemáte šanci na úspěch a podobně. Čím známější je zmíněná autorita, jež uvádí taková tvrzení, tím hlouběji její tvrzení proniká do lidského podvědomí a prakticky začne řídit život člověka (v souladu se čtvrtým pravidlem karmického „vychovávání“).

Horší je, když člověk tento program zapomněl (nebo jej vytěsnil z vědomí), ale prakticky se jím řídí.

Je nesmírně důležité tak či onak tento program z podvědomí vytáhnout a přeprogramovat ho.

Například, lze v paměti vyvolat danou situaci co nejzřetelněji a změnit její průběh, to znamená představit si, že uvedená osobnost hovoří zcela jinak, tedy že musíme zrušit její negativní program a změnit jej na pozitivní, který nebude náš život ničit. Představa ale musí být velice jasná, obrazná, sytá a alespoň dvacetkrát opakovaná.

Pokud máte s vizualizací představy problému, můžete si vypomoci afirmací. Proto je třeba absolvovat následující cvičení.

Cvičení ke „ZRUŠENÍ NEGATIVNÍHO PROGRAMU“ Vezměte si čistý arch papíru. Vzpomeňte si, jak znělo tvrzení autoritativní osobnosti, které vám uvízlo v paměti a teď vám znepříjemňuje život (např. „Všechny ženské ve vaší rodině jsou stejné.“).

Popřemýšlejte o tvrzení, které by bylo nejvhodnější jako protipól k danému negativnímu výroku (např. „Každá žena v naší rodině může mít dobrou rodinu a mnoho dětí.“).

Zapište si ji na arch papíru. Opisujte tento výrok minimálně stokrát.

Naučte se ji nazpaměť, zvládněte to v čase kratším než pět hodin.

Stejným způsobem můžete vytěsnit ze svého podvědomí negativní program, který buď nechtěně nebo zcela záměrně někdo vyslovil. Změňte jej na pozitivní, který váš život obohatí a učiní šťastnějším.

Existuje ještě jeden zdroj negativního programu - vaše vlastní negativní životní zkušenost.

Negativní programy z vlastních životních zkušeností.

Podobné programy vznikají u mnoha lidí jako výsledek účasti na událostech, které ve vás vyvolávají značné emocionální prožitky, většinou nepříjemné.

Například, měli jste těžkou autohavárii kvůli špatnému technickému stavu auta značky „Volha“ (značka vozu může být jakákoli). Po vašem uzdravení získáte zcela určitě nedůvěru k této značce a podle možnosti se už budete jízdě v ní vyhýbat.

Tento příklad je velice jednoduchý a do vašeho života nevnese mnoho nepohodlí. Vznikají i horší situace. Například - vydělali jste si dost peněz, jenže ne zrovna legálně - zlodějové se o tom dozvěděli, přepadli vás, všechny peníze jste jim museli odevzdat a ještě dlouho se pak před nimi ukrývat. Výsledkem v podvědomí bude program - spojení typu „velké peníze nebezpečí“. Od této události uplynulo mnoho vody, již se na ni zapomnělo a vy se znovu pokoušíte nějaké peníze si vydělat. Dáváte do toho všechno své úsilí, ale v podnikání se nedaří. Přes veškerou snahu nejste schopni

překročit danou úroveň tak, aby se vám dařilo lépe. A to trvá již více než rok. Vůbec nechápete, v čem je problém. Máte zkušenosti, kontakty, práci, která vás baví, ale bohužel - výsledek tomu neodpovídá.

Příčiny těchto situací nacházejí své vysvětlení ve zkušenostech z dřívějška. Vaše bývalé zděšení a panika z toho, jak jste se dostali k velkým penězům, může nevědomky kontrolovat situaci i teď. Vaše podvědomí se bojí velkých peněz, protože je to spojeno s nebezpečím pro váš život. A podvědomí váš život chrání a nepustí do něj velké peníze.

To se stává velmi často. Zde jsou příklady. Majiteli kiosku na tržnici se moc nedaří, i když zde není žádný důvod, který by ho mohl podnikání ohrozit. Ale potom si vzpoměl na zkušenost z dřívějška, kdy si půjčil poměrně značné peníze a dostal se do velkých problémů, kvůli nimž musel změnit své bydliště.

Další příklad. Mladý a energický ředitel státního podniku (řešící krizové situace) za žádných okolností nemůže rozšířit výrobu a organizovat odbyt za peníze (nikoli bartrem). Dříve měl zkušenost z úspěšného vedení obchodní struktury, kdy po získání velkých peněz musel současně vyplatit částku daňové kontrole, hospodářské policii a „ochráncům“. V důsledku toho přišel o všechny peníze a naopak „získal“ negativní program obavy ze získání velkých peněz.

Jak se vyrovnat s takovými programy? Přesně tak, jako tomu bylo v předchozích případech. Nejdříve je třeba si znovu vybavit svoji negativní zkušenost a pokusit se zformulovat, jaký program se mohl vytvořit coby důsledek této zkušenosti. IQ znamená zformulovat je do zhruba 3-5 slov. A potom sestavit naprostý opak dané situace a myšlenkově si jej opakovat v průběhu 3-5 hodin. Výsledkem bude vytěsnění negativního programu a tím i ztráty jeho vlivu na váš život.

Když si to všechno shrneme, můžeme konstatovat, že afirmace jsou zde proto, aby vytěsňovaly z našeho mentálního těla chybné názory a zaplnily je pozitivními myšlenkami. Není to špatná věc, ale je třeba se naučit některé specifické práce s afirmacemi.

Jak na problémy našeho vztahu k penězům.

Peníze jsou pro většinu z nás součástí života, a proto se k tomuto tématu budeme v této knize ještě několikrát vracet.

Nejčastější problémy s penězi mají lidé, u nichž kdysi došlo k vytvoření negativního programu, týkajícího se jejich vztahu k penězům. Zdroje těchto programů mohou být velmi různé.

Například, již v dětství mohou rodiče fixovat do vědomí dítěte vztah k penězům. Dospělí lidé, vychovávaní v éře socialismu, měli tento vztah jiný, než je tomu dnes. Peníze (i když ne mnoho) měli prakticky všichni, ale nebylo možné si za ně koupit téměř nic. Cenu mělo zejména zboží. A současně celá mocenská ideologie sovětského hospodářství vnutila lidem myšlenku, že peníze nejsou v životě člověka to nejdůležitější. Hlavní je práce, přátelství, internacionalismus, patriotismus, budování jasných zítřků atd.

Netvrdíme, že se jedná o špatné hodnoty. V té době byly skutečně přirozené a lidé se jimi řídili. Proč se jen honit za financemi, když je stejně nemáme za co utratit? Společenské mínění vůči lidem, vydělávajícím peníze, nebylo správné. Protože oficiální cesty k získání velkých peněz v podmínkách rovnostářství téměř neexistovaly, získávaly se tedy hlavně cestou nelegální. Výsledkem toho bylo to, že většina lidí zaujala k penězům a k bohatým lidem negativní postoj. Běžně se tedy říkalo, že: „Velké peníze se získávají jenom zlodějinou“, „Peníze lze získat jen tvrdou prací“, „Hlavní je práce, ne peníze“, „Bez peněz se žít dá, ale bez svědomí (cti, odvahy, patriotismu atd.) ne“. Tehdy se vytvořily programy pohrdavého vztahu i k otázkám vlastního těla: „Proč utrácet peníze za doktory - trpím tak jako tak“, „Proč utrácet tolik peněz za věci?“ atd.

Takové programy negativního vztahu k penězům přeneslo mnoho rodičů na své děti (dnes již na dospělé strýčky a tety). Dnes se změnilý čas i vztah k penězům, jenže programy v nás pracují dál. Výsledkem je pak často situace, kdy člověk zcela vědomě usiluje o rozvoj svého díla, ale vnitřně za něj pracuje program - velké peníze představují kriminál, a já jsem čestný člověk. Takže v podstatě si tak člověk sám veškeré úsilí blokuje. Proto dnes v obchodě má úspěch tolik mladých lidí - oni totiž vyrůstali v době perestrojky a rodiče v nich nenaprogramovali negativní vztah k penězům. A mají úspěch i tehdy, když nemají zkušenosti, znalosti, styky jako jejich starší kolegové. Zato touží po penězích a úspěchu a neexistuje nic, co by je na jejich cestě zastavilo (pokud jejich „karmická nádoba“ není přeplněná, pochopitelně).

Stejným způsobem lze program negativního vztahu k penězům získat od osobností, které považujete za autority. Týká se to hlavně nejruznějších jasnovideců, chironantů, astrologů a dalších, kteří dokáží narušit vnitřní lidské programy. Odvážně vyslovují prognózy, většinou negativní, a většina lidí jim věří. A pokud tomu skutečně věří, získají tak skutečnou „objednávku“ takové události. Člověk se tomu jakoby odevzdal - a negativní předpověď se začne naplňovat. Zvláště aktuální je to u lidí, kteří mají málo energie (většinou uvěří všemu), kteří rádi přenášejí odpovědnost za svá jednání na lidi jasnozřivé a na věštce.

A nakonec, třetím zdrojem negativních programů ve vztahu k penězům může být osobní zkušenost. Konkrétní příklady jsme již zmínili.

Ve všech těchto případech mohou afirmace pomoci vytěsnit program negativního vztahu k penězům a místo něj zadat program finančního blahobytu a lásky k penězům. O tom ale budeme hovořit podrobněji.

Zvláštnosti používání afirmací.

Efekt použití afirmací závisí na několika faktorech. Váš neklidný a často nekontrolovaný mozek za uplynulá léta zaplnil vaši hlavu nejruznějšími idealizacemi a chybnými přesvědčeními. Pokud se mají co nejrychleji vytěsnit, je třeba co možná nejintenzivněji a nejenergetičtěji se naplnit pozitivními myšlenkami.

Celkové množství pozitivních myšlenek nesmí být menší, než množství negativních myšlenek, které zaplnily vaše mentální tělo. A protože na vytěsnění chybných přesvědčení mnoho času nemáme, musí být intenzita procesu přeprogramování velice vysoká.

Snadno se to dá zvládnout na skupinových seancích za dobrého vedení učitele, kde taková pozitivní vůdčí osobnost vytvoří výborné energetické prostředí kolektivní euforie a vzájemného povzbuzování. Dva-tři semináře, a místo trápení

máte v hlavě vlastní jasnou víru ve své schopnosti a pozitivní programy.

Pokud se ale o tyto metody zajímáte individuálně, podle knih, výsledek se nedostaví tak rychle. Bude pro vás velice obtížné vyvolat si stav blažené extáze v době, kdy vaše hlava je přeplněna problémy a pochybnostmi.

Proto pro lidi, kteří nejvíce pochybují, navrhujeme nejenom v myšlenkách si opakovat afirmaci, ale také šiji zapisovat. Když si afirmaci zapíšeme, v našem podvědomí dojde k zapojení dalších kanálů a osvojení bývá daleko úspěšnější. To znamená -afirmace začnou působit a vytěsní vaše chybná přesvědčení.

Mnohočetné a dlouhodobé opakování afirmace přináší trvalý efekt, který vám umožní přijmout pozitivně tu myšlenku, kterou do vás afirmace vkládá. A čím energičtější a emocionálnější šiji budete opakovat, tím větší efekt pro vás bude mít. Naléváme na skvrnu bílou barvu.

Pokud bychom chtěli najít analogii k tomu, jak afirmace pracuje, můžeme se o to pokusit následujícím srovnáním.

Představte si, že vaše chybné přesvědčení je špinavá skvrna na čistém listu papíru. Tato skvrna vám komplikuje život, poněvadž ve vás vyvolává negativní prožitky. Aby všechno bylo v pořádku, je třeba se skvrny nějak zbavit. Zde se nabízí několik variant.

Například můžeme vzít nůžky a místo se skvrnou vystříhnout. List papíru je zase čistý, jenže v něm zeje díra - výpadek z naší paměti týkající se jakési události (nebo více událostí). Tak nějak vypadá technika hypnózy, kdy pacientovi je v době hypnotického spánku zadán povel, aby navždy zapomněl na určitého člověka a konkrétní události, které s ním souvisí. Potom se pacient probudí do normálního vědomí a na negativní události si vůbec nevzpomíná. Do jeho paměti je speciálně udělaná „díra“. Bohužel (nebo naštěstí), ne všichni lidé jsou schopni se podrobit hypnóze, a proto se podobné techniky užívají jen velice zřídka.

Pokud k vytěsnění chybných přesvědčení použijeme afirmace, bude pro ně přesnější následující analogie. Afirmace je pozitivní tvrzení, čili takové, které je potřebné právě pro nás. Analogicky se podobá bílé barvě, která shoř a překryje povrch špinavé skvrny. Pokud pokryjeme celou skvrnu silnou vrstvou, nebude vidět - zmizí - a list bude zase čistý. V našem životě tak zmizí problém, způsobený chybným přesvědčením.

Čím je vrstva nanesené barvy silnější, tím spolehlivěji jsme chráněni před projevy našich chybných přesvědčení.

Pokud je vrstva barvy tenká, může skvrna proniknout skrze barvu a opět nám zkomplikuje život. Právě proto je nutné afirmace opakovat dostatečně dlouho a s maximální emocí. Čas i energie, které vynaložíme na afirmaci, proporcionálně odpovídají takovému množství barvy, která pokryje špinavou skvrnu.

Věříme, že takové srovnání vám umožní lépe pochopit mechanismus činnosti afirmace.

A my již konečně můžeme přejít k závěru této kapitoly

SHRNUTÍ

1. V mentálním poli člověka se mohou nacházet negativní programy, které nemají dobrý vliv na jeho život.
2. Zdrojem negativních programů mohou být projevy rodičů a blízkých osob z dětství, výroky výrazných autorit a osobní negativní zkušenosti.
3. Pro vytěsnění takových negativních programů je nutné sestavit si tvrzení ve smyslu jejich přesného opaku, která co nejčastěji opakuje.

Výsledkem těchto častých opakování pozitivních výroků je vytěsnění negativních programů a jejich záměna za programy pozitivní. Výsledkem toho zase je, že život člověka se obrátí k lepšímu

4.kapitola

PRŮCH NEGATIVNÍMI EMOCEMI!

V této kapitole chceme zmínit příklady, jež lze aplikovat při technice očisty následujícího jemného těla - těla emocionálního. Právě v tomto těle se shromažďují veškeré naše křivdy, odsuzování, vzpomínky na záchvaty žárlivosti nebo vzteku a další radostné (i neradostné) prožitky. Pokud se jednalo o pozitivní emoce, vzpomínka na ně nám zpřijemňuje život. A my ve shodě s nimi nevedeme žádný vnitřní boj.

Jinak je tomu u negativních emocí. Prakticky každý člověk si v dětství zažil řadu takových prožitků. Je možné, že vás přemáhají i dnes. Odkud se berou - o tom jsme již nejednou hovořili. Náš rozum má sestavený model ideálního světa, ale reálný svět se od něj vždy nějak liší. Když tento rozdíl objevíme, je možné, že mu dovolíme, aby existoval v naší mysli, ale nebudeme si ho všimnout. Je třeba si svůj život zregulovat podle vlastního rozumu (pokud ho máme). Anebo také nemusíme dělat vůbec nic, jen pořád vnímat negativní prožitky - stále hledat důvod, proč je vše tak nespravedlivé a špatné

Emoce se ukládají jako myšlenková forma.

Všechny naše prožitky jsou provázeny sérií určitých myšlenek. Každá silná emoce nakonec vytvoří odpovídající formu myšlení (jakousi sraženinu energie a informací), která jako nasedlá nebo nahnědlá skvrna, vytvořená na květu (v případě negativních emocí), naše emoce chrání. Čím silnější je křivda nebo odsouzení, tím větší a plnější je odpovídající forma myšlenek.

Bohužel, všechny naše prožitky vlastně nikam nemizí. Zůstávají v našem emočním těle a jsou iniciátorem vzplanutí aktuálních prožitků našeho nekontrolovaného rozumu. Potom stačí jen potkat člověka, který se v něčem podobá tomu, kdo vás nějak urazil, paměť si ochotně vybaví odpovídající myšlenkovou formu a spustí následně cyklus mechanismu, který zpracovává vaši životní sílu. Vzpomenete si na křivdy, které na vás byly napáchány, prožijete je znovu a vlastně reagujete neprávem na člověka, který za nic nemůže. Reakce je ovšem o hodně intenzivnější, má větší efekt.

Pochopitelně, že si tím současně dále zaplňujete svoji „karmickou nádobu“.

Všechny křivdy nosíme v sobě.

Odpovídá to faktu, že po čtyřicetce můžete mít na sobě „nabaleno“ velké množství negativních myšlenkových forem, z

nichž každá je spojena s určitým konkrétním člověkem - otcem, matkou, manželem (manželkou) a dalšími lidmi, s nimiž jste se v průběhu života střetli a jejichž setkání ve vás vyvolalo negativní prožitky.

Časem se hroty takových prožitků otupí, křivdy a trápení se jakoby ztrácejí. Vždycky se vám zdá, že tyto události a to, co je s nimi spojeno v prožitcích, vypadly z vaší paměti. Jenže ve skutečnosti tomu tak není. Negativní prožitky těchto situací se sice mohou z paměti vytratit, ale z těla emočního se bez speciálních procedur bohužel vytratit nemohou.

Přesněji řečeno, vytvořené negativní myšlenky zasévají pomalu a velice potichoučkou svá semínka. Zvláště pokud se vytvářely v průběhu let vždy, když vás někdo dlouhodobě urážel nebo odsuzoval. Za tu dobu se tato negativní myšlenková formace zvětšila a nabrala na síle a jen tak jednoduše na toho, kdo vás urážel nezapomíná a nezmizí.

Nezmizí ani tehdy, když jste již zcela vědomě odpustili tomu, kdo vám ukřivdil. I když se při odpuštění uzavře záklopka „karmické nádoby“, úroveň zaplnění se prakticky nemění.

A protože se křivda nebo odsouzení zdržují ve vašem jemnomotném těle, váš karmický „vychovatel“ v souladu s třetím způsobem maření idealizací vás musí postavit před stejnou situací, v níž se ocitnul člověk, kterému jste kdysi ublížili.

Již jsme uvedli příklad s rodinnou karmou. Člověk v dětství a mládí často odsuzuje rodiče za jejich neharmonické vztahy. Odpovědí na to je, že v jeho emočním těle se запиše velká myšlenková tvorba křivd a odsouzení rodičů. Když dítě vyroste, může se vědomě rodičům omluvit a změnit k nim svůj vztah (obzvláště, pokud se rozešli nebo pokud jeden z nich zemřel). Jenže vytvořené myšlenky, spojené s křivdou na rodiče nebo na jejich odsuzování se nikam neztratí. Jednoduše se uloží kousek od „skladiště slovních různic“ a vy ji stále z dřívější doby nosíte s sebou. Váš karmický „vychovatel“ o tom ví. A když to ví, je povinen změnit vaši „výchovnou“ dávku - utvořit pro vás stejnou situaci, jaká vám tak moc vadila u vašich rodičů.

Odstraňujeme negativní myšlenky.

Znamená to, že pokud chceme utéci před „výchovnými“ procesy, je třeba nějak odstranit negativní myšlenky z našeho emočního těla. Kdo to dokáže nejlépe? Přece vy sami (protože hlava i všechny ostatní problémové části jsou vaše). Jen je třeba mít pro takovou očistu nějaký speciální nástroj. Obyčejný kartáč nebo škrabák se zde sotva budou hodit, je třeba použít něco, co by mohlo mít spoluúčast na jemnomotné materii vašeho emočního těla. Podobné nástroje jsou již dobře známy - o jednom z nich se nyní můžeme zmínit.

Čím se odstraňují vytvořené myšlenky.

Principiálně řečeno, nástrojů na odstraňování negativních myšlenkových spojů existuje hodně. Jedná se o známé techniky, kdy s pomocí speciálních cvičení se člověk naplní fialovým světlem, které odstraňuje všechny negativní prožitky. Nebo se jedná o holodynamiku, kdy se s pomocí speciálních technik odborníků vyjeví nejostřejší negativní myšlenky a mění se v pozitivní emoce. Další z technik je bianemika, kdy v procesu speciální techniky - odítungu - si vzpomenete a mnohokrát rozebíráte vaše negativní prožitky, čímž se jejich síla začne ztrácet. Nebo jde o metodu duchovně-emočního léčení, kdy specialisté spolu s vámi objevují vaše emoční problémy a společně je přeprogramujete. Či jde o program pokání Timura Sadeckého, kdy se pod vedením terapeuta obrátíte k vyšším duchovním silám a prosíte je o odpuštění za 97 všemožných hříchů. Můžeme hovořit i o technice rebefingu, kdy v režimu kyslíkové otravy znovu prožíváte negativní emoce a stejně tak je ze sebe dostáváte ven.

Určitě existuje ještě mnoho dalších pozoruhodných metod jak se očistit od negativních emocí, které jste dříve získali. Tyto metody však pracují ve svém základu na jedné emoci, té, která je pro vás tím největším současným utrpením a vlastně té, která vám způsobuje největší bolest (pocit křivdy vůči milovanému muži, který vás opustil kvůli jiné ženě atd.). Jenže karmické „vychovávání“ se týká všech vašich nakupených myšlenkových negací. A to i takových, na které jsme již dávno zapomněli. I když je pravda, že pokud se vám podaří očistit alespoň jednu závažnou uloženou myšlenkovou negaci, sníží se tím i celková úroveň hladiny v Osudu. Právě proto užití kterékoli výše jmenované techniky má pro vás zcela jasný a rychlý efekt. Jenže často ne na dlouho, protože tyto techniky nejsou schopny uzavřít záklopku vaší „karmické nádoby“.

Dokonalé čištění emočního těla.

Navrhujeme proto, abyste své emoční tělo vyčistili úplně. To znamená, že musí dojít k samočištění od jakýchkoli negativních myšlenkových forem, které ve vás kdykoli vznikly (nebo vzniknout mohly) při vzájemných kontaktech s jinými lidmi. A jelikož jste se v průběhu života setkali se spoustou lidí, je třeba emoční tělo čistit nikoli ve vztahu ke konkrétní osobě, ale ve vztahu ke všem lidem vůbec.

Pokud jste již lidé staršího věku a v průběhu života jste nerozlišovali příliš to, co je a není mravné, můžete v sobě nosit stovky myšlenkových negací - podle toho, s kolika lidmi jste zažili negativní prožitky. Představujete si, jak lze vyžehlit vaše emoční tělo? V představě jde o pevné klubko špinavě šedých negativních prožitků. Aby se mohlo očistit, je třeba se hodně zapotit. A nějaká senzibilní osoba se zapálenými svíčkami a šamanskými zaklínadly vám teď sotva pomůže. Odstraní jednu dvě špatné myšlenkové vazby, ale ostatní vám budou znepříjemňovat život a přispívat k ještě většímu nárůstu „skladiště slovních různic“.

Vzpomeňte si na všechny vaše známé.

Doporučujeme proto sestavit si seznam všech lidí, se kterými jste se tak či onak kontaktovali v mateřské škole, základní škole, institutu, v zaměstnání, v rodinném kruhu atd. Do seznamu запиšte všechny, na které si dokážete vzpomenout. Nezapomeňte tam zapsat i sebe, pokud jste někdy sami sebe za něco odsuzovali.

Samozřejmě, že na prvním místě seznamu budou lidé, jejichž jednání ve vás vyvolalo velmi silné negativní emoce. A potom запиšte ostatní. Provádět očistu těla emočního je třeba právě ve vztahu ke každému z těchto lidí zvlášť. Není to lehké a budete potřebovat dva až tři měsíce úporné práce.

Očistu nelze provést rychle.

Pokud se pokusíte jednoduše odpustit všem svým bývalým nepřátelům a dokonce k nim budete přímo překypovat

blaho-sklonností a láskou, sotva se v ten moment dokážete dostat zpoza karmického „vychovávání“. Láska k dřívějším nepřítelům pouze znamená, že jste překryli záklopy, kudy se vaše hříchy dostávaly do „karmické nádoby“. Znamená to, že váš Osud se přestal dále plnit. Ale vůbec to neznamená, že úroveň jeho zaplnění se najednou zmenší. Časem ano, ale ne hned Proto může vzniknout situace, že již všechny kolem sebe máte rádi, ale změn k lepšímu se nemůžete dočkat; právě naopak — nepříjemnosti pokračují. A to je moc smutné, že? Co s tím, když se dostaneme do takové situace? Pokud si vzpomenete na strukturu vývodových trubek „Karmy a osudu“, existuje zde i trubka s názvem Pochopení činů. Zřejmě je třeba k rychlé očistě vašeho Osudu využít právě ji. To znamená vědomě realizovat skutky tak, aby se váš Osud očistil. Hodí se pro to vaše milosrdenství a dobročinnost, ale nejde o cestu rychlou. Aby tato trubka začala aktivněji slévat vaše hříchy, je třeba provádět speciální cvičení.

Jedno z nich, které vřele doporučujeme pro očistu „karmické nádoby“, se nazývá Meditace odpuštění.

Je to cvičení dosti známé, provádí se v nejrůznějších duchovních školách v různých variantách. Toto cvičení, současně prováděné s očistou prožitků, vám bude pomáhat zastavit plnění „skladiště slovních různic“. Je založeno na principu vytěsnění negativních myšlenek, získaných od jiných lidí a jejich nahrazení myšlenkami pozitivními.

Cvičení se provádí v libovolném čase, pouze vaše hlava musí být čistá, nezátížená starostmi z práce nebo konkrétními problémy odjinud. Můžete je provádět například tehdy, když jdete po ulici, jedete autobusem, sedíte na poradě, stojíte ve frontě atd. To znamená tehdy, když se vaše vůle začíná oslabovat, nemáte pro to žádný důvod a „skladiště slovních různic“ se na vás snaží zaútočit s plnou parádou.

Cvičení MEDITACE ODPUŠTĚNÍ

Vyberte si nějakého konkrétního člověka, který vám ublížil a ve vás zůstala křivda. Dejme tomu, že se jedná o vašeho otce.

V myšlenkách začněte mnohokrát za sebou opakovat frázi „S láskou a vděčností odpouštím svému otci a přijímám jej takového, jak jej stvořil Bůh (nebo: přijímám jej takového, jaký opravdu je). Stejně tak prosím svého otce za odpuštění mých myšlenek, emocí a skutků, namířených proti němu“. Tato formule má nejlepší efekt pro stírání emocí ve vztahu k žijícím lidem, s nimiž se periodicky setkáváte a máte z kontaktu s nimi nepříjemný pocit.

Pokud nevíte, kde se v současné době zmíněný člověk vyskytuje, formule může být kratší: „S láskou a vděčností odpouštím (jméno člověka). Stejně tak prosím o odpuštění (jméno člověka) za mé myšlenky, emoce a skutky proti němu namířené“.

Pokud jste si jisti, že dotyčný člověk již zemřel a ve vás mohly zůstat nějaké prožitky s ním spojené, meditační formule bude znít následovně: „S láskou a vděčností odpouštím (jméno člověka) a propouštím jej. Stejně tak prosím o odpuštění (jméno člověka) za své myšlenky, emoce a skutky, proti němu namířené.“

Vybraný meditační text je třeba v myšlenkách opakovat dostatečně dlouhou dobu, obvykle několik hodin. Nebo do té doby, než nebudete ve své hrudi cítit teplo, vycházející z oblasti srdce. Pocit tepla však není cílem meditace, dokonce se nemusí objevit ani při dlouhodobé a efektivní očistě či začne působit až za pět minut po začátku práce - v tom případě svědčí pouze o vaší bohaté fantazii. Meditaci je skutečně nutné provádět dlouhou dobu.

Obecně lze říci, že doba meditace ve vztahu k jednomu člověku trvá cca jednu až pět hodin. Skládá se z epizodních meditací, trvajících 10-30 minut v kterékoli době (podle toho, jak moc je mozek přetížený).

Po očistění myšlenkových křivd na svého otce přejděte myšlenkově na opakování následující fráze: „S láskou a vděčností mi odpouští můj otec“. Stejným způsobem setřete ve svém emočním těle ty negativní myšlenky, které na vás „navěsil“ váš otec tím, že používal negativní prožitky proti vám (jistojistě jste ho někdy nějak roztrpčili a on se na vás rozzlobil a urazil se).

Tato fráze se opakuje tak dlouho, dokud neucítíte v hrudi stejný pocit tepla, nebo do té doby, dokud se zavřenýma očima nevidíte jeho obraz před sebou. Pokud se proces setření jeho negativních myšlenek podaří, poznáte to tak, že se k vám otec (ve vaší představě) otočil tvář, usmál se a dokonce vám zamával. Svědčí to o tom, že vaše emoční tělo je očištěno od křivd a dalších negativních emocí, které na vás otec „navěsil“.

Ale podobné obrazy nebo pocity se neobjevují u všech lidí -proto je třeba neprožívat negativně fakt, že se neobjevily. Rozhodujícím výsledkem meditace je taková změna vztahu k člověku, kdy žádný jeho skutek ve vás nemůže vyvolat negativní prožitky. To znamená, že takové skutky nebo slova, která ve vás dříve vyvolávala negativní prožitky, vás nyní vůbec neznepokojují, naopak, vy sami máte možnost jednat tak, jak sami chcete.

Upozorňujeme však na to, že tato technika není afirmace a nepracuje na výměně jednoho tvrzení za druhé. Tato technika pouze čistí vaše emoční tělo od nakupených negativních prožitků.

Podobá se velkému pilníku, kterým je třeba obrousit dlažební kámen prožitků do základního tvaru. Výsledkem očisty je to, že v emočním těle nic nezůstane na svém místě -jen prázdno a čistota. Ale nespěchejte s jeho možným zaplněním novými prožitky - počtete se, i když ne na dlouho, stavem vnitřního klidu a všeodpuštění! Jedná se o stav příjemný, kdy si člověk neklade žádné nároky na okolní svět. A okolní svět vám nic špatného neprovede.

Nelze mechanicky opakovat fráze a odpoutávat s voji pozornost

Výše zmíněná technika je vlastně meditace a jako taková vyžaduje plné soustředění a ponoření se do procesu mnohonásobného opakování výše zmíněných formulí. Zcela nepřipustné je čistě mechanické opakování frází, kdy se v jedné polovině hlavy se opakuje fráze o odpuštění, a v druhé si spokojeně pracuje „skladiště slovních různic“. Efekt takového mechanického opakování je nulový. Takže se nedoporučuje spojovat meditaci odpuštění s jakýmkoli hnutím mysli, myšlenkovými představami atd. Toto „přidávání“ do meditace spotřebovává vědomé úsilí, které ji ve výsledku může zvrátit v čistě mechanické opakování frází. Výsledek tak může být nulový. Meditace potřebuje plné soustředění a pohroužení do sebe!

K posílení meditačního efektu je možno zkusit vyvolat si v mysli vzpomínky na vaši minulost, kdy jste měli konflikt s člověkem, ve vztahu k němuž meditaci provádíte. Taková vzpomínka lehounce popostrčí váš emoční plán a k odpuštění může dojít rychleji.

Jindy v počátečních stádiích meditace vznikají čistě fyziologické jevy, jako jsou zadržování dechu, křeče, slzy, kašel nebo bolesti hlavy. Tyto symptomy hovoří o tom, že jste našli svoji nejsilnější myšlenkovou vazbu a zkoušíte ji ze sebe setřást. A jí se to nelíbí! Proto blokuje vaši práci a vyvolává nepříjemné pocity. Nepodlehnete tomu! Překonejte se, byť jen na pět minut, a dál vše půjde již dobře. Bolest a jiné nepříjemné pocity zmizí a výsledný efekt meditace bude ohromující! Najednou pocítíte odlehčení a svět se vám ukáže v celé své kráse.

Provádějte meditace ke všem lidem, které znáte.

Ukázali jsme si meditaci odpuštění jen ve vztahu k otci. Jak jistě chápete, jde jen o první krok k úplné očistě vašeho emočního těla od negativních prožitků. Dále je třeba provést takovou meditaci i ve vztahu k dalším blízkým lidem, například k matce, bratrům nebo sestrám, manželovi nebo manželce (ať je jejich počet jakýkoliv). Dále provádějte meditaci na všechny své příbuzné, kteří se nějakým způsobem vetřeli do vašeho života (na každého zvlášť). Na známé ze zaměstnání nebo na ty, kteří vás nějak upoutali. Na vaše milované, se kterými jste se rozešli. Na vás samotného (samotnou). Meditační fráze v tomto případě je tato: „S láskou a vděčností si odpouštím a přijímám se takovým (takovou), jakým (jakou) mne stvořil Bůh. Prosím o odpuštění za své myšlenky a emoce, které jsem si sám sobě přivodil.“

Lidem je vlastní odsuzovat se nebo urážet se sami na sebe (proč jsem tak neúspěšný, ošklivý, stydlivý, hloupý atd.). Ale vlastní odsuzování je stejným hříchem, jako odsuzování jiných. Proto je nezbytně nutné odpustit sobě, čili odpustit tomu (nebo té), kdo nás má rád. Následně je dobré medítovat na život. Určitě jste někdy dříve nadávali na život - například za to, že vám vzal milovaného nebo příbuzného, proč se vám tak špatně žije atd. Formule pro meditaci na život bude znít následovně: „S láskou a vděčností odpouštím životu a přijímám jej takový, jaký je. S láskou a vděčností mi život odpouští mé myšlenky, emoce a skutky, kterých jsem se vůči němu dopustil.“

Obecně čas meditací odpuštění závisí na tom, kolik křivd ve vztahu k životu jsme si za celá léta nakupili. Meditace na lidi, kteří ve vás vytvořili pouze konfliktní stav, trvá několik hodin celkem. U bývalých známých nebo příbuzných, na něž jste si vzpomněli jen s obtížemi, je souhrnná doba meditací 10-30 minut na každého zvlášť.

Udělejte si dostatečně dlouhý čas na splnění tohoto úkolu. Tak například, pro úplnou očistu člověka ve věku zhruba čtyřiceti let od všech křivd je potřeba minimálně jeden měsíc práce nad sebou samým, a to kdykoli, ale ne v rozsahu delším než je 24 hodin. Obecně platí, že doba pro meditaci by měla trvat v rozsahu nejméně 12 hodin.

Při pročitání těchto řádek může vzniknout dotaz: proč je třeba tak dlouho opakovat meditaci odpuštění? Vždyť vy sami si už na křivdy oněch lidí nepamatujete, druhým jste již odpustili a soucítíte s problémy osob dalších. Vaše mentální tělo je čisté, tak proč je vlastně třeba vás v tomto případě vychovávat?

Hříchy jako špinavá skvrna na papíru.

Abychom mohli odpovědět na tuto otázku, pokusíme se o to s použitím jednoduchého přirovnání. Představte si, že vaše negativní myšlenkové pochody jsou jako špinavá skvrna na papíru. Čím větší a hutnější je toto myšlení, tím větší je i rozsah skvrny na papíře.

Je třeba papír očistit, ale vy sami máte k dispozici jen malý kousek gumy. Každý pohyb gumou po skvrně očistí nepatrnou část této skvrny. Ale abyste mohli očistit celou skvrnu, musíte provést mnoho pohybů touto gumou. A také čím větší je skvrna, tím větší počet pohybů gumou je třeba udělat.

Právě proto vám navrhujeme mnohonásobně reálně opakovat meditaci odpuštění. Každé opakování setře jen nepatrnou část vašeho myšlení, takže pro dokonalou očistu je třeba provádět meditace skutečně často. Uvědomění si svých dřívějších chybných názorů a následně odpuštění svým nepřátelům - to je opravdu silný a velký děj, který umožňuje odstraňovat nejmarkantnější část vašich negativních forem myšlení. I když hovoříme o odstranění velké části, jde vždycky jenom o část a ne o celek.

Proto po očištění těla mentálního a akceptaci všech projevů tohoto světa nenechávejte v klidu vaše dřívější křivdy a zloby. Pracujte s nimi odděleně, a váš „správce“ nedopustí, aby se vám dostalo „výchovných“ zásahů.

Meditační efekt.

Přesto všechno, že existuje velké množství způsobů, jak se očistit od nakupených prožitků, doporučujeme používat právě meditaci odpuštění. Proč? Hraje zde roli řada faktorů.

Za prvé, při jejím použití není třeba schopnosti vizualizace, která je nutná při použití fialové záře a podobných vizuálních obrazů. Zdaleka ne každý člověk se dokáže naplnit fialovým světlem nebo si představit jiný neobvyklý myšlenkový obraz.

Za druhé, aplikace této techniky nepotřebuje účast kvalifikovaných specialistů - psychologů, jako je tomu například u dianetiky nebo u holodynamiky. Meditace se provádí v osamění a nikomu se nemusíte svěřovat se svými dřívějšími prohřešky.

Za třetí, tato technika nepotřebuje pomoc senzibilů, kteří otevírají vaši minulost a hovoří potom o dřívějších prožitcích (tak, jako je tomu při technice duchovně-emocionální celistvosti). Čistíte se úplně, a při více či méně důkladném plnění našich rad veškeré vaše prožitky se dostanou skutečně do zóny čištění a dojde k jejich setření.

Za čtvrté, tato technika nepotřebuje speciální prostor, čas, ani vlastní násilí na sobě samém, jak je tomu například u rebefingu. Čistit se může vždy a všude, nevyjímaje ani schůzi v podniku, cestování v hromadném dopravním prostředku atd.

A jaký je výsledný efekt takového čištění? Za nepříliš velkého úsilí někteří naši následovatelé ze sebe vytěsnili až 15 % za dva týdny. Určitě lze dosáhnout i vyššího procenta, ale potom již může dojít k nebezpečí, že se vaše hlava přehřeje a její víčko se tlakem otevře. Potom místo získaného efektu riskujete pobyt na psychiatrii, po čemž sotva kdo touží. Takže

bud'te trpěliví a nespěchejte.

Kromě toho můžete lehce zdokonalit formuli meditace v souladu se svojí intuicí. Přesto však kategoricky nedoporučujeme přenechávat starosti s očistou vašich negativních prožitků na Bohu (jako např. „S láskou a vděčností prosím Boha, aby mě očistil od nahromaděných prožitků“). Takové věty mají sice svůj význam, ale my s jejich užitím nesouhlasíme. Sami jsme se dopustili hříchů, sami se od nich i očisťujeme. Samozřejmě, že Bůh má k řešení úplně jiné starosti. Někdy dává meditace zcela překvapující výsledky již za zhruba 15-30 minut práce s ní. Například, nejednou jsme se setkali se situací, kdy účastník našeho semináře se začal „čistit“ od svého příbuzného, s nímž již dva tři roky nemluvil z důvodů nějakého dřívějšího konfliktu. A najednou mu tento příbuzný sám zavolá a požádá o setkání. Nebo manžel neočekávaně jde a koupí své manželce květiny, i když to do doby meditace již léta nedělal. A tak dále. Očekávat nějaké změny ze strany osob, vzhledem ke kterým probíhá váš proces očisty není třeba. Ale buďte připraveni na to, že se vám to může stát.

Omezení použitých meditací.

Jediným námi zjištěným omezením při použití meditace odpuštění je to, že tato meditace pracuje pouze s prožitky, které jsme na sebe nakupili v tomto životě. Je to pochopitelné, protože meditace je metoda vedoucí k očistě jemnohmotného emočního těla, které se rodí a umírá společně s naším tělem fyzickým. Meditace nepracuje s problémy, které jsme si přinesli z minulých životů (karmické problémy, karmické uzly atd.). Znamená to, že s její pomocí je možné očistit svůj Osud jen do 10 - 15 procent (pokud je vám to vůbec potřeba). Tuto zkušenost máme ověřenou.

SHRNUTÍ

1. Veškeré námi procítěné negativní prožitky se ukládají v našem emočním těle jako myšlenkové formy (směsice myšlenek a emocí) temné barvy.
2. Negativní myšlenkové formy se neodstraňují ihned při změně našeho vztahu ke světu a při odpuštění našim dřívějším nepřítelům.
3. Pro urychlení očisty emočního těla se předkládá návrh na provádění meditace odpuštění, jejímž výsledkem, přimnoha četným opakování určité formule, se negativní myšlenkové formy stírají. Meditaci odpuštění je nutné provádět ve vztahu ke všem lidem, se kterými jsme měli v životě jakoukoli vazbu, počítaje v to všechny příbuzné a známé, sebe i život sám.

5. kapitola

ÉTERICKÉ TĚLO - ZÁKLAD FYZICKÉHO ZDRAVÍ

Tato kniha, pokud si vzpomínáte na její název, je věnována technikám odstranění prožitků, které vedou k zaplnění „karmické nádoby“. A zaplnění osudu se děje při existenci našich chybných názorů, které vznikají jako výsledek negativních emocí.

Jak vidíte, v tomto schématu se zřejmě neúčastní naše těla fyzická a éterická. Samozřejmě, že i ona plní svoji úlohu v procesu „vychovávání“, ale pouze jako nástroje výkonné. To znamená, že jestliže u vás v důsledku dlouhodobých negativních emocí vznikly velké a hutné myšlenkové formace, pak tyto za pomoci své mohutné vypouklosti vpadnou přímo do éterického těla a vedou ke zkreslenému proudění jejich jemného toku. Tato dlouhodobá zkreslení éterických toků způsobí časem již onemocnění orgánů našeho fyzického těla - opačný směr - od fyzického a éterického těla k tělům nejjemnějším - neexistuje.

Takže pro očistu naší „karmické nádoby“ nám éterické tělo nepomáhá. Fyzické také ne. Je možné je léčit, provokovat je zvyšováním energie, čistit od vnějších nánosů. Ale na „karmickou nádobu“ mají pouze nepřímý vliv.

To ovšem neznamená, že nemáme důvod říci si o těchto tělech. O těle fyzickém si budeme vyprávět později a o způsobech očisty těla éterického si řekneme více již nyní.

Tři zdroje onemocnění.

Již dříve jsme zmínili některé směry, které ukazují na možné příčiny vzniku onemocnění, v důsledku čehož mohou u člověka nastat nemoci těla, psychiky i ducha.

Nemoci těla se objevují jako důsledek nesprávného zacházení člověka se svým tělem. Jedná se o přetěžování, poruchy teplotního režimu, nepravdivou stravu nebo nevhodný režim práce a odpočinku atd. Paralelně s onemocněním fyzického těla dochází i k onemocnění těla éterického. Z toho lze snadno pochopit, že i člověk vysoce duchovně založený, který se nestará řádně o své fyzické tělo, může těžce a na dlouhou dobu onemocnět. A je snadné si domyslet, že tyto nemoci se nevztahují k účinku našich chybných názorů. Ovšem s jedinou výjimkou - vztahem k vlastnímu tělu. Psychická onemocnění vznikají jako důsledek energeticko-informační výměny mezi lidmi. Tyto výměny probíhají na několika úrovních - mentální, emocionální a éterické (podobné výměny na úrovni fyzických těl nazýváme rvačka). Nemáme zde v úmyslu rozkrývat technologii energeticko-informačních útoků a obrany - to za nás již udělala řada jiných autorů.

Pouze konstatujeme, že tyto výměny mají velice nepřímý vztah ke „karmické nádobě“. To znamená, že pokud je váš osud téměř prázdný, žádné vnější vlivy se do vás nedostanou. Ale pokud je osud zaplněn do poloviny nebo i více, tak ve vašem mentálním těle (nebo emocionálním) existuje mnoho myšlenkových formací, na něž se mohou navěsit vnější vlivy (v různých náboženských systémech se nazývají Podvěsky, klišé, zmírnění, poškození atd.). V čistit tyto „podvěsky“ je třeba odděleně, nezávisle na svých chybných názorech a úrovni zaplnění „karmické nádoby“. Ale o tom jsme již hovořili.

Pouze nemoci duše mají přímý vztah k zaplnění „karmické nádoby“. To znamená, že tyto choroby vznikají právě na základě zaplnění osudu a aplikaci „výchovných“ vlivů.

Proto v případě, že došlo k onemocnění duchovnímu, vznikají v éterickém těle problémy - jako výsledek se pak najdou

v emočním tele při uložení velkých negativních myšlenkových formací.

V souladu s tímto poznatkem lze říci, že pouhé působení léčitele na éterické tělo může vést časem ke zlepšení zdravotního stavu. Bez práce nad vztahem k životu a očistě emočního těla negativní myšlenkové formace nikam nezmizí a pokračují v dalším vnášení poruch do těla éterického. Zrovna tak lze říci, že poruchy v éterickém těle a nemoc fyzického těla se dříve či později musí zákonitě vrátit. Proto tedy nedoporučujeme léčit karmické choroby beze změn ve vztahu člověk - svět.

Ale pokud jsme naše těla mentální a emoční očistili, nic jim nebrání v tom pomoci nám rychleji se vrátit do stavu zdraví. K tomu jsou vhodné nejrůznější metody. Může jít o vnější vlivy na naše tělo zdraví (éterické tělo), tak i o individuální práci člověka se svou energií.

Vnější vlivy, působící na éterické tělo.

K vnějším vlivům patří pomoc nejrůznějších léčitelů, soucítění jiných lidí a aplikace speciálních technik. Pohovořme o každé z těchto pomoci trochu podrobněji.

Převážná většina léčitelů pracuje na úrovni éterického těla, to znamená, že se jedná o léčení cestou vyprovokování éterických kanálů ke kvalitnímu průtoku. Léčitelé tak odstraňují poruchy energetického toku éterického těla, které tam vznikly z nejrůznějších vlivů, a zvyšují jeho sílu. Tím se zlepšuje lidské zdraví, i když většinou jen na chvíli. S energiemi éterického těla pracují všichni senzibilové, terapeuti, pracující s bioenergií a specialisté, využívající systému Reiki.

Dalším zdrojem, dodávajícím sílu éterickému tělu je soucítění s ostatními. Jakýkoliv soucit nebo spoluprožívání je, řekli bychom nadneseně, dárcovstvím, ale dárcovstvím energetickým.

Soucítíme s lidmi nemocnými, slabými, zakoušejícími nepřízeň osudu nebo oslabenými z důvodu nekontrolované práce svého „skladiště slovních formací“. Soucítěním jim dodáme část svých životních sil - tj. energii pro éterické tělo. Není na tom nic špatného, ale jen tehdy, pokud vy sami máte dostatečně pevné zdraví a hodně vitality. Pokud však máte těchto sil málo, může se váš soucit stát příčinou vašich vlastních nemocí.

Spoluprožívání má své místo v mnoha vztazích mezi lidmi. Například, dobrý lékař nebo psycholog soucítí s pacientem a tím mu předává část svých životních sil. Výsledkem toho je, že „laskaví“ lékaři onemocní častěji, než tzv. „chladní“, kteří mají ke svým pacientům pouze formální vztah.

Dalším příkladem je škola, kde učitel může buď jednoduše předávat své poznatky žákům, nebo „vkládat je do jejich duše“, tzn. dávat k poznatkům část svých životních sil. Zde je ovšem situace trochu jiná, protože posluchači tohoto učitele tvoří velkou skupinu poměrně zdravé mládeže, a ta svému učiteli vrací životní síly formou úcty a lásky k němu. Lékař obvykle nemá takový zástup zcela zdravých „dárců“.

Analogické vztahy mezi lidmi lze najít prakticky v jakékoli sféře aktivit. A pokud jste schopni využít své profese k soucítění ve vztahu má dáti, dal, jde o významný počin, vedoucí ke zlepšení zdraví (nebo alespoň celkového stavu).

Což někteří lidé s úspěchem dělají.

Existuje ještě jeden zdroj získání energie do éterického těla-použití speciálních technických prostředků. Ale o tom budeme podrobněji hovořit v následující kapitole této knihy.

Jednotlivé vlivy na éterické tělo.

Kromě vnějších vlivů existuje množství technik individuálního zlepšení stavu éterického těla. Jde o čištění od nejrůznějších škodlivých vlivů a tím zlepšení svého zdraví.

Většinu těchto metod všichni dobře znáte. Jde o nejobyčejnější zocelení- například podle systému Porfirija Ivanova.

Nebo lze použít střídavou sprchu nebo nějakou jinou techniku působení na fyzické tělo, v důsledku čehož vzniká silný emocionální příliv, který působí tak mocně, „až se duše zalýká“.

Výsledkem tohoto mocného přílivu emocí do našeho těla dojde k doplnění chybějící energie. A tím i, pochopitelně, zdraví.

Existuje ale ještě jedna zajímavá technika - technika intenzivního dýchání. Například hathajóga. O jednom takovém způsobu -dýchání podle trojúhelníku - si řekneme o něco později.

Stejně efektivní způsob čištění hned dvou těl - éterického a emocionálního -je systém intenzivního dýchání pod názvem rebefing nebo její modifikace (vívace, holotropní dýchání).

Dalším mocným systémem dobíjení energie jsou speciální východní cvičení, zejména Čchi-kung. Máte-li možnost, zajděte si na taková cvičení, protože uvedené techniky vám mohou být nesmírně prospěšné.

Jenže hathajóga i Čchi-kung tvoří nejen cvičení, ale vlastně celé systémy přístupu k životu a na jejich studium i použití je třeba velké touhy, času i peněz pro instruktory. A tyto věci zdaleka nemají všichni.

Meditace Čakrové dýchání.

Pro ty, kteří nemohou navštěvovat výše zmíněné kurzy, můžeme doporučit speciální meditaci dýchání pod názvem Čakrové dýchání (Chakra breathing) z meditační školy Srí Rádžniše (Osho).

V této meditaci jde o práci s nahrávkou tří cyklů intenzivního dýchání - každý po 15 minutách. Jde při ní o hlasité dýchání člověka za zvuků speciálně upravené rytmické hudby. Vaším úkolem je najít si vhodnou polohu, zavřít oči a skrze rty hluboce dýchat do taktu s instruktorem, který meditaci vede. Dýchání je třeba myšlenkově usměrňovat podél páteře postupně do každé čakry s tím, že začneme u první (kostře) a končíme u poslední (temeno). O struktuře a místech jednotlivých čaker na těle člověka jsme hovořili v druhé části.

Samozřejmě, že po dobu dýchání se bude vzduch dostávat do plic a vycházet odsud zpět. Jenže v myšlenkách si musíte představit, že proud vzduchu prochází při vdechu přímo do čakrových center, umístěných podél páteře. Je třeba se v každé čakře prodýchat zhruba dvě minuty. To znamená, že na prodýchání sedmi čaker budete potřebovat čtrnáct minut, potom v průběhu jedné minuty je třeba prodýchat všechny čakry jednotlivě po řadě odshora dolů. Po minutové přestávce cyklus dýchání opakujeme, a to třikrát.

Je jisté, že tato meditace vyžaduje obrovské úsilí. Ale je vysoce energetická a snadno vytěsní z vašeho organismu

nejrůznější předchorobní stavy (když u vás vznikne evidentní pocit nastupující choroby). Tato meditace z vás snadno setře negativní energeticko - informační „bloky“, jako jsou třeba zlý pohled nebo nepříjemné emoce (zloba, závist atd.), kterým se mezi lidmi říká urknutí.

Toto jsou naše stručná doporučení pro práci s éterickým tělem k jeho očistě od poškození a nejrůznějších „bloků“.

A již nastal čas provést resumé této kapitoly

SHRNUTÍ

1. Z hlediska procesu karmického „vychovávání“ představuje éterické tělo člověka nástroj, na který mají vliv mnohem jemnější těla.
2. V případě vzniku karmického onemocnění může mít očista a vyrovnaní pouhého éterického těla bez změny ve vztahu člověka ke světu a stírání negativních myšlenkových formací, efekt pouze časově omezený. Očistu éterického těla lze provádět buď pomocí vnějších vlivů, nebo prací na sobě samém.
3. K vnějším vlivům patří pomoc nejrůznějších léčitelů, soucítění druhých lidí a použití speciálních technik. Samostatná forma očisty éterického těla se může provádět pomocí procedur zocelování, východních energetických technik cvičení nebo intenzivního dýchání.

6. kapitola

JAK NÁM MŮŽE POMOCI VĚDA?

V této kapitole bychom vás chtěli seznámit s některými technikami, které předkládá současná věda pro léčení lidských chorob a pro ochranu před negativními vnějšími jevy.

Není žádným tajemstvím, že v posledních desetiletích se mnoho vědců (míníme tím „kované“ materialisty) snaží nalézt zcela racionální objasnění jevů, ke kterým dochází v Neprojeveném světě, tj. zcela racionálně objasnit to, co je pro nás záhadou a projevem Boží vůle.

Práce je to jistě zajímavá, celkem prospěšná, i když také dosti nebezpečná. Mnozí vědci, zcela povýšení nad smyslem Neprojeveného světa, jím předem zcela pohrdají. Ale stejně jako každá jiná práce, ani tato nezastaví entuziasty.

Výsledkem toho bylo několik zcela reálně zdůvodnitelných teorií, vysvětlujících existenci Neprojeveného světa na základě nových mikročástic nebo polí, které tyto autoři objevili. Jde například o teorii rotačních polí, teorii mikroleptonů a další analogické teorie. Samozřejmě, že ten, kdo se naplno věnuje své práci, šiji značně idealizuje. Vědci, bádající v oblasti Neprojeveného světa, tedy tvrdí, že právě jejich teorie objasňují všechny jeho jevy.

My si myslíme, že jde o obyčejné zveličení. Předně je třeba říci, že vědeckou teorií objevené mikročástice představují v podstatě prvotní částice éterické vrstvy jemnomotného světa. Stejně jako jsou prvotními částicemi našeho těla fyzického elektrony a protony. Budoucnost ukáže, kdo má pravdu.

Jednou však byla vytvořena teorie, a tak od ní očekáváme výsledky vhodné pro praktickou aplikaci, to znamená ne teorii, která aplikuje pouze pro nás nepochopitelné matematické vzorce pro jemnomotný svět, ale je schopna dokázat vytvoření zcela reálných jevů, které mají svůj vliv na naše jemnomotné tělo. Nebo i na tělo éterické, ale v menší míře. Známý jsou zejména dva směry tvořící systém, který poukazuje na vazby na jemné tělo člověka. Podívejme se v krátkosti na každou z nich.

Vysokofrekvenční generátory,

První systém tvoří technické přístroje, elektronické generátory energií vysokých frekvencí, které se dostávají do rozsahu frekvencí našeho éterického těla. Jak si vzpomínáte, éterické tělo je zaplňováno ze všech jemnomotných těl nejvíce.

Takových přístrojů je dnes známo hodně. Například jde o známé generátory SVF (extrémně vysokých frekvencí). Čili přístroje milimetrové vlnové terapie.

Obvykle jde o zcela tradiční přístroje, které mají zdroje napájení, složitý elektronický obsah a speciální zařízení, s jejichž pomocí lékař působí na tělo pacienta. Působí se buď přímo na jednotlivé orgány nebo na akupunkturní body.

Každopádně jde o uplatnění technických přístrojů k co nejefektivnějšímu působení.

Například přístroj „Minitag“ vyzařuje elektromagnetické vlny o kmitočtu od 30 do 325 GHz (jde o informaci pro ty, kteří se zabývají elektronikou). Přitom se na tyto elektromagnetické vlny nabalují fyziologické informace (modulace)

Vědcům se podařilo určit rozsah četností, který vyzařuje zdravá buňka našeho organismu. A právě těmito stejnými četnostmi působí přístroj na naše tělo v určených fyziologických bodech. Stejně tak se v buňkách našeho organismu v pevně stanoveném sledu vytváří vlnění, charakteristické pro zdravý stav organismu. A pokud jsou buňky zdravé, nemá ani organismus důvod onemocnět (výjimka často potvrzuje pravidlo, a tak např. církevní „svatá voda“ má obvykle stejný rozsah četností i formu signálu. Je možné, že vlastně proto má tak silný ozdravný efekt).

Je tedy jednoduché pochopit, že přístroje, kterými se dnes léčí, musí mít obyčejné elektromagnetické vlnění, ale velice vysokou četnost. Tím dosáhnou nepřímého vztahu k informaci o stavu zdraví buněk našeho těla, tj. - mají vliv na záměr těla éterického. Právě proto takový přístup k léčení dostal název informativní medicína. Účinek léčby není dán samotným vlněním, ale poskytnutím informace o zdravém stavu našich buněk na základě tohoto vlnění.

Přístroje pro individuální ochranu.

Dalším směrem pro novodobé teorie je vytvoření zařízení, které je určeno pro individuální použití, bez zásahu vnějších vlivů.

Obvykle se jedná o nevelké desky, v jejichž vnitřku jsou za pomoci složité technologie uloženy propočítané - podle

speciálních formulí determinované - geometrické tvary, např. spirály, pyramidy nebo daleko složitější topografické struktury.

Tyto přístroje nic neudělají samostatně. Začnou vyzařovat tehdy, až když se člověk dostane dojednána na úrovni jemnohmotných polí, která poškozují zdraví člověka.

Taková pole vyzařují libovolné elektrotechnické přístroje - televizory, počítače, radiotelefony, vysílačky, pece atd. Patogenní vyzařování jde také ze Země - v zónách geologických zlomů, velkých inženýrských staveb, v metru, v místech, kde jsou hromadné hroby apod. Koneckonců, za patogenní můžeme považovat i ty energie, díky nimž se lidé „nabijí“ kontaktem s jinými lidmi, zvláště, pokud jde o jednání se zvýšeným hlasem, a to proto, aby bylo dobře slyšet, co si o kom někdo myslí

Hovoříme zde vlastně o jemnohmotném patogenním záření a ne o záření elektromagnetickém, které lze změřit pomocí známých přístrojů a kterých se dokážeme vyvarovat (např. s pomocí stínění).

Takové záření existuje, ale existující přístroje je nezachytí. Zato je ale vidí lidé, kteří mají dar jasnozřivosti — vidí totiž lidskou auru. Auru je možno nafotografovat pomocí speciálního fotoaparátu - aurokamery.

Ty to přístroje pro individuální ochranu zachytí patogenní vyzařování a přetváří je v záření užitečné pro naše zdraví, mají tak pozitivní vliv na náš jemnohmotný obal (éterický a také emocionální).

Protože přístroje, které by měly přímo ovlivňovat stav našich jemnohmotných těl zatím nebyly vytvořeny, hodnocení efektu z výše uvedených přístrojů se provádí na základě buď nepřímých měřených hodnot - teploty, krevního tlaku, krevních rozborů atd., či za pomoci lidí, kteří jsou schopni vidět auru. Nebo také za pomoci fotografií aury, neboť takové fotoaparáty již existují a kterýmkoliv z nich si můžete svoji auru nafotografovat (např. v Moskvě jsou takové fotoaparáty k dispozici na 2 — 3 místech).

Na fotografiích aury je dobře vidět, že při použití přístroje pro individuální ochranu (např. tip KIT-4 nebo BRÍZ) se barva aury zřetelně zlepšuje. Znamená to, že přístroje ukazují transport pozitivního vlivu na naše jemnohmotné buňky - dodávají do nich světle modrou, žlutou a tmavě modrou barvu. A vytěšňují z nich temné, šedé a skořicově hnědé barvy negativních emocí.

Od hříchů se musíme očistit sami.

Dodání světlých barev do aury ještě neznamená, že přístroj je schopen plnit funkci čištění našeho emočního těla od námi tam zaplněných negativních myšlenkových formací. Takovou práci za nás nikdo neudělá! Co však přístroj udělat může, je skutečnost, že může ovlivnit pozitivní působení na náš psychoemocionální stav a chránit nás tak před patogenními vlivy okolního prostředí nebo od negativních emocí jiných lidí

Jak velký vliv těchto přístrojů může být zatím nevíme. Možná, že se pro nás stanou v budoucnosti takovými „berlíčkami“, jako se jimi dnes pro nás staly oděv, automobil či telefon, které změnily naše vlohy dané nám přírodou. Doufejme však, že ne. Ale není dobré se jich ani zřikat z čistě ideologického důvodu -to je představa také některých idealizací (těžko zformulovat -jakých). Vždyť ve velkých městech žijeme v uměle vytvořeném prostředí, která se zdaleka nechová přátelsky k našemu organismu. Nebylo by špatné, kdyby právě přístroje individuální ochrany mohly napomoci našemu organismu k vyrovnání se škodlivým zářením.

Pokud Vyšší Duchovní síly umožnily vytvoření takových přístrojů, tak podobně předpokládají, že je lidstvo bude používat. Takže ani my nebudeme naděje Vyšších sil bořit.

Přístroje ještě efektivnější.

Takových přístrojů pro individuální ochraňuje dnes vytvořeno hodně. Některé mají radius působení 1 - 2 m, ale existují i intenzivnější, které mají radius 15-20 m. Takové přístroje jsou obvykle ve tvaru desky nebo podnosu, na který se doporučuje dát na 30 - 50 minut různé potraviny, nápoje, krémy a další organické věci.

Jak ukazují zcela reálná fyzikálně-chemická měření, v těchto věcech se zcela nepochopitelně zmenšuje obsah karcinogenů, nitrátů, nitridů, chemických přísad, barviv a dalších, pro člověka zcela nebezpečných, škodlivin. Kam se ztrácí, je těžko vysvětlitelné, ale fakta hovoří zcela jasně. O tom svědčí mnohé závěry zcela oficiálních organizací. Autor této knihy používá v průběhu roku jak přístroj pro individuální ochranu, tak i velký informačně- energetický generátor (desku). A počítá s tím, že je bude používat i nadále.

A my si nyní zopakujeme nejdůležitější body této kapitoly

SHRNUTÍ

1. Současná věda aktivně pracuje nad vytvořením technických zařízení, které by působily na jemnohmotná lidská těla.
 2. Jedním ze směrů využití výsledků takových výzkumů je vytvoření přístrojů, které působí na lidské buňky tak, aby je donutily přizpůsobit své kmitům buněk naprosto zdravých.
- Dalším směrem bádání je vytvoření generátorů jemnohmotných energií (v těle éterickém i emocionálním), které chrání člověka před vnějšími patogenními vlivy

7. Kapitola

TĚLO FYZICKÉ:

NEZAPOMEŇTE NA JEHO

OČISTU

Když se seznamujeme s procedurami čištění, je dobré nezapomenout při tom ani na vlastní tělo fyzické. Toto tělo je ochráncem naší duše, prostředek k realizaci jejích úmyslů a kontaktu s jinými lidmi. Proto, aby nebyly poškozeny záměry naší duše, nesmíme zapomenout na naše tělo fyzické. Tělo samo o sobě potřebuje péči - musí být nasyceno,

nesmí mít žízeň, musí být v teple, periodicky se musí vyprazdňovat a musí být v čistotě. Jinak selže a veškeré naše náročné (nebo ne příliš vysoké) plány zůstanou jen nenaplněným snem, protože nemocné tělo nám nedovolí zabývat se tím, čím bychom chtěli.

To znamená, že lidské tělo jako takové je jedním z nejdůležitějších stmelných prvků složitějšího díla s názvem člověk. A skrze naše tělo fyzické mohou naše jemnomotné obaly ovlivňovat narušující vliv na naše záměry a cesty - ve shodě s požadavky „výchovního“ karmického procesu.

Zdravé tělo a zdravý duch - existuje mezi nimi spojení?

Pokud je lidské tělo natolik důležité, vzniká otázka: je možné s jeho pomocí ovlivňovat zaplňování „karmické nádoby“?

To znamená, že pokud je naše tělo zdravé, bude tedy zdravá i naše duše? Pokud si vzpomínáte na schéma „karmické nádoby“, lze směle odpovědět, že ne. Víme, že absolutně zdravé tělo není dáno každému z nás. Přesněji řečeno, jen nepatrnému množství lidí. Můžeme říci, že jde o jednu ze škál schopností, kterou duše člověka dostává do vlnu při její opakující se inkarnaci. V praktické formě může jít o schopnost dosáhnout úspěchu ve sportu nebo v letech do vesmíru (i když kosmonautem může být pouze úplně zdravý člověk). Jinak můžeme říci, že na takovém podkladu lze vysvětlit něčí - od přírody - větší nadání na zpěv, matematiku, nebo na rychlý běh. Samozřejmě, že ve sportu nelze vítězit bez obrovského tréninkového úsilí. Jenže bez Přírodou daného talentu se tak jako tak dobrých výsledků nedosáhne. Proto je třeba počítat s tím, že dobré zdraví je jednou ze schopností, kterou člověk dostává do vlnu při narození. Má v tomto životě úkol - nezačít si idealizovat svůj talent. Protože, má-li člověk k něčemu talent, bude posuzován přísněji než ten, kdo jej nemá. A může ho lehce ztratit ještě dříve, než se mu přeplní „karmická nádoba“ a sklouzne hodně dolů ze žebříčku duchovního růstu. Ale o tom jsme již hovořili.

Způsoby očisty fyzického těla.

Nyní nám dovolte říci několik slov o způsobech očisty našeho fyzického těla. Jde o problematiku, která bylo již mnohokrát zmíněna nejrozličnějšími autory, takže se pokusíme nějak klasifikovat to, co již bylo řečeno.

Jak tedy lze čistit své tělo v případě vzniklých problémů (onemocnění)? Jak jistě víte, cest je mnoho.

Léčba medikamentózní.

Tradičním způsobem při vzniku onemocnění je akceptace lékařských prostředků. Znamená to vnitřní aplikaci doplňujících preparátů, které reagují na nemocný vnitřní orgán a tak mají za úkol dát jej znovu do pořádku.

Zvnějšku to připomíná situaci, kdy se nějaká nádoba (naše tělo) se přeplnila smetím (následky nepravdivého jídla, pití, pitného režimu), které v některých částech začalo kvasit (nebo hnit).

Nu a místo toho, abychom takovou nádobu pročistili, tak tam dodáme nějaké prostředky, které v daném místě potlačí proces kvašení. Samozřejmě, že jen dočasně. Za nějakou dobu začne proces hnití na jiném místě, znovu zavedeme nějakou lokální léčbu a proces se zase na chvíli zastaví. A tak jsme vlastně celý život na tabletách.

Podobným způsobem si můžeme představit nepříliš dobrou tradiční cestu léčení osob, které si příliš nehlídají svého zdraví.

Racionální výživa.

Pokud si člověk uvědomil škodlivost nepravdivého a nekvalitního jídla, pití a pitného režimu, začíná dodržovat určitá pravidla plnění obsahu svého těla vnějšími věcmi (jídlem, pitím). Například tím, že přejde na vegetariánskou či dělenou stravu nebo jiný systém, aby tak zlepšil práci svých vnitřních orgánů. Nejde ještě o očistu, ale o jakési uvedení našeho organismu do stavu, uspokojujícího jeho přírodní podstatu. Samozřejmě, že při našem stylu života i úpravě stravy se náš organismus stále znečišťuje, ale výrazně méně, než je tomu při chaotickém způsobu života (čili obvyklém) bez jakéhokoliv stravovacího systému.

Očistňovací procedury.

Aby se však naše tělo cítilo skutečně dobře, je třeba je pravidelně čistit od nejrozličnějších zplodin a zbytků. snadnější cestu a přirozeně ji nacházejí. Například, ve formě speciálních potravinových doplňků, doporučených k čištění organismu od škodlivin. Těchto nejrozličnějších doplňků je k mání obrovské množství, a to jak zahraničních, tak i domácích. Pokud na ně má člověk peníze, není mu zatěžko šije koupit a jíst (nebo pít). Jednoduše řečeno - jakýkoliv způsob čištění může mít pozitivní vliv na vaše zdraví (i když často jen na krátkou dobu, pokud příčina onemocnění leží v oblasti jemnomotných těl).

Jaký vliv má zdraví na „karmickou nádobu“.

A nyní se vrátíme k dané otázce: může mít boj o naše zdraví vliv na zaplnění „karmické nádoby“?

Určitě ano. Pokud jste začali vést boj o své zdraví, již vám to nedovolí žít tak, jak jste žili předtím. Ještě snad můžete mít vztah ke světu jako dřív, ale jednat již budete jinak. Vaše zdraví vám to neumožní, takže budete nuceni změnit své chování na takové, které vám bude zabezpečovat zakrytí některých záklopek vaší „karmické nádoby“. A pokud nemoc zaútočí silněji a vy se ocitnete v nemocnici, budete mít spoustu volného času, abyste mohli přemýšlet o smyslu života. Pobyt v některých nemocnicích (zvláště na onkologickém oddělení) vykazuje značně ozdravující vliv na vztah člověka ke světu. Není tomu tak u všech, ale u mnohých.

Takže lze konstatovat, že zdraví samo o sobě je málo spjato s karmickými vazbami. A boj za jeho zlepšení může představovat velice příhodné působení na váš osobní vztah k životu. Nepřejeme vám, abyste museli zažívat tuto cestu skrze nemoc. Ale pokud se tak již stane, využijte toho. Spolu s očistou těla nezapomeňte čistit také myšlenky a emoce. Časem z toho budete mít jediné prospěch.

Co ještě čistit?

Ukončili jsme přehled způsobů a rad na očistu našich pěti těl, Čili čtyř jemných a jednoho fyzického (kdo má dvě těla fyzická, může čistit obě). Je těchto způsobů očisty dost na to, aby se váš život stal příjemným a vaše životní cíle se mohly uskutečňovat?

Používá se k tomu všem známá forma hladovky a speciální čistící procedury. Úplný přehled těchto procedur lze najít v

knihách G. Malachova a dalších autorů.

Takové procedury mají pozoruhodné výsledky, ale vyžadují od nás nemalé úsilí. Lenost a aktivita „skladiště slovních formací“, která zasévá jen a jen pochybnosti o efektivnosti těchto procedur, limitují možnost proměny pro mnohé lidi, kteří hledají

My si myslíme, že ano. Očista těla karmického, mentálního a emocionálního dovolí snížit úroveň zaplnění „karmické nádoby“ do 40 - 50 procent. Jde o zcela komfortní úroveň, kdy máte stále ještě přání z materiálního světa a kdy prakticky neexistuje karmické „vychovávání“. Přesněji řečeno, samozřejmě, že existuje. Ale vy sami reagujete velmi rychle na „výchovnou“ míru a její opakování ve vztahu k vám již není nutností. Život je cirkus a vy prakticky po celou dobu pozorujete představení a téměř se jej aktivně nezúčastňujete - pouze tehdy, chcete-li dosáhnout něčeho, po čem toužíte.

Nakolik se budeme čistit?

Je třeba čistit „karmickou nádobu“ i dále? Pokud si vzpomínáte, o tomto problému jsme již hovořili. Praktikující léčitel nebo člověk, který aktivně působí v náboženské sféře - ano. Ale u ostatních lidí, kteří chtějí žít v materiálním světě, toho není zapotřebí.

Proto kapitolu o očistě našich těl zakončíme. Čtenáři mohou použít pro svoji vnitřní očistu libovolnou metodu a techniku. Dnes totiž existuje množství nejrůznějších technik a část z nich má skutečně dobré výsledky.

Pracujte sami.

Jedinou podmínkou, kterou máme k výběru nejrůznějších technik k očistě jemnohmotných těl, je nutnost vaší vlastní individuální práce. Žádné přístroje, tablety nebo zásahy nejrůznějších šamanů nebo čarodějů, kteří si za to vezmou „nekréšťanské“ peníze, vám nemůže nahradit vlastní práci. Mohou vám sice pomoci (v kanálu „působení odpadu“), ale jen dočasně. Záklopky vašich chybných názorů neuzavřou. Tyto záklopky jsou pouze ve vaší hlavě.

Takže vám přejeme hodně úspěchů na cestě zbavování se karmického „vychovávání“!

Tím naše úvahy o zdraví končí a přejdeme k nejdůležitějším bodům kapitoly.

SHRNUTÍ

1. Kvalitní zdraví člověka lze označit za jednu ze schopností, kterou dostává do vínku při narození každý z nás. Očista fyzického těla nemá přímý vztah k plnění „karmické nádoby“. Ale okolnosti, které vedou člověka k nutnosti čistit svůj organismus, mohou mít pozitivní dopad na vztah k životu vůbec.

8. kapitola

OČISTA SKONČILA. CO DÁL?

V této kapitole bychom rádi ozřejmili otázku, která může vyvést z míry některé naše následovníky. Zvláště ty, kteří začnou aktivně používat zde zmíněné techniky čištění a neumějí si včas říci - dost!

Co to znamená včas se zastavit? Již jsme hovořili o tom, že nedoporučujeme příliš snižovat hladinu „karmické nádoby“. Lidem, kteří žijí běžným životem, radíme, aby se zastavili na úrovni 40 - 50 %. Lékařům, léčitelům a dalším specialistům zabývajícím se lidmi doporučujeme čistit se do 30 %. Ale ne méně.

Protože, pokud si vyčistíte veškeré své emoce do 15 %, všechno, co se bude dít kolem vás, přestanete jakkoli vnímat emočně. A komu je dobře v takovém stavu? Je snadné to pochopit. Dobře zde bude „vědátorům“, tzn. lidem, spojeným s vědeckou nebo badatelskou (tj. mentální) činností. Pro ně je veškeré lidské prožívání nepřijemná překážka na cestě k poznání světa. A pokud tyto prožitky nebudou, nic je nebude rušit v bádání, jak získávat a zpracovávat nové badatelské poznatky

Lze říci, že ještě některé kategorie lidí budou mít stejný pocit. Ale jde o úzce limitovaný počet. Všichni ostatní, „normální“ lidé, zvyklí žít spíše citem, než rozumem, mohou s velkou pravděpodobností pocítit vnitřní opuštěnost. Nebudou mít pro co žít. Zmizely emoce, zmizely ale i stále mentální zátěže. Život je najednou přesný a smutný. Je jedno, jestli peníze jsou nebo nejsou. Je jedno, jestli nás někdo miluje či nemiluje. Je jedno, zdali máme či nemáme práci. A tak dále.

Je možné, že tento divný stav se může některým lidem velice zamlouvat. Jenže jde o stav, který se výrazně liší od obyčejného světa prožitků, ve kterém žije většina lidí. A ne všichni jsou připraveni jej přijmout. Život jakoby byl najednou pustý a neveselý.

Všeho s mírou.

Právě proto nedoporučujeme příliš horlivě se oddávat očistě. Naše meditace odpuštění je nástroj velice silný. Proto při neopatrném zacházení může přinést nežádoucí efekt.

Jak se včas zastavit? Není to nic složitého. Nějakou dobu provádějte očistu, dokud nepocítíte vnitřní lehkost, euforii a dokud se neodstraní všechny problémy, které vás dříve trápily. Potom zhruba týden nebo dva pozorujte svůj stav a události vašeho života. Pokud je vše v pořádku, pokračovat v očistě je zbytečné. Lidová moudrost říká „Dobrého pomalu“.

Pokud vaše sebepozorování ukáže, že je váš stav jako předtím nepřijemný, že něco ve vás vyvolává neklid, vraťte se k očistě, dokud zase nepocítíte vnitřní pohodu. Potom se znovu pozorujte, dělejte si pro sebe závěry a uskutečňujte svá přání týkající se vašich dalších aktivit.

Přerušením očisty se nemění hladina podmíněných procent zaplnění osudu, ale stav vašeho vnitřního pocitu pohody a euforie. Není třeba se dále čistit. Jinak dojde k další euforii a vám začne být všechno jedno.

Hřešte s potěšením.

Jak žít, když vás něco nečekaně zavede do výše zmíněného stavu blaženosti? Nejčastější cesta je -povolit si obnovení určitého množství idealizace a s radostí ji prožívat. Jen tak lehce se pohádat s příbuznými, zkritizovat vládu nebo nadřazeného, nadávat na servis atd. A potom se neočistit!

Takovým banálním způsobem se znovu dostanete do životodárných emocí a život vám začne zase brnkat na některé struny.

Je však vůbec dobré znovu se naplnit negativními prožitky, když jste se jich už zbavili? Trošku ano. Proto doporučujeme naplnit se pozitivními emocemi. Koneckonců, v čem jsou horší než ty negativní?

Radujte se!

Po pravdě řečeno, nejde to snadno. Abychom mohli nadávat nebo kritizovat, nepotřebujeme k tomu žádné zvláštní schopnosti. Ale umět se bezdůvodně radovat ze života, to neumíme. Nevíme, jak na to. Bát se, nenávidět, urážet se atd. - to nám jde velice dobře. Ale stejně tak se radovat? Kdo to dělá, je přinejmenším podezřelý. Najednou nás napadne myšlenka: „Z čeho má takovou radost? Možná se mu podařilo něco ukrást? Nebo je padlý na hlavu?“ Nebo nějaká jiná podobná myšlenka. Nenaucili jsme se bezdůvodně radovat. A potřebovali bychom to.

K tomu vás vlastně chceme dovést. Pokud nemáte negativní emoce a chcete něco prožívat, používejte pozitivní emoce. Radost, úžas, blaženost, duševní pohodu, vzrušení a další příjemné pocity. Tvůrce stvořil tento překrásný svět právě proto, abychom se radovali ze života a blahořečili jej za to.

Ale jak na to? Zkusme si to ukázat.

Rada první- staňte se optimisty.

Nejjednodušší (ale současně nejsložitější) cestou je naučit se vidět pouze příjemné věci, které s námi souvisí. To znamená přijmout optimismus jako životní postoj a vidět vždy a všude jen dobré. Například, váš manžel se s vámi dohaduje a nechce vám dát peníze? Vždyť on se jen stará o vaši šetrnost a chce vás udělat dokonalejší (pochopitelně, z hlediska své hodnotové tabulky)! Poděkujte takovému pečovateli nahlas nebo v myšlenkách a pocítíte celý tok pozitivní energie. Dal vám pokutu revizor protože jste jeli v autobusu bez lístku? Vždyť on má velkou péči o to, aby se peníze dostaly do státního rozpočtu, aby se důchodcům mohly platit důchody a učitelům výplaty. A jestliže si dal peníze za pokutu do kapsy, tak přece je tak hodný, že se chce postarat o svoji rodinu. Druzi se nestarají, ale on ano! Taková nebo přibližně taková logika hledání pozitivních stránek v nejrůznějších událostech, spojených s vámi vám umožní naplňovat se pouze radostí a pohodou.

To je naše první doporučení pro vlastní naplnění se emocemi. Rada první, ale ne jediná. Podívejte se na další.

Radujte se z toho, co vytvořil Stvořitel.

Vzpomeňte si na to, čeho si všímáte nejdříve. Jedná-li se o lidi, hlavně se soustředíte na jejich zevnějšek — oděv, obuv, účes atd. Pokud nás lidé nezajímají, zajímají nás předměty materiálního světa: architektura budov, jejich úprava, nábytek, interiéry.auta, počítače, umělecké předměty atd. Kdo to všechno vytvořil? Přece lidé, a ne Stvořitel. Proto prakticky všechno to, co nás nejvíce upoutává, v nás nevyvolává příliš pozitivních emocí. Nebo jde o emoce dočasné. Pokud je lidské tvoření skutečně na velmi kvalitní úrovni (nejde o hodnotu absolutní, ale o pohled současný - např. nový model automobilu), objevují se v lidech myšlenky, typu: „Právě tuto věc chci! Proč ji nemám?“ atd. Ani toto není šťastné prožívání. O to víc je nešťastné, že za nějakou dobu se objeví další, ještě více vylepšené dílo lidských rukou a mozku a dřívější touha vyvolá ještě větší údiv nebo rozčilení. Obzvláště tehdy, když už jste se stali předtím majiteli oné věci. Prakticky všechny hodnoty, které vytvořil člověk, nám dávají pocit radosti, ale jen na určitou dobu.

Proto doporučujeme věnovat svoji pozornost tomu, co nevytvořili lidé.

Příroda vytvořená Stvořitelem.

Proto je zde naše následující rada - pokuste se pozorně rozeznávat to, co bylo vytvořeno Stvořitelem. Co vytvořil?

Přece nekonečně dokonalé dílo - Přírodu. Známe ji, rozumíme ji? v.

Používáme ji alespoň v míře svých omezených možností? Ano! Ničíme ji? Ano! Radujeme se z ní? Málokdy. Nebo vůbec nikdy. Protože práce na chalupě nebo sběr jahod v lese - to není prožitek z Přírody. Jde o exploataci přírody nebo o její přizpůsobení našemu racionálnímu uvažování.

Chceme vám navrhnout jen se prostě pokusit vychutnat si její nedosažitelnou dokonalost, hloubku a krásu.

Vezměte si nejobyčejnější lísteček, travičku, větvičku. Pokuste se beze spěchu ji zhruba deset minut pozorovat.

Nestudovat ji, ale jenom se na ni dívat a radovat se z toho, co vidíte. Jak je Příroda složitě a moudře vytvořena! Vždyť takovou věc kdosi vymyslel! A vymyslel ji speciálně pro nás! Kdysi se Někdo postaral o to, abychom v něčem našli svůj vzor a bylo o čem přemýšlet.

A my zatím sklouzáváme po povrchnostech tohoto nekonečně dokonalého světa a máme zájem dokonce jej za něco měnit. A teprve tehdy, až váš vnitřní chaos a běh za pozemskými hodnotami skončí, podívejte se pozorně na výtvořiny Přírody. Raduj se z toho, že jste dostali možnost žít v tak nekonečně dokonalém a překrásném světě! Vždyť všechny cesty, kterými dochází k realizaci našich světských přání, nás zcela izolují od tvořivé práce samotného Stvořitele.

Budeme žít v moderních evropských domech, v nichž se nedá žít. Budeme jezdit pouze auty a vůbec se nebudeme dotýkat země (vůbec již nehovoříme o chůzi naboso). Budeme žít jen v nádherných apartmánech, jíst pouze umělou stravu, pít syntetické nápoje atd. Navenek je to všechno krásné, ale uvnitř je mrtvo. V tom není život. Přesněji řečeno, je, ale je to život umělý, syntetický.

Obyvatelé velkých měst již dnes žijí téměř takovým stylem. Například, v městském bytě dnes zřídka najdeme něco jedinečného, přírodního. Důležitější pro jeho obyvatele je fakt, že je plná lednička jídla, aby bylo co sníst. Často se stává, že čím je vyšší životní úroveň člověka, tím více se vzdaluje přírodě.

Navrhujeme vám, abyste zastavili svůj běh v umělém světě se světskými hodnotami a začali nalézat nové hodnoty v tvořivé práci Stvořitele. Libovolná větvička a travička je ve své složitosti a moudrosti tisíckrát lepší, než nějaký produkt vědeckotechnického pokroku.

Pokuste se to pochopit a přijmout za své. Je to vytvořeno pro vás! Abyste se právě vy mohli radovat ze života! Právě pro vás byl vytvořen tento nekonečně dokonalý a nádherný svět. A není třeba se před ním schovávat. Pokuste se k němu zase vrátit a plnit se jeho krásou a jedinečností.

Přesně tak lze najít jakýkoliv strom, keřík, potůček, kaluž, v níž taje sníh, vrabčáky, mravenečky, sněhové vločky, obláčky, západ slunce a další díla Přírody a vnímat, že to všechno je tu pro vás! Radujte se z toho, že Stvořitel při této tvorbě myslel opravdu na vás! Naplníte se tak nádhernými pocity a prožitky. Při tomto těšení se z nekonečně dokonalého díla Přírody nezapomínejte v myšlenkách děkovat Stvořiteli za to, že vám umožnil tento zázrak. Děkujte jakýmkoliv slovy, nenabízíme vám žádné speciální formule nebo modlitby. I když, pokud chcete, pomodlete se. Žádná omezení pro tento případ neexistují.

Samozřejmě, že se můžete kochat také dílem lidských rukou. Například, vzorem na tapetách, tvarem vašeho lustru nebo supermoderní klozetovou mísou. Avšak všechna tato díla jsou ve srovnání s tvorbou Přírody velice primitivní. Ale pokud se vám líbí a nacházíte půvab v jejich prostotě - kochejte se, co hrdlo ráčí. A nezapomeňte blahorečit Stvořiteli za to, že vám toto všechno umožnil.

Opatrněji s uměleckými výtvary.

Co lidem dělá největší radost a potěšení? Jsou to umělecká díla. Obrazy, sochy a další díla dekorativního, užitého a ostatního umění.

Lidé, kteří žijí v uměleckém světě, hledají způsob, jak by se mohli realizovat. Poptávka vede ke vzniku řady uměleckých děl, která jsou předkládána ostatním, aby se z nich radovali. A skutečně, mnohým se to daří. Existuje řada umělců, sochařů apod., jejichž díla se stala světoznámými.

Ale nic není tak jednoduché, jak to vypadá. Každé umělecké dílo je výtvořem člověka, v němž -jako v každém z nás - existují síly z jemnomotného světa a ty se v podobě energií dostávají v procesu umělecké tvorby do konkrétního uměleckého díla. Pochopitelně, že tyto síly nejsou vždy kladné. Právě proto se nám chce u některých obrazů zůstat déle, u jiných zase máme nepříjemný pocit a snažíme se rychle od nich odejít. O tomto si ale více řekneme v páté části knihy.

Jenom Příroda vytvořená Stvořitelem má ve všech svých projevech pouze jasnou a radostnou energii. Budeme se tedy zabývat jenom jí.

Pokud se vám líbí obrazy nebo jiná umělecká díla a vyvolávají ve vás radostný pocit, radujte se! Opět zde neexistuje žádné omezení.

To je naše druhá rada.

Máte-li možnost - milujte lidi.

Naše následující rada zní: radujte se z dalšího díla Stvořitele -člověka. Vždyť právě člověka vytvořil Stvořitel ke svému obrazu a slávě.

Člověk je nekonečně složitý objekt, kterému se vědecky věnuje medicína, psychologie, filosofie, ezoterika a další disciplíny. Bádají - a ještě dlouho bádát budou. Poněvadž lidská bytost je skutečně neobyčejně složitá. Nehledě na jeho vlastní nedokonalost.

Abyste se naučili radovat z tohoto díla Stvořitele, pokuste se nahlížet na lidi jakoby z jiného zorného úhlu. Například, jak by se mohl na lidi dívat mimozemšťan. Nebo moucha. Nebo člověk, který žil celý život v izolaci (jako Mauglí v džungli) a nikdy neviděl jiného člověka.

Zahleďte se do tváře lidí, které potkáváte. Jen tak se na ně dívejte a nehodnoťte je podle současných měřítek lidské krásy. Mějte radost z toho, že se ti lidé tak moc odlišují jeden od druhého. Jeden je vysoký, druhý silný, třetí má pleš atd. Najdete minimálně dvacet odlišností. Nedělejte ale žádnou analýzu a nenuťte zbytečně k aktivitě „skladiště slovních formací“. Jen tak se dívejte na člověka a všimněte si jeho odlišností, díky jimž je jiný, než ostatní.

Staňte se Japoncem nebo mimozemšťanem.

Pokud jste člověk indoevropské rasy a nežili jste v Asii, budou se vám zdát všichni Japonci nebo Číňané stejní. Nebudete schopni mezi nimi v rychlosti najít žádné rozdíly.

A teď si představte Japonce, který nikdy neviděl člověka bílé rasy. Podle něj budou všichni bílí lidé vypadat stejně a bude pro něj nesmírně obtížné najít rozdíly mezi nimi. Takže, představte si, že jste takový Japonec. Pokuste se pochopit, že se bílí lidé odlišují jeden od druhého. A pokud se odlišují, tak v čem.

Představte si, že jste mimozemšťan a neznáte slova noha, ruka, hlava, trup, uši, nos atd. Popište každého nového člověka podle jeho příznaků a nepoužívejte výše zmíněná slova. Ale bez námahy, v pohodě! Udělejte si to jen tak pro radost, ze žertu! Například: „Vidím podivný subjekt na dvou končetinách, omotaných černou látkou. Nahoře má ještě dvě tenké končetiny. Jednou z těchto končetin pravidelně zastrkuje hořící tyčinku do otvoru v horní části těla a odtud vypouští dým. Cožpak je schopen tímto způsobem v sobě udržet oheň? Tím samým otvorem vydává zvuky. Cožpak má propojené topení a pohyb? Vždyť to je nereálné!“ atd.

Popsali jsme člověka z pozice mimozemšťana. Ale je možné popsat lidi z libovolných pozic. Například z hlediska uměleckého, psychologického, fyziologického, kulturního, literárního, z pozice jeho dialektu atd. Hlavně, aby to byla dobrosrdečná a příjemná práce.

Radujte se z toho, že Stvořitel vytvořil tak podivnou a dokonalou (a zároveň nedokonalou) bytost - Člověka. Pokuste se o zábavu při tomto úkolu.

Je nezbytně nutné čestně si přiznat, že mít potěšení z nazírání na lidi je daleko těžší, než z nazírání na Přírodu. Láska ke všem lidem - to je vyšší forma božské energie. Není přístupná každému. Právě proto vám navrhujeme začít od toho nejjednoduššího -přestat odsuzovat lidi a přijmout svět a lidi v něm takový, jaký je.

Nyní se pokuste nazírat na svět očima Stvořitele. Je pro vás nesmírně těžké projevovat radost vůči dvěma nebo třem lidem. Jenže od Stvořitele se očekává, že bude milovat úplně všechny lidi, se všemi jejich náladami, slabostmi, bláznivými myšlenkami atd. Očekává se od Něj, že jim bude odpouštět a milovat je všechny bez ohledu na jejich nejružnější úlety.

Má opravdu obtížnou práci. Proč bychom se nepokusili být mu nápomocni a přestali jej zatěžovat ještě svými problémy. Sám očekává, že se budeme radovat ze života, budeme se umět kochat a radovat ze světa, který vytvořil. Tak prosím, pokusme se jej nezklamat!

Začněte láskou k sobě samému.

Pokud máte problémy projevit lásku ke všem lidem, začněte s láskou k sobě samému. Vždyť vy jste také výtvořem Stvořitele a máte radost ze své dokonalosti, takže mu poděkujte za dobře vykonanou práci. Nabízíme vám cvičení, které představuje děkovnou ódou k sobě samému.

Cvičení „ÓDA NA SEBE“

Vezměte si list papíru. Uklidněte se, uvolněte se, v případě nutnosti se na sebe podívejte do zrcadla (pokud si nemůžete vybavit svoji tvář).

Napište si pochvalnou ódu na sebe. Nestyděte se za to. Pochvalte se! Přejte si dobro, úspěch v práci i jinde, zdraví atd.

Forma výkladu bude nepatrná - 5-10 slov, obsahujících to, co si přejete. Je jedno, zdali to bude ve verších nebo v próze, hlavně neduste svůj tvůrčí potenciál.

Pokud veršování není vaší silnou stránkou, můžete napsat třeba toto: „Jsem pozoruhodný člověk. Bůh mě miluje a pomůže mi. Jsem moudrý, talentovaný, emocionální (nebo racionální - co je pro vás lepší). Jsem schopen vždycky realizovat své plány a vždy dojdou ke svému cíli. Jsem hospodářem svého života a vždy sám nalézám řešení a jsem spokojený. Lidé mne mají rádi a důvěřují mi. Mé zdraví je skvělé. Líbí s mi mé tělo, má tvář, vlasy, nohy (a další dle libosti). Mé srdce je silné a myšlenky dobré a stálé. Jsem hrdý na své tělo a pečuji o ně“.

Tento text je pouhým příkladem. Nemusíte jej přepisovat, můžete si vytvořit svoji vlastní ódu, která se týká jen vás a zdůrazňuje právě vaše klady. Nebo ty vlastnosti, které byste chtěli mít.

Uvedeme vám jako příklad dvě ódy, které napsali účastníci našich seminářů. První z nich lze použít jako ranní rozcvičku pro navození pozitivních emocí.

Příklad ódy

Kočíčko moje šedooká, běloučká a hebounká! Už jsi se vyspinkala? Protáhla sis zádičku, pacičky i dlouhé nožky? Srst se ti v noci převalila, zkrásněla, ty moje krasavice. Nosík máš jak sladoučký kopeček, který pravidelně dýchá. Všechno máš dnes na sobě hezoučké, ty moje rozumbrado, krásko, laskavoučké a něžné zvířátko. A kdo tě miluje víc, nežli já?

Dobré jitro, sestřičko!

Ira Veselovskaja, Cernovce, Ukrajina

Druhá óda má formu veršovanou. Napsal ji muž, který se vůbec nevěnuje profesionálně poezii. V podstatě se nejedná o osobní ódu, ale o hymnu, opěvující náš život. Lze ale směle říci, že autorovi ji pomáhali vytvářet velmi vysoké podstaty jemnohmotného světa:

Přijímám vše tak, jak je

Přijímám vše tak, jak je a přijímám vše tak, jak bude, přišla k nám blahá zvěst, duše že nezapomíná.

Třebaže duše vždy nepěje, a city by chtěly vzlétnout, nauč se s úsměvem přijímat vše, co není v silách změnit.

Díky, Hospodine, za vše, za štěstí žít na této Zemi

žení cíle (tzn. přestat si idealizovat výsledek svého cíle či plánu poté, co jsme jej dosáhli). Uskuteční-li se - výborně!

Neuskuteční-li se - taky dobře! Ve hře je buď výhra nebo prohra. Připravte se na ni ještě před vlastní realizací. Pokuste se chápat všechny své úspěchy jako dočasné výhry a neúspěchy - jako dočasné prohry!

Například - nepodařilo se vám dosáhnout vysněného postavení v zaměstnání; váš soupeř tedy nad vámi teď vyhrál.

Jenže příště se mu to nepodaří, protože vy se pokusíte získat nad ním výhru jinde - např. se pokusíte získat místo ještě vyšší, než má on, ale již v jiné organizaci.

Nebo - něco se vám nepodařilo a vy jste se dostali do finanční tísně. Znamená to jediné - přestali jste hrát svoji hru, a proto je třeba rychle buď změnit její podmínky, anebo přiznat svoji prohru a pokusit se vyhrát jinde. Jedná se o to, jak postupovat u proher. Jde-li o výhry, není třeba se nijak znepokojovat.

Jak přistupovat k neúspěchům

Námi navržený postoj k životu může zcela výrazně snížit kvantitu vašich mylných přesvědčení, které vedou k negativním emocím (jde o problémy ryze osobní, našeho vztahu k okolnímu světu, partnerovi apod.), a za které se lze dostat do karmického „vychovávání“.

Hráč se tak může aktivně a s nadšením podílet na všech procesech, které vedou k dosažení jeho cílů, ale nepřijímá do svého nejhlubšího vědomí prohru jako takovou. Prohrál, tak prohrál, příště vyhraje.

Tento životní postoj je velmi dobrý a vysoce efektivní; řídí se jím mnozí činitelé a podnikatelé. Jen se podívejte na úspěšné členy vlády - zaujímají své posty a přitom dopředu vědí, že jejich „křeslo je příliš horké“, takže zde dlouho nežijí. Tito lidé si s nemalým nadšením hrají ve své profesi nebo ve svém úřadě a často právě s velkou výhodou pro sebe. Již jsme hovořili o tom, že Vyšším duchovním silám je naprosto lhostejné, jak získáte svůj příjem - z pokladny, jako úplatek nebo z privatizace od státu nebo konkrétních osob. Důležité je pouze to, jaké emoce přitom budete pociťovat a co si zidealizujete. Pokud se budete radovat ze života a blahorečit Vyšším duchovním silám za jejich pomoc při splnění svých přání, vše půjde skvěle. Pokud ale zpychnete nebo začnete být urážliví - začnou problémy. Hráči, jak jste právě mohli pochopit, nemohou nadlouho upadat do negativních nálad, protože jinak již nebudou mít ke hře příležitost.

Podobný postoj - život je hra - je velmi rozšířen v Hospodářsky vyspělých zemích, zejména v USA. Západní obchodníci, i když přistupují ke své práci velmi seriózně, vždy mají na mysli to, že mohou také prohrát. Vnitřně jsou na prohru připraveni, a proto již dnes žijí v klidu a s úplným odevzdáním.

Jsou-li vaším cílem peníze, zvolte si takovou hru, která vám umožní rychle se k nim dostat. Nebylo by vůbec dobré, pokud byste přitom porušovali zákony. Pokuste se však v tomto čase zapomenout na tvůrčí činnost, službu spojenou

s lidmi, vlastní sebevyjádření, humanismus a další pozitiva. Až peníze získáte, je možné se vrátit k této knize a vybrat z ní něco pro vás méně finančně výnosného, ale příznačnějšího pro vaši duši.

Pokud je vaším cílem seberealizace v tvůrčí činnosti, budete potřebovat hned další hru, při níž můžete vytvořit cosi nového, třebaže i bez velkých příjmů. Ovšem spojovat peníze a seberealizaci - to už je hra na vyšší úrovni, a ta není dostupná všem hráčům.

Projevy hry.

Hra však není všechno, co v životě děláte. Hra má své specifické příznaky, a hlavním z nich je existence zcela konkrétního cíle, o nějž usilujete. Pokud prostě uskutečňujete nějaké činy automaticky, ze zvyku nebo v důsledku nějaké nutnosti - to není hra. Není to hra, ani když chodíte do práce, hádáte se sousedkou nebo manželem, chodíte nakupovat, jezdíte na návštěvy, na chatu apod. To vše se může stát hrou, pokud budete sledovat nějaký pevně daný cíl. Například povýšení v zaměstnání. Hrou bude to, že podnikneme určité kroky, abychom tohoto cíle dosáhli. Dejme tomu, že vyhledáme možnost setkat se s vedením firmy někde na návštěvě a tam, již při osobním kontaktu, se snažiti zapůsobit co nejlepším dojmem. Samozřejmě, že nebudeme rozebírat, proč máte tak malou výplatu, nebo kritizovat neschopnost svých nadřízených.

Pokud ale jen tak očekáváte povýšení a s kolegy projednáváte možné perspektivy - to není hra. Co je hra si vysvětlíme v následující kapitole.

Běžné hry.

V civilizovaných zemích byl vypracován celý systém vžitých pravidel chování osob v nejrůznějších situacích. Existují obecná pravidla pro hry při obchodování, soubor gentlemanských společenských pravidel, existují i ustálená pravidla pro rodinný život nebo návody na dosažení lásky žen (nebo mužů), atd. Pokud se chcete zapojit do některé z těchto her, musíte dodržovat pravidla patřičná a všeobecně vžitá.

Tak například pokud jde o hru na poctivé obchodování, tak k pravidlům patří ochrana cti a prestiže firmy, včasné placem všech daní, vysoká kvalita zboží nebo služeb atd. Zúčastníte-li se obchodnické hry Peníze nade vše, lze opustit partnera nebo se odstěhovat, přijít o dědictví ze zákona nebo získat nepoctivě peníze paděláním dokladů či pomocí elektronických karet. Následovat pak může pokus unikat spravedlnosti atd.

Každý člověk si svoji hru vybírá sám - a tato hra se vytváří na základě výsledků rodinné výchovy, postavení ve společnosti, osobních cílů, přesvědčení atd.

Osobní hra.

Hra může být kolektivní (typ poctivé obchodování), kde je třeba opírat se o vžitá společenská pravidla. Pokud se vám to nelíbí, můžete začít hrát svoji osobní hru s vašimi vlastními pravidly. Lidé kolem vás nemohou pochopit vaše jednání nebo dokonce se na takové chování urážejí, ale to je pouze jejich problém. Oni si totiž myslí, že vy s nimi hrajete hru podle známých regulí a vy uznáváte pravidla zcela odlišná, tím spíše, že je jste schopni v libovolném okamžiku změnit. Limity hry.

Když začnete hrát osobní hru, musíte vést v patrnosti jedno omezení: v celém průběhu hry se nesmí porušovat základní karmické požadavky. Jak na to? Je to zcela jednoduché. Kupříkladu jste se rozhodli přistoupit na hru láska a cele jste se této hře začali oddávat, protože toužíte nalézt svůj cíl. Pokud budete výsledku této hry dávat přehnaný význam, potom tedy vaše Karmická kontrola bude muset vše zařadit tak, aby druhý účastník této hry nesdílel vaše city. Jednoduše řečeno, nebude vás milovat.

Podle pravidel hry k této situaci zaujmete buď takový postoj, že v tomto případě uznáte svoji prohru, anebo hru změníte.

Podívejme se důkladněji na první variantu vývoje událostí. Když si uvědomíte svoji prohru, přemýšlíte, jak postupovat dál a přitom vycházíte ze složitosti tohoto konkrétního případu. Například, nejste milováni, protože srdce vašeho vyvoleného (nebo vyvolené) patří jiné (jinému). V tom případě můžete vyčkat, dokud se jeho srdce neosvobodí od pout, jež ho váží k současnému partnerovi - a potom se pokusit o nové dobývání. Je však třeba vzít v úvahu fakt, že takové čekání může trvat dlouho (až do dalšího života) a za celou dobu je třeba postarat o to, aby tato záležitost nezpůsobila přeplnění vaší „karmické nádoby“.

Velký vliv má to, jaký vnitřní postoj k době čekání zaujmete. Pokud budete jednoduše čekat a být tzv. v úkrytu, připraveni na příjemný okamžik „útoků“, vše bude v pořádku. Budete se cítit dobře a vaši vnitřní pomocníci ve hře — vitalita a nadšení - vás neopustí. A garanci výhry máte zajištěnu.

Ale pokud začnete hořekovat trápit se nad nenaplněnou láskou, bude to již jiná hra, která se nazývá Nešťastná láska. V této hře pocítíte osobní neštěstí a ublížení, to znamená, že se zjevně budete vztekat na svůj život. Právě toto nesprávné přesvědčení, pro vás typické, způsobí, že se vám všeobecně povede ještě hůř, a to proto, abyste pochopili, že nenaplněný cit není to nejhorší, co vás může v životě potkat.

Analogickou hru s chybným přesvědčením lze snadno předvést i na jiných příkladech. Nedostali jste se na konkurz na vysokou školu - začali jste hořekovat, proč „právě vy máte takovou smůlu (nebo neštěstí)“. Nedokázali jste zapnout svůj byznys-program a nadělali jste si zbytečné dluhy - přijali jste hru nemám v životě štěstí atd.

Všechno toto jsou varianty hry, v níž prožijete pocit uražení, neštěstí a ublížení. Výsledkem hry musí vždycky být vítězství a pozitivní emoce a nezdary ve hře je třeba brát jako pauzu, při níž nás neopouští nadšení a pozitivní emoce.

Běžná pravidla.

Měnit pravidla hry v jejím průběhu je pro vás příjemné, ale není to až tak jednoduché. Existují zažitá pravidla, kterých se člověk musí držet. Například, existuje trestní kodex, který limituje možnosti vaší vlastní hry - tato hra nesmí překročit rámec daných společenských pravidel, který má daleko větší význam, než si domýšlíme.

I když tak, jak ukazuje život sám, řada lidí pravidla trestního kodexu neuznává. Vy se o to také můžete pokusit. Ale je třeba si jasně stanovit, že tímto způsobem nepřistoupíte na hru kdo je chytřejší a protistranou ve hře nebudou orgány

Ministerstva vnitra, daňová kontrola, policie, apod. Pokud věříte, že vyhrajete, třímáte v rukou vítěznou vlajku. Pokud prohrajete, nikoho neobviňujte, je to pouze vaše věc.

Pravidla hry ve firmě,

Stejně tak se vyplatí uznávat tato vnitřní pravidla hry v libovolné firmě nebo společnosti. Silné a již dlouho existující organizace to nazývají „korporativní kulturou“. Pokud jste začali pracovat ve firmě, musíte dodržovat její pracovní právní předpisy. Můžete si hrát své vlastní hry, jenže jimi nesmíte narušovat pravidla firemní - jinak přijdete o místo. V malé společnosti často hrají vedoucí nebo majitel hry já jsem tady pán a ty nějaký' podivín a pracovníci vzájemně zase hni zkus to ty sám dokázat (např. kam se poděly peníze).

Sféra rtem/ho použití.

V pozici hráče si lze před sebe stavět nejrůznější cíle a se vši svojí energií směřovat k jejich dosažení. Prostředky mohou být prakticky jakékoliv, pouze se nesmíte za jejich použití odsuzovat (a nesmí dojít ke střetu s pravidly Vyššího řádu). Takový postoj je velmi příhodný pro osoby nebojácné, plně nadšení a víry ve své schopnosti, připravené také riskovat, jen aby došly k naplnění svého cíle. Nejvíce vyhovuje podnikatelům než úředníkům nebo vedoucím oddělení velkých firem. I když výjimka potvrzuje pravidlo.

Věříme, že jste si již udělali představu o tom, zdali máte v životě nějaké konkrétní cíle a zdali jste schopni na čas se stát hráčem. Pokud ano, tedy vpřed!

Zatím si shrňme tuto část z uvedené kapitoly.

SHRNUTÍ

1. První životní postoj, který člověku umožní neidealizovat si pozemské hodnoty, je tento: život je hra.

2. Tento postoj předpokládá, že člověk je při dosažení svých cílů vnitřně připraven na prohru a nezačne naříkat na nespravedlnost, pokud k této prohře dojde. Jednoduše se postará o to, aby v příštím kole vyhrál (sport, další fáze dané hry atd.).

Kladem postoje je fakt, že tuto hru mohou realizovat lidé plní nadšení, energie, „vytrvalci“ věřící ve zdolání svého cíle - to znamená ti, kteří mají sklony k porušování základního karmického požadavku.

2. kapitola

ŽIVOT JE CIRKUS

Již jste byli seznámeni s jednou variantou životního postoje, který nedovolí přeplnění vaší „karmické nádoby“ v procesu dosahování osobních cílů. Jenže se nepoužívá zdaleka vždycky - prospívá zejména lidem rozhodným, kteří rádi riskují. Pokud nejste typ člověka plného nadšení a máte spíše sklon k rozjímám nebo přemýšlení, navrhuje vám jiný postoj: život je cirkus.

Název tohoto postoje připomíná známé rčení: „život je jedno velké divadlo“. Snad by se tedy dal nazvat i takto, jenže my jsme měli spíše v úmyslu zviditelnit kritický aspekt. Stát se hercem na jevišti divadla může pro mnohé být velice atraktivní nabídkou. A co tak být klaunem v cirkusu? Vždyť přece celý náš život je veliké divadlo.

Je to neustálý cirkus, kde sami hrajeme roli hlavních klaunů. A my to nechápeme a urážíme se tu na to, tu na ono.

Život je představení v aréně.

Aby se tento postoj mohl akceptovat, je třeba vnitřně přijmout fakt, že všechno, co se v životě děje, je klauniáda v aréně cirkusu. Lidé jsou klauni a každý se všelijak pitvoří. Jeden se uráží, druhý teskni, třetí řve, čtvrtý je hulvát atd. A proč to všechno dělají, není známo. Čím více emocí a hysterie projeví člověk v kontaktu s ostatními lidmi, tím je vyšší jeho

profesionální úroveň klauna. I když na scéně nevystupují jen klauni, ale také iluzionisté - jim vše mizí někam pryč a objevuje se nevíme odkud. Také se zde objevují siláci, kteří jdou na vše tvrdě a silou, dokud nepotkají někoho ještě silnějšího. Jsou zde žongléři, krotitelé, zápasníci, akrobati atd., i když i oni všichni se periodicky stávají obyčejnými klauny.

Postoj zúčastněného.

Celkově lze říci, že veškerý fyzický i emocionální život probíhá v aréně. A vy sedíte v hledišti a pozorujete dění kolem sebe. Můžete se smát nebo soucítit s jinými, ale jste mimo vlastní děj, to je vše - vás se to netýká.

Tento postoj umožňuje nepřikládat žádný zbytečný význam pozemským hodnotám - vy osobně jste jen pozorovatel. Ale dostat se jako divák do hlediště - to je vaše vědomá volba. Pokud pocítíte nutnost zúčastnit se takového „představení“ (láska, pracovní postup, vysoký výdělek apod.), můžete směle vkročit do arény a aktivně se zapojit do probíhajícího děje s vědomím dosáhnout svého cíle. Zahrajte si život je hra, dokud se váš cíl nenaplní. Pokud dojde k jeho realizaci, vraťte se do hlediště. A nedovolte nikomu, aby vás násilím dotáhnul do arény a zapojil takto do představení.

Opatrně při vstupu do arény!

Dostat se do arény, aby se dosáhlo vyvoleného cíle, není věc jednoduchá. Na to je potřebná speciální technika.

Vysvětlíme to na příkladu.

Představte si obrovské náměstí (arénu), na které tisíce klaunů současně vesele huláká nebo si nadává, pláče nebo se směje, objímá se nebo se pere, truchlí nebo vesele poskakuje, někam běhá nebo vše hodí za hlavu a nechá pouze volný průchod svému smutku. Proč to dělá, to nikdo neví. Ani on sám.

Váš cíl se nachází na druhé straně náměstí. Abyste se k němu dostali, budete muset vstoupit do arény a projít kolem bezprostřední blízkosti všech těchto klaunů. Přitom každý z nich bude mít tendenci vtáhnout vás do svého představení - poplakat si nebo se začít smát, upadat nebo se zvedat atd. Budou vás chytat za knoflíky nebo za šaty, vyznávat vám věčnou lásku nebo nenávisť až za hrob, zvat vás do zlatého dolu nebo politických půtek. Všeobecně vzato - všemožně

se snažit pokazit vám vaši snahu dosáhnout svého cíle.

A dosažení cíle závisí všehovšudy na dvou až třech klaunech, které je nutné vyhledat v tomto davu a pohrát si s nimi - zatančit si nebo zazpívat si s nimi něco, posoudit politickou situaci nebo si vypít skleničku, vystoupit s odvážným řešením problému nebo se odvolat na reference Ivana Ivanovice. Na základě toho vám pomohou realizovat váš cíl - vždyť je to tak jako tak v jejich kompetenci.

Kdo jsou tito lidé a co je třeba pro ně udělat, musíte posoudit (nebo uhodnout) sami. Pokud se vám to podaří - cíl je na dosah. Ale musíte se zúčastnit představení pouze s těmi klauny, na nichž závisí úspěch při realizaci vašeho cíle! Pokud budete reagovat na obtěžování všech ostatních, váš cíl zůstane neuskutečněný, protože ztratíte veškeré síly, čas i vůli na vaši účasti v představení, které se vás netýká. Takže buďte opatrní při dosahování cíle! Správně vybírejte ty, na kom záleží úspěch vašeho díla. A nereagujte na všechny ostatní (samozřejmě podle možnosti).

Právě tato taktika dosažení cíle vám umožní jen nepatrně se angažovat v celém tom představení, a všichni zbývající čas zůstanete divákem v hledišti.

Určete si své místo při představení.

A jak lze odlišit, kdy jsme v aréně a kdy v hledišti? Samozřejmě velice prostě! Pokud jste s něčím nespokojeni, s někým se hádáte nebo někoho odsuzujete, znamená to, že už jste v aréně a aktivně se účastníte v celém představení! Když se vám se to líbí - bavte se, jak je libo! Ale nezapomeňte na to, že celé toto představení, a tím i vaše pozice je - v aréně. V předchozí kapitole jsme zdůrazňovali, že příznakem účasti ve hře je nějaký cíl, ke kterému směřujete. A pokud nemáte cíl, ale stejně kamsi běžíte, cosi prožíváte, nervujete se, radujete se nebo hořekujete, znamená to, že se nacházíte jakoby v aréně cirkusu. Vedle vás se mohou objevit hráči, kteří směřují ke svým cílům. Jenže vy cíl nemáte, a proto nejste hráč. Jste klaun v aréně a účastníte se celého cirkusového představení, i když to nezní příznivě. My vám navrhuje vrátit se zpět do hlediště.

Být v hledišti vůbec neznamená, že se musíte jen dívat a nic nedělat. To vůbec ne. Plníte si všechna pravidla jednání - chodíte do práce, plánujete si ji a uskutečňujete ji, připravujete podklady, absolvujete jednání, dohadujete se s dodavateli nebo s partnery, vyznáváte lásku atd. jenomže všechnu tuto činnost provádíte tak, jako by se vás to netýkalo, bez emočního náboje. Takový postoj vám umožní neklást zbytečný důraz na nejrůznější události ve vašem životě a tím také nezvyšovat hladinu vaší „karmické nádoby“.

Ukážeme si to na příkladu. Dejme tomu, že jste vedoucím malého oddělení a potřebujete koupit určité zboží v dohodnutém termínu (např. linoleum na opravu podlahy). Jenže neočekávaně dojde k tomu, že, nezávisle na vás, zboží nelze zakoupit ve stanoveném čase. Například proto, že peníze nutné k zaplacení materiálu budou k mání teprve za měsíc nebo že linoleum bude v obchodě až za tři týdny. V takové situaci je třeba si ujasnit, kde se nachází naše pozice při představení - v aréně nebo v hledišti? Pokud si uvedenou situaci příliš berete, nadáváte nebo s brekem si stále stěžujete na křivdu, pak jste v aréně. Přece víte, že reálně tuto situaci nezměníte ani hořekováním, ani nadáváním. V každém případě je třeba vyčkat a vy můžete vzniklou situaci přijmout jako objektivní realitu a v klidu počkat, až dojde k její realizaci a přitom můžete v pohodě žít a pracovat. Anebo se při čekání na realizaci dané skutečnosti budete trápit, stanete se konfliktními, možná začnete užívat prášky na uklidnění - znamená to, že začnete aktivně účinkovat v představení - přímo v aréně. To ale nevyhnutelně pozvedne hladinu vašeho Osudu.

Jak se schovat do prázdné ulity.

Chtěli bychom obzvláště podtrhnout fakt, že postoj „život je cirkus“ se velmi liší od postoje „schovat se do prázdné ulity“ před útoky druhého člověka, kterou doporučují psychologové k řešení obtížných životních situací.

V principu pojem schovat se do ulity znamená přestat navenek reagovat na různé přehnané požadavky, útoky nebo urážky - a to lze i bez psychologů. Stává se to v rodinách, kdy jeden z partnerů jedná povýšeně a neustále toho druhého poučuje, co má dělat a jak má žít. Pokud tato poučování jsou vyslovena se silným emočním nebo urážlivým nábojem, reakce na ně může být různá. Nejtypičtější je - odpovědět ve stejném duchu a tónu, jenže to většinou nekončí klidně.

Jindy druhý partner začne pít nebo se schová do prázdné emoční a duševní ulity, čili přestane reagovat na všechny ty nesmyslné požadavky, nadávky nebo urážky. Velmi se to podobá námi předloženému postoji život je cirkus, ale v podstatě se od něj liší.

V tomto obranném postoji i je velmi důležité, že reálně prochází myslí člověka. Jestliže se skutečně dokázal schovat, nereagovat na všechny ty nesmyslné požadavky a útoky, pak se dokáže vnitřně vysmívat a myslet si: „A to tele hubou mele“ - a pak je všechno v nejlepším pořádku. Nic strašného se nestane a úroveň hladiny „karmické nádoby“ se takto nezvyšuje.

Ale toto se moc často nestává. V některých případech se útočníkovi periodicky daří objevovat slabá místa soupeře a prorážet obranu. Výsledkem je výbuch emocí, přetlak, křik atd. A jak jistě chápete, hladina zaplnění „karmické nádoby“ přitom nezůstane stát, ale zvyšuje se.

Jindy se člověk „zakryje“ a nereaguje na žádné slovní výpady. Může dokonce působit dojmem zcela bezcitným, jako pařez. Jenže přitom u něj vnitřně vrou všechny křivdy, jeho rozum si v obrovském napětí sestavuje množství modelů, jak by odpověděl na všechny nároky na něj kladené - pochopitelně, že jen kdyby chtěl. Tato varianta obrany bohužel hovoří o zjevné existenci mylného přesvědčení, jakým je pocit křivdy v životě. A proto vám váš „vychovávatel“, bez ohledu na problémy kolem vás, nakupí ještě problémy psychické v souladu s vaším karmickým „vychováním“.

Taková situace vede následně ke zvýšení krevního tlaku, srdečně-cévním onemocněním, a někdy i k horším poruchám organismu. Člověk se tím, že je v obtížné situaci, dostane do úplné pasti. Projeví se to řadou skandálů navenek a řadou onemocnění uvnitř těla. A co je ještě horšího - je to přímá cesta k předčasnému ukončení pobytu zde na Zemi.

Existuje vůbec způsob, jak z takových problémů ven? Nám se osvědčilo to, že tomu, kdo se často schovává do prázdné ulity, velmi pomáhá přijmout životní postoj život je cirkus (samozřejmě, pokud se dokáže očistit od nahromaděných, pro

něj obtížných prožitků). Vaše místo je v takovém případě v hledišti. Ale je nezbytně nutné pochopit, že když se řeší starosti tím, že se do řešení zapojí pouze vnitřní volní emoce, ocitnete se v aréně cirkusu, kde se pitvoří spolu se všemi ostatními klauny. Proto se snažte vzít rozum do hrsti a zůstaňte celou dobu v hledišti a z povzdálí sledujte děj v aréně. Budou se vás snažit vtáhnout do arény.

Ani se nenadějte a váš manžel (manželka, příbuzný, nadřízený atd.) se bude snažit všemocně vás zatahnout do arény, abyste se zúčastnili v jeho představení. Je mu bez vás smutno.

Vaším úkolem je nedovolit, aby se někomu podařilo dostat do arény vás. Můžete si pomoci tak, že si představíte, že dotyčná osoba stále drží v rukou laso. Jakmile se někam zadíváte, zaměří laso na vás a stáhne vás s sebou do arény.

Můžete kolem sebe kopat jako nevycválaná kobyla, ale s lasem kolem krku se nikam nedostanete. Pokud vás již chytli, určitě vás do arény dostanou a budete se muset pitvořit spolu s ostatními.

Proto váš úkol při setkání (nebo i při rozhovoru s takovým člověkem pouze po telefonu) nezapomínat na laso a nedovolit, aby vás do něj chytli. Není to až zas tak obtížné. Představte si například, že váš oponent pořád s sebou nosí smotané laso. A jen vás zahlédne (nebo jen uslyší), hned je bere do rukou a začíná s ním točit tak, aby vás chytil.

Musíte udělat jediné – nenechá

se chytit. Pokud si v myšlenkách zafixujete naši představu oponenta s lasem, nic s vámi nepořídí - zůstanete vnitřně klidní a vyrovnaní v jakékoli situaci.

Výsledek takového počínání je pozoruhodný - po celou dobu budete divákem a vaše „karmická nádoba“ se nebude dále zaplňovat.

Sféra použití.

Je třeba upozornit na to, že ne pro každého je tento životní postoj vhodný. Nejlépe tuto hru využijí ženy v domácnosti, vědečtí pracovníci nebo zaměstnanci velké firmy, kteří potřebují být v klidu a netouží po změnách. Podnikateli, který se věnuje realizaci svého projektu, vyhovuje více postoj hráče, ovšem jen tehdy, dokud se zabývá svým byznysem. Při ostatních činnostech - v rodině, mezi příbuznými, na chatě, v aktivitách i při odpočinku atd., je pro něj lepší postoj život je cirkus.

To samé lze navrhnout i člověku, kterému nevyhovuje postavení v zaměstnání nebo výška platu. Podobných situací, kdy před člověkem stojí složitý úkol, bývá mnoho. Člověk musí vynaložit obrovské síly a emoce, aby mohl realizovat své ideje. Musí být v aréně a takto musí dosahovat svých cílů, přímou účastí v představení s lidmi, které k tomu potřebuje. Ve všech ostatních aktivitách se doporučuje postoj pozorovatele. Tento postoj předpokládá, že jste vždy v pohodě a pouze soucítíte s těmi, kteří se perou se životem v aréně

SHRNUTÍ

1. Druhý životní postoj se nazývá život je cirkus. Aby ste jej mohli zaujmout, je třeba vnitřně přijmout fakt, že vše, co v životě zažíváme, je klauniáda v aréně cirkusu. Lidé se zúčastňují představení s nadšením - a vy sedíte v hledišti a sledujete je.

2. Tento postoj se ale liší od intuitivně používaného postoje prázdné ulity v tom, že člověk neprožívá vnitřně napětí z akcí a nereaguje na vnější podněty. Nejvíce vyhovuje těm lidem, kteří hodně trpí prožíváním nelehkých situací a nechtějí v životě nic změnit

3. kapitola

ŽIVOT JE VELKÝ MECHANISMUS

Další životní postoj se nazývá :život je velký mechanismus.

Není to postoj špatný, ale je třeba jej užívat jen v pevně stanovených místech a v odpovídající kvalitě dané osobnosti. Objasňme si toto tvrzení.

Místo užití.

Postoj život je velký mechanismus je vhodný k užití pro ty osoby pracující ve velké a silné organizaci, která jim nabízí všechno, co chtějí a zároveň jim garantuje jejich budoucnost. Nejzřetelněji se tato varianta uplatňuje u japonských firem s doživotní službou. Čili takový klášter pro mnichy.

V Rusku se dnes podobně stabilní firmy neobjevují. Je možné sem přesunout takové hospodářské organizace, jako jsou armáda, ministerstvo vnitra a další orgány důležité pro bezpečí země, kde se lidé obvykle věnují své práci celoživotně.

V osobním životě tento postoj znamená, že jste vedeni principem, „Že Hospodin vždycky ví, co dělá - a dělá to nejlépe, jak umí“ a vy pasivně přijímáte vše, co se s vámi děje. Když vám nenadávají - dobře, když vám nadávají, znamená to, že k tomu mají důvod. Platí vám - v pořádku, neplatí - li vám, znamená to, že to tak má být. Milují vás - děkují, Hospodine. Nemilují - asi mají důvod. S pokorou přijímáte sled různých událostí bez jakýchkoliv nároků či kritiky nejrůznějších situací.

Obecně lze říci, že nic se nikdy nestane zlého, protože vždy platí, že život je lopota, ale vy jste blažení a nemáte na nikoho sebemenší nároky. Váš rozum vám nedá žádný životní model, naopak přijímáte vše tak, jak přichází. Přitom však plníte všechny na vás kladené povinnosti - v práci děláte vše v souladu s nimi, domů nosíte výplatu, pečujete o rodinu atd. Ale děláte to všechno v klidu, bez prožívání. Děláte to proto, že to tak má být (nebo že se to tak dělá).

Požadavky na účastníka.

Je třeba hned na začátku říci, že lidí s obdobným přístupem k životu je jen málo. Jsou snad jen v církevních

organizacích nebo přímo v kláštorech.

Náš výchovný systém, zvláště uplatňovaný v ještě nedávno existujících mládežnických politických organizacích (okt'abry, pionýři, komсомol, strana), z nás vytváří bojovníky za život, neustále se domáhající cílů, stanovených našim rozumem. A kde rozum nachází své ideály, které my pak musíme realizovat? Dnes je to televize se svojí propagandou násilí, sexu a materiálního blahobytu. Miliony lidí sledují s obrovským zaujetím seriály o sladkém životě zámožných milionářů, i když plném rozporů mezi starostmi a nezvyklou péčí. Přitom do podvědomí se dostává naprogramování toho, jak mají lidé žít. Stále se do někoho za-milovávat, někoho zrazovat, nakupovat pro sebe nebo kupovat krásná auta, chodit na slavnostní párty, létat letadlem nebo sedět v luxusních kancelářích atd.

Neříkáme, že to je něco špatného. Pokud máte peníze, buďte doma, jak dlouho chcete a chodte na bankety. Člověk se zrodil proto, aby okusil vše, co se dá.

Jenže život se neskládá jen ze zábavy, a to se týká i boháčů. I oni mají karmické úkoly, a pokud je nerealizují, také je nemine „vychovávám". Správce nelze podplatit.

Proto přijmout postoj šroubečku může jen člověk, který nemá za bernou minci všechno to, co vidí v televizi. Jde přece o fantazii, surrealismus, který nemá na reálný život žádný vliv. Takový člověk žije svým vlastním životem a je spokojený s tím, co má.

Nejzazší variantou tohoto postoje je -považovat se za šroubeček velkého mechanismu, který se jmenuje život. A přijímat dobré i špatné věci v životě se stejnými pocity. Pokud toho dosáhnete, není třeba negativních událostí - nebude důvod vás za něco „vychovávat".

Požadavky na šroubeček.

Zaujmout postoj malíčkého šroubku je možné tehdy, když se chystáte nastoupit do práce (nebo už pracujete) ve velkých a dlouho existujících organizacích.

Od pracovníka takové organizace se vyžaduje úplná loajalita, oddanost a plnění nařízení a pravidel, daných vedením. Organizace zase dává pocit jistoty a naděje do budoucnosti. Taková organizace proto při průměrné mzdě zaměstná hodně lidí, kteří nemají rádi ve svém životě risk. Sami se cítí jako malé šroubky v soukolí velkého mechanismu, a od vyžaduje se od nich pouze plnění povinností a nenarušování zadané práce této velké struktury.

Takové organizace jsou velice konzervativní a nepotrpí si na zjevné novoty a iniciativu, zvláště ze strany svých podřízených. Pokud se ve velké organizaci objeví mnoho zbytečně iniciativních zaměstnanců, ti mohou svým postojem jednoduše celou práci zablokovat. Proto velké organizace často propouští ty zaměstnance, kteří se pokouší přeskóčit regulérní postupy v povýšení nebo ty, kteří myslí víc na svůj prospěch, než na prospěch firmy, v níž pracují. Je třeba, aby byli firmě plně oddáni, a pouze při takovém přístupu mohou dostat slušný plat a povýšení až do maxima dosažitelného místa. Strop takové pozice může tvořit předseda správní rady (výkonný ředitel) společnosti.

Pokud půjdete pracovat do takové organizace, musíte přijmout Životní postoj šroubku v soukolí velkého mechanismu. Pokud nepocítíte nespokojenost a budete věřit, že nebudete nikdy prožívat pocit křivdy za to, že nejste doceněni nebo že nemáte dostatečně velký plat, je to pozice právě pro vás.

Pokud ovšem máte o sobě daleko vyšší mínění a netrváte na tom, že byste museli být předsedou správní rady nebo prezidentem společnosti, nebude tato pozice pro vás vhodná. Projděte si lépe jednu ze dvou předešlých rad - dovolí vám stejně tak neidealizovat si zbytečně světské hodnoty, ale umožní vám realizovat vaše vnitřní právo na post lidra nebo na realizaci přání stát se milionářem v časovém rozsahu do tří let.

Oblast použití.

Navrhovaný postoj lze zaujmout tehdy, pokud příliš nevěříte svým schopnostem a spíš předpokládáte, že vám život tak jako tak dává to, co potřebujete. Tento postoj k životu lze použít v nejrůznějších oblastech - v lásce, v životě v rodině, práci, koníčcích atd. Ovšem jde o postoj najatého sluhy a ne pána svého života. Není vhodná pro podnikatele, kteří usilují o co nejrychlejší realizaci svých plánů.

Může ji akceptovat člověk, který pracuje ve velké státní organizaci. Může mít své ideály, ale musí je prosazovat s ohledem na stanovený organizační řád a ne bez souhlasu či nesouhlasu vedení takové státní organizace. Pokud svoji ideu dostatečně dlouho a vytrvale prosazuje, dříve či později se situace změní a dojde k jejímu uskutečnění. Důležité je však to, aby do této chvíle člověk nepocítil vůči sobě nějakou křivdu a nepřeplnila se jeho „karmická nádoba". Protože pokud by této své ideji dával zbytečně velký význam, správce ve shodě s „vychováváním" bude bránit v formou nejrůznějších překážek.

Podobnost a odlišnost od jiných postojů.

Navenek se postoj malíčkého šroubku podobá postoji život je cirkus. Ale zároveň se zásadně liší. Malíčký šroubek se nemůže periodicky spouštět do arény a aktivně se účastnit představení pro realizaci svých cílů. Jednoduše řečeno, neexistují pro něj cíle, které by chtěl realizovat aktivní cestou! Svět mu dá všechno a nemusí si aktivně nic přát. Ale pokud jde o přání, která vás neuspokojují, dokonce za ně aktivně bojujete, jakýpak že jste šroubek! Jste hráč a daleko více vám vyhovuje první postoj.

To jsou rozdíly mezi cirkusem a šroubkem. Divák v cirkuse se může spouštět do arény a stát se hráčem. A potom se zase vrátit zpět do hlediště. Šroubek to udělat nemůže. Je totiž součástí velkého mechanismu a jestli se začne otáčet rychleji nebo pomaleji, než vyžaduje onen mechanismus, dostaví se opravář a vymění jej za jiný. Sám totiž nemá nárok na samostatnost, musí se otáčet v souladu s ostatními součástkami velkého mechanismu. Žádná samostatnost není možná! Pokud vám to vyhovuje, zaujměte takový postoj beze strachu a pochybností. Do arény cirkusu vždycky stačíte zajít.

A my si nyní zopakujeme hlavní myšlenky této kapitoly

SHRNUTÍ

1. Třetí životní postoj je ten, že život je velký mechanismus a vy jste jen nepatrný šroubek v jeho soukolí.

2. Takový postoj mohou zaujmout lidé, kteří nemají nároky na život a berou jej takový, jaký je. V pozici malíčkého šroubku můžete mít před sebou cíle a snažit se o jejich uskutečnění. To vše ale jen v rámci pravidel, které jste si pro život stanovili, tj. bez konfliktních a zcela samostatných akcí.

4. kapitola

ŽIVOT JE ÚKOL

V této kapitole si probereme ještě jeden životní postoj, který se nazývá život je úkol. Je to postoj úplně jednoduchý postoj, který doporučuje soustředit se na všechny události, které se nás týkají. Nejenom se na ně soustředit, ale snažit se i pochopit, proč k nim ve vašem životě došlo (nebo teprve k nim může dojít). Pochopitelně, že máme na mysli události negativní. Pátrat po příčinách vzniku dobrých událostí je většinou zbytečné - proč bychom naši pohodovou mysl otravovali přemýšlením o něčem takovém.

Nepříjemností různé úrovně.

Nepříjemnosti, na které se můžeme soustředit, mohou být různé velké. Může jít o velké nepříjemnosti, jako jsou krádeže, havárie, požár atd. Mohou být menší nepříjemnosti, jako např. opoždění se na důležitou schůzku, ztráta nějaké listiny, nemožnost koupit si potřebnou věc nebo zrušení výletu. A může jít o zcela nepatrné nepříjemnosti, pokud se na ně vůbec soustředíme, např.: v kapse blůzky se objevila dírka a klíče tudy propadly do podšívky, nebo u plnicího pera vytekla náplň a udělala na oděvu skvrnu.

Doporučujeme všimnout si jen velkých a menších nepříjemností a ostatní ignorovat. Jinak se život může změnit v neustálé rozčilování z toho, že se dopravujete na ulici rychlostí šneka nebo že se na botě utrhl šňůrka. Pokud byste se pokoušeli pochopit smysl absolutně všech událostí, které se vám kdy přihodily, snadno se můžete ocitnout na psychiatrii.

Proč je tedy třeba vůbec se o podobnou analýzu zajímat? To si vysvětlíme později, až se budeme věnovat vzájemným vztahům mezi lidmi a jejich Vyššími duchovními silami, které jim pomáhají. Často se doporučuje obracet pozornost právě na náповědu ze strany Vyšších duchovních sil. A tyto náповědy mohou často přicházet ve formě některých událostí z našeho života.

Kromě toho vás mohou velké nepříjemnosti potkávat tehdy, když se vaše „karmická nádoba“ zaplní do hodnoty 80 - 90 % Neobracet na ně svoji pozornost znamená, že musíme hledat další doplnění události.

Kdo potřebuje tento postoj.

Postoj život je úkol v první řadě doporučujeme k přijetí osobám, které chtějí nadále rozvíjet svoji duchovní cestu. Tento postoj jim postupně umožňuje soustředit se na signály ze strany Vyšších duchovních sil, kterým chtějí tak či onak sloužit (nebo prostě mít s nimi vzájemný kontakt).

Mimoto, jen v menší míře, se tento postoj doporučuje všem dalším lidem, i když se zajímají o některý z výše zmíněných postojů. Například, hráč nemá vůbec špatný pocit, když se soustředí na to, jaké překážky jej potkávají na jeho životní pouti a snaží se pochopit, proč vznikly právě ony.

Divák v hledišti se může také periodicky setkávat s problémy, které mu napoví, že v jeho systému hodnot existují nějaké poruchy. Nebo - a to je častější - mu tyto události napoví, že si utvořil nějaké zkreslené ideje o charakteru okolního světa.

Člověka typu šroubek v soukolí velkého mechanismu nepříjemné události mohou prověřit v trvání postoje, který si vzal za své. Pokud se v průběhu těchto událostí dostane do negativních prožitků, znamená to, že se již dostal mimo ostatní šroubky, ale ještě se nestal hráčem. Znamená to, že se stal klaunem v aréně cirkusu.

Jak pochopit význam slova úkol.

Neřekli jsme to hlavní - jak rozšifrovat události, které se nám staly? To znamená, jak máme chápat, co za úkol nám dává život, když skrze nás prošla tak nepříjemná událost?

Bohužel, jednoznačná odpověď na tuto otázku neexistuje. Jedna událost, byť i negativní, může být aplikována Vyššími duchovními silami proto, aby zmařila chybné názory a aby nás ochránila před daleko většími problémy nebo aby například zablokovala vaše cíle (a to tehdy, když Vyšší duchovní síly zjistí, že jste přijali nevhodné řešení).

Obecná doporučení jednoduše neexistují. Libovolná událost, která se nás tak či onak týká je téma velmi široké a budeme o něm vyprávět podrobně v šesté části. Takže zapojte svoji paměť a logiku, aktivujte myšlenky a činy již předtím, než dojde k nepříjemné události a číňte závěry.

Nedoporučujeme hledat pomoc u rozmanitých jasnovideců, protože vám nejspíš řeknou, že vás někdo uhranul nebo jinak vám jinak ublížil. Sami si ale situaci nezlepšíte, neboť nejste schopni si odstranit uhranutí nebo ublížení od někoho jiného. Jaký zeje to tedy pro vás úkol, když se dostáváte do úplné závislosti na člověku, který vám slibuje, že vás zbaví těchto trápení?

Nezavrhujeme existenci ublížení a uhranutí. Ale počítáme s tím, že tento faktor lze důkladně prozkoumat pouze po řádné analýze svého života a na základě toho zjistíte, že žádné vaše myšlenky a činy nemohly ke vzniku takové události vést.

A abyste byli schopni udělat tento závěr, je třeba žít život velice čestný. A to vám z celého srdce přejeme. Ale velice pochybujeme o tom, že takový život vedete. Proto radíme nes válo vat všechno na prokletí babiček z minulých životů, ale vytrvale hledejte, které vaše vlastní myšlenky a činy mohly takovou událost způsobit. A proč vám život „nadělil“ (upozorňuje vás, upomíná, vychovává) tuto negativní událost? Je to jen nepatrné cinkání malého zvonečku nebo již bije na poplach zvon, který varuje před budoucími problémy?

Zhruba toto jsou naše doporučení pro hledání příčin vašich objevujících se negativních událostí. Věříme, že vám snad pomohou.

Teprve tehdy, až v sobě najdete příčinu nepříjemného dění a odstraníte ji, nebude se vaše „karmická nádoba“ dále

zaplňovat a vy se stanete, tak jako předtím, silným organizátorem událostí, které potřebujete.
A nyní si zopakujeme hlavní myšlenky kapitoly

SHRNUTÍ

1. Veškeré negativní události, které vás v životě potkají, považujte za signály Vyšších duchovních sil.
2. Když dostanete takový signál, je třeba si vzpomenout na své myšlenky a činy, které předcházely negativní příhodě (hodinu, den, týden, měsíc předtím) a pokusit se pochopit, jaký úkol před vás život touto událostí postavil. Při tomto hledání příčin nedoporučujeme řídit se radami jiných lidí - specialistů, zvláště ne těch, kteří všechno svalují na vaše uhranutí a ublížení. Vždycky jste to Vy, kdo je příčinou tohoto dění, a není třeba tuto odpovědnost překládat na bedra jiných osob.

5. kapitola

ŽIVOT JE TO, CO CHCI JÁ

Název této kapitoly vyhlíží velice zajímavě. Skutečně, jak žít dobře, aby byl život takový, jaký chceš, aby byl. Tady už není třeba ani mít nějaká přání - proč? Vyber si hned takový život, jaký chceš. Život herce, umělce, milionáře, Dona Juana nebo jiný!

Výběr je již utvořen.

Opravdu by to tak šlo? Je možné si vybrat takový život, jaký bychom opravdu chtěli?

Odpověď na tuto otázku je jednoduchá. Jestliže jste již na tomto světě, tak proto, že si takový život vybrala daleko dříve vaše vlastní duše. A protože jste nespokojeni se svým životem, vidíte, že neměla velký výběr. Proč, není těžké uhádnout.

Pokud si vzpomínáte na naši desetipatrovou konstrukci Jemného světa, je vám jasné, že maximální možnosti výběru mají duše z horních pater Jemného světa. Mohou si vybrat v našem světě vše, co chtějí.

Duše, které jsou v nižší pozici této konstrukce, má výběr již omezen. Čím více hříchů s sebou duše vzala, když vstoupila do jiné dimenze, tím menší byl její výběr při následném zrození. Byla přetížena karmou, jak říkají odborníci na karmické zákony. Musí proto řešit mnoho karmických úkolů. Jenže lze tomu rozumět i tak, že to tedy není žádná legrace a že trpět za naše bývalé hříchy je vlastně spíše k pláči. A pokud jste vy sami přispěli ještě několika idealizacemi, tak se nebe zakaboní ještě více.

Někam zmizet by to chtělo.

Je třeba upozornit na to, že někteří to také zkouší udělat. Hlavu do oprátky nebo kámen na krk - a jako by se všechny problémy vyřešily. Bohužel, je to ale jen iluze. Tělo lze usmrtit, duše se ale propadá na nejnižší patro Jemného světa, aby se zde převychovala. A potom je podle pevně daného řádu seslána na Zem, ale do horších podmínek. Ale o tom jsme hovořili již v části o sebe diagnostice.

Takže očist'ovat všechny naše hříchy je třeba právě zde, na Zemi. A teprve až jsme všechny své hříchy očistili, všechny úkoly vyřešili a uzly rozvázali, teprve potom se můžeme pokusit žít takovým životem, jaký si přejete.

Znamená to tedy, že život může být takový, jaký bychom chtěli, aby byl, ale jenom pro ty z nás, jejichž „karmická nádoba“ je téměř prázdná, a pro ty, kteří přitom dokáží prožívat život v radosti a dalších pozitivních emocích.

Ale i pro ně existuje ohraničení. Přestože žijí v tomto světě, veškerou svoji životní tvorbu mohou začínat jen z těch startovacích pozic, v nichž se nacházejí.

Startovací pozice.

Co to jsou startovací pozice, to je nám jasné. Jde o místo, v němž žijeme, tj. rodina, práce, závazek vůči lidem atd. To vše je nám dáno, a i při velmi dobré podpoře ze strany Vyšších duchovních sil se nám nedaří výrazně změnit situaci. Máte-li, například, rodinu v Kostromě (nebo kdekoli jinde v Rusku), těžko se můžete stát členem rodiny Rockefellerů. V principu to možné je. Jenže rozvést se, odjet do Ameriky, setkat se s dcerou této významné bankéřské rodiny a oženit se s ní - to je však cesta pro profesionálního organizátora událostí, který není zatížen karmou!

Tak tomu může být pouze v „mydlinkovém“ seriálu. V životě je všechno jinak. Pokud člověk není zatížen karmou, znamená to, že jej málo vzrušují světské hodnoty. Proto oženit se s dcerou jednoho z Rockefellerů a užívat si sladký život je sice láková představa, stejně jako vyloupení banky nebo účast na sexyshow.

Proto, když má člověk, nezatížený karmou principiálně možnost žít tak, jako většina lidí, rozhodne se úplně jinak.

Většinou povede život, který je nějakým způsobem spojen se službou lidem nebo s Vyššími duchovními silami. Jen v podmínkách materiálních a jiných organizací.

Znamená to tedy, že tento poslední postoj je téměř nedostupný lidem, kteří nemají prázdnou „karmickou nádobu“?

Cesta pro nesvaté.

Jak se nám to jeví, tak ne. Vždyť zbavit se startovacích omezení se nepodaří každému. Ale urychlit proces k dosažení nutných cílů a nepodlehnout přitom novým hříchům - to možné je.

Podrobněji o technikách dosažení svých cílů s pomocí Vyšších duchovních sil si řekneme v následujících statích.

Cesty přechodu k novému životu jsou jasné: je třeba pochopit, co vlastně ve skutečnosti chceme, stanovit si etapy dosažení a ubírat se jimi, a přitom využívat pomoci Vyšších duchovních sil a podnikat zcela reálné, světské činy. Takový cíl je pak schopen realizace. Vyšší duchovní síly vůbec nezajímá, kolik máte peněz - dvě stě dolarů nebo dvě stě milionů dolarů. Z celkového počtu peněz, které jsou v oběhu na naší planetě, se jedná o nicotnou sumu, téměř

se neliší jedna od druhé (z pohledu Vyšších duchovních sil).

Kolik dáte, aniž byste tím poškodili vaši duši, tolik také dostanete - budete-li odpovídat všem zde vysvětleným podmínkám a správně požádáte o to, co potřebujete, u Vyšších duchovních sil. Jak to dělat, to si řekneme později. Mimo principy a cvičení zde vyložené existují i jiné cesty zásadně měnící náš život. Například naprogramovat se na dosažení cíle a odvážně k němu jít beze strachu a pochybností. Právě takové naprogramování na úspěch nabízí množství západních metod. S těmito technikami se nepracuje špatně a pokud člověk nepřeplní svoji „karmickou nádobu“, povede se mu velmi dobře.

Hledejte svoji variantu životního postoje.

Ukázali jsme vám čtyři varianty životních postojů, které umožní nepřikládat zbytečný význam světským hodnotám a nezaplňovat svoji karmu. Takových postojů může být pochopitelně více. Každý člověk si může vybrat svoji osobní zmodernizovanou variantu životního postoje, která bere v potaz jeho zájmy a potřeby. Důležité je jen to, aby vám tento postoj umožnil neidealizovat si světské hodnoty a nezaplňoval vaši karmu.

Tak si člověk může žít svůj život tak, jak si sám přeje. Důležité je pouze vědět, co je třeba činit a jak získat pomoc pro dosažení svých cílů od Vyšších duchovních sil.

Nebuďte smutní, že kapitola končí - shrňme si její nejpodstatnější myšlenky

SHRNUTÍ

1. Vytvořit si takový život, jaký si člověk přeje, je snadnější pro člověka, který má prázdnou „karmickou nádobu“. Ale takový člověk málokdy vůbec něco chce.

2. Ostatní mohou svůj život mít takový, jaký chtějí, ale je třeba dodržovat základní karmický zákon a mít důvěrný vzájemný vztah k Vyšším duchovním silám, s jejichž pomocí své cíle splní.

Každý člověk si může zvolit svůj vlastní životní postoj, který mu umožní nezatěžovat svojí „karmickou nádobu“ a bude přitom brát v úvahu jeho zájmy a potřeby

Část pátá

CO JE TAM NA NEBESÍCH?

V této části knihy bychom chtěli jasněji vyložit některé myšlenky o tom, jak je vlastně sestaven Neprojevený svět a jak je tento svět vzájemně propojen s našim reálným světem. Jakými zákony a pravidly se musí řídit člověk, žijící v tomto světě?

Nedoporučujeme číst všechno popořádku.

Tento materiál může být zajímavý a důležitý jen pro ty čtenáře, kteří nepatří mezi ortodoxní zastánce jakéhokoli již existujícího systému názorů na utváření Neprojeveného světa.

Znamená to, že nedoporučujeme číst tuto pátou část ortodoxním pravoslavným, katolíkům, buddhistům, theosofům a ostatním z jiných náboženských nebo ezoterických systémů. Proč? Když z vaší víry víte, jak je vše uspořádáno a funguje na Nebesích, tak proč byste ztráceli zbytečně čas čtením tohoto materiálu? Klidně přeskočte tuto kapitulu a pokračujte ve čtení kapitoly následující.

Na druhou stranu, pokud člověk, počítající se k přívržencům nějaké existující religiozní, theosofické nebo ezoterické doktríny, dočetl tuto knihu až sem, jak pevná je tedy potom jeho víra?

Nedoporučujeme také číst část pátou těm, kdo aktivně a úspěšně používají západní metody utváření pro vás důležitých událostí - podle metody José Silvy, Roberta Stonea, Giny Scott a dalších. Můžeme v nich zasít některé pochybnosti a metody si budou vzájemně protřešit.

Náš ideální čtenář.

Nejvíce nás budou potřebovat čtenáři hledající, plni pochybností, nemající pevné názory a ti, kteří nemají sklony ke kompromisům. Těm bychom rádi navrhli k přijetí náš názor na uspořádání a zákonitosti existujícího Neprojeveného světa. Jak se nám náš názor jeví, v mnohém se prolíná s křesťanstvím a dalšími tradičními religiozními systémy a s ezoterikou. Ovšem obsahuje jeden prvek zcela nový, což je jeho neobvyklý náhled na dobře známé poznání.

Avšak ještě dříve, než se dostaneme k Neprojevenému světu, rádi bychom stručně poukázali na ty myšlenky, které jsou velmi podrobně rozebrány v předcházejících částech knihy. Předem prosíme čtenáře o prominutí za suchopárnost a někdy i přílišnou vědeckost materiálu, týkající se této kapitoly. Je souhrnem a jednoduše konstatováním toho, co již dobře víte.

Ve výčtu objektů idealizace může jít o libovolné světské hodnoty.

2. Podmínky pro používání karmického „vychovávání“.

Při nahromadění četných nespokojeností s okolním světem zašlou Vyšší duchovní síly člověku určitou dávku „vychování“, které má za úkol pomoci napravit nazírání člověka na důležité životní okolnosti.

Avšak člověk má právo žít si svůj život podle vlastních svobodných idejí. Nedostane se do karmické výchovy, pokud nezakouší své prožitky a dovolí ostatním lidem, aby měli svůj vlastní názor na utváření okolního světa (jehož součástí je i on sám).

3. Výchovný vliv od Vyšších duchovních sil.

„Výchovná“ škála, kterou udělují Vyšší duchovní síly lidem, je tato:

«* povzbuzení v případě zachovávání základního karmického požadavku (splnění přání člověku - úroveň pohodlí určují právě Vyšší duchovní síly);

<* trest v případě porušení základního karmického požadavku (porušování těch hodnot, kterým člověk přikládá

zbytečně velký význam, čili které si idealizuje).

4. Model „karmické nádoby“.

Veškerá porušení základního karmického požadavku (čili žití v hříchu) se sečítají a shromažďují v „karmické nádobě“ „Karmická nádoba“ se zaplňuje za následujících okolností: idealizace světských hodnot, chybné názory, neplnění karmických úkolů a vědomé negativní činy. Současně se z „karmické nádoby“ odečítají negativní informace (hříchy) za následujících okolností: pozitivní charakterové vlastnosti, realizace pozitivních skutků, vliv jiných osob, splnění karmických úkolů.

1. kapitola

OBEČNÁ TEORIE KARMICKÝCH

VLIVŮ: STRUČNĚ O TOM

NEJDŮLEŽITĚJŠÍM

Veškeré principy a pravidla vztahů mezi člověkem a Vyššími duchovními silami, o nichž jsme již hovořili, jsme souhrnně pojmenovali Obecná teorie karmických vlivů. Představíme vám ji nyní bez jakýchkoli komentářů, poznámek a příkladů.

/. Základní karmický požadavek.

Každá lidská duše musí během svého růstu v podobě pozemského života vždy zachovávat karmický požadavek, který je charakterizován tím, že si člověk ve svém životě nesmí nic idealizovat.

Idealizovat - to znamená používat negativní emoce (prožitky) v důsledku toho, že některé prvky reálného světa neodpovídají ideálům člověka, který šije vytvořil ve své hlavě.

Odtud pramení definice, co je to karma. Karma je systém „vychovávání“ duše člověka, čímž dochází k zajištění harmonie mezi jeho jednáním a základním požadavkem na jeho život.

5. Co vyplývá ze základního karmického požadavku.

1. Člověk vlastní obrovskou svobodu vůle a může se zajímat o jakoukoli činnost, přitom ale nesmí porušovat základní karmický požadavek.

2. „Vychovávání“ člověka se provádí nepřetržitě v průběhu všech jeho životů.

3. Správné jednání je stimulováno vytvářením takových událostí, na nichž je člověk sám zainteresován.

4. „Vychovávání“ ke správnému vztahu k životu se děje cestou vymazání idejí, které si člověk sám ve své hlavě vytvořil a o nichž si myslí, že jsou pro něj důležité.

5. Tíha vychovávajících vlivů se zvyšuje mírou zaplnění „karmické nádoby“.

6. Když se „karmická nádoba“ přeplní, život je ukončen.

7. Po smrti se člověk dostává v Neprojeveném světě na takovou úroveň, která odpovídá stavu zaplnění jeho „karmické nádoby“ v momentě, kdy skonal..

8. Místo zrození, rodina, povaha člověka a stav jeho zdraví v dětství odpovídají stavu zaplnění jeho „karmické nádoby“ z okamžiku smrti v předchozím životě.

9. Mechanismus karmického „vychovávání“ se nedá jednoduše našimi činy zrušit.

6. Nutnost výběru životního postoje.

Pro průběžné zaplňování se prožitky a vstup do karmických výchovných požadavků doporučujeme lidem zvolit si takový životní postoj, který jim nedovolí porušovat základní karmické požadavky při činnostech, směřujících k dosažení jejich cílů. Z těchto rad vyplývá následující:

1. Má-li člověk zvolen správný životní postoj, má nárok na splnění jakéhokoliv cíle, včetně zlepšení osobního materiálního blahobytu.

2. Nemá-li člověk takový správný životní postoj nebo jej porušuje, způsobí si tím nahromadění negativních prožitků a dostává se do područí karmického „vychovávání“.

3. Člověk může při aplikaci správného životního postoje počítat s pomocí Vyšších duchovních sil a vědomě je - pro správnou věc - poprosit o pomoc.

7. Pět způsobů karmického „vychovávání“.

Karmické „vychovávání“ duše člověka, který si buď idealizuje světské hodnoty nebo se dopouští chybných názorů, probíhá následujícími pěti způsoby:

1. Konflikt se člověkem, který má opačný systém hodnot.

2. Člověk je vhozen do situací, kdy se jeho žebříček hodnot narušuje nebo snižuje.

3. Člověk je vhozen do situací, v nichž on sám musí vykonávat ty činy, které dříve odsuzoval nebo přehlížel.

4. Vytvoření situace, v níž se uskutečňuje chybný názor, který je na úrovni podvědomí (emocionální nebo mentální).

5. Objevení se onemocnění, při němž je člověk nucen dostat se z toku svých životních událostí a je mu dán čas na přemýšlení o svých životních prožitcích.

8. Nemoci jako způsob karmického „vychovávání“.

Nemoci jsou vhodným prostředkem „vychovávání“ správného vztahu člověka ke světským hodnotám tak, aby byly v souladu s požadavky Vyšších duchovních sil. „Vychovávání“ se děje skrze přinucené zastavení běhu jedince životem a nabídky volného času, aby tak mohl přehodnotit svůj žebříček hodnot.

Důsledky jsou takové:

1. Nemoci jako prostředku výchovného se používá v případech, kdy není možné jiným způsobem odstranit chybné

názory člověka v průběhu jeho života.

2. Nemoci jsou vyvolány jemnými těly člověka prostřednictvím narušení lidských čaker.
3. V organismu každého člověka existují mechanismy „vychovávání“ chybných prožitků, s nimi se člověk již rodí.
9. Klasifikace lidských nemocí.

Nemoci člověka mohou být řazeny do tří velkých skupin.

1. Nemoci, způsobené nesprávnou péčí o své fyzické tělo.
2. Negativní energeticko-informační prožitky ze strany druhých lidí (nebo z jemnohmotného světa).
3. Karmická onemocnění, určená k napravení jednání člověka, aby tak odpovídalo potřebám Vyšších duchovních sil.

Důsledky z této klasifikace onemocnění:

1. Než se začne s procesem léčení, je třeba stanovit, do které ze tří skupin ono onemocnění patří.
2. Léčení nemoci je třeba provádět pomocí metody, která odpovídá určené skupině onemocnění.
10. Nekontrolovaný rozum - příčina vzniku

idealizace.

Analýza příčin vzniku idealizace a následného karmického „vychovávání“ umožnila provést následující závěry.

1. Základní příčinou vzniku idealizace je nedostatek stálé kontroly člověka nad tím, co racionálně dělá. Svobodu, kterou má náš rozum k dispozici, využívá k vybudování ideálních modelů okolního světa, jenže ten vůbec neodpovídá realitě. Výsledkem je pak nespokojenost člověka s okolním světem a tak se člověk dostává do područí „vychovávání“.

Z toho lze vyvodit další závěr:

1. Aby se člověk dokázal zbavit idealizací, musí mít nepřetržitě pod kontrolou svůj rozum.
2. Aby se člověk dokázal zbavit zbytečné činnosti svého rozumu (přemýšlení), je dobré jej vědomě zaměstnávat nepřetržitou prací.

// Karmické úkoly.

V životě každého člověka se mohou objevit následující čtyři karmické úkoly.

1. První karmický úkol zní - nepáchat další hříchy v průběhu našeho života.
2. Druhý karmický úkol zní - uskutečnit v tomto životě nějaké předurčení, pokud člověk má jasně dané sklony a schopnosti pro takovou činnost.
3. Třetí karmický úkol zní - odhalit a odstranit své karmické problémy.
4. Čtvrtý karmický úkol zní - rozvázat své karmické uzly, pokud existují.

Karmický problém — jakékoliv vybočení ze standardního jednání nebo myšlenkové představy, zvyků atd. Karmický uzel - situace, při níž se duše dvou nebo více osob vzájemně potkávají v různých inkarnacích a nepůsobí na sebe kladně, jenže přitom nemají možnost zpřetrhat toto spojení nebo změnit situaci.

Existuje ještě jedna zákonitost: v procesu rozvoje (v cíli reinkarnací) musí duše člověka řešit řadu karmických úkolů.

Důsledky:

1. Při splnění všech karmických úkolů se lidská duše osvobozuje od připoutanosti ke světským hodnotám. Nesplnění karmických úkolů způsobí člověku nejrůznější vychovávací vlivy, včetně porušení zdraví.

2. kapitola

NĚKOLIK SLOV

O USPOŘÁDÁNÍ

NEPROJEVENÉHO SVĚTA

V této kapitole bychom rádi uvedli ve stručnosti naši verzi toho, jaké že to vlastně síly Neprojeveného světa mohou pomáhat člověku k tomu, aby dosáhl svých cílů a jaké závazky mu tímto darem mohou vzniknout.

Naši životní zkušenost podporuje přísloví, které říká, že „sýr, který jsi nezaplatil, může být jen návnadou na pastičce na myši“. Toto přísloví nám stejně tak může velmi přesně charakterizovat proces vzájemných vztahů člověka a nejrůznějších sil Neprojeveného světa.

Abychom ale objasnili, odkud se v nás vzala taková myšlenka, musíme to vzít úplně od začátku. Prakticky od okamžiku stvoření světa. Nebudeme zde dávat uvádět naši verzi těchto událostí a zaměříme se na Článek E. Orli, zveřejněný v časopise Reálný svět. Tam jsou vyloženy některé z verzí událostí, které se udaly na prahu věku. Má blízko k tomu, o čem je napsáno v bibli, ale události pojímá jinak. Tato verze je docela zajímavá, proto využijeme její prvky při výkladu verze naší.

Jak to všechno bylo.

Kdysi dávno, nikdo dosud neví přesně kdy, se objevil náš Vesmír. Vytvořilo je Vyšší společenství, které pojmenovaly nejrůznější systémy víry slovy Bůh, Kosmický rozum, Logos, Neosféra, Absolutno atd. (jedna z verzí vytvoření světa je dobře popsána v bibli).

My budeme pro označení tohoto Vyššího systému používat označení Tvůrce nebo Stvořitel, i když to neznamena, že máme něco proti jiným názvům tohoto Vyššího společenstva.

Stvořitel vytvořil naši planetu (společně s celým Vesmírem) a osídlil ji lidmi. Do každého člověka vložil svoji nesmrtelnou část - duši (neboli Božskou monádu) a lidi postavil před řadu úkolů.

Počátečním úkolem lidstva byla (a je) výroba božských energií—energií lásky ke Stvořiteli, k blaženosti, odpouštění, radosti ze světa, které pro ně stvořil a dalších čistých energií. Tyto energie člověk vyzařuje po dobu jeho myšlenek a konání náboženských obřadů pokory ke Stvořiteli (pokora jakákoliv, jen když přitom dojde k vyzařování božské energie).

Samotný člověk se stravuje nižšími energiemi, které získává z jídla, ze Slunce a vzduchu (ve východních naukách se tato energie nazývá prána nebo energie čchi).

Lidský život se začal podřizovat zákonu karmy, který v této prvopočáteční verzi měl zhruba následující průběh: kolik božské energie daruješ Stvořiteli, natolik spokojený budeš mít život. Přičemž úroveň spokojenosti určoval ne člověk sám, ale Vyšší síly.

Protože Tvůrce řídí zároveň velké množství světů ve Vesmíru, nutně k tomu potřeboval pomocník). Proto stvořil nefyzické bytosti, které měly ze své podstaty velké možnosti a začaly se nazývat duchové.

Mezi duchy panuje vlastní, dosti složitá hierarchie a taje dělí podle stupně přiblížení se k Tvůrci na serafíny, cherubíny, archanděly, anděly - ochránce atd

Duchové dohlíželi na život lidí na Zemi, kontrolovali a napravovali jejich myšlenky a činy, sbírali božskou (jinak zvanou také čistá nebo etalonová) energie a předávali ji Tvůrci.

Nepatrnou část těchto etalonových energií si duchové nechávali pro svoji vlastní existenci. Je to vlastně, jakoby byli ve službě u Stvořitel a dostávali od něj pevný plat ve formě etalonových energií. Duchové sami o sobě nemají schopnost vyrábět energii. Pokud ji lidé přestanou vyzařovat (například v důsledku úplné celosvětové potopy), bude možné ji získat pouze u Tvůrce (z dřívějších nashromážděných zásob).

Vzpouza duchů.

Jenže lidé v procesu své životní aktivity nevyrábí pouze etalonové energie, ale i některé jiné, které Tvůrce nepotřebuje. Například již od dávných dob to byly energie přání materiálního komfortu a světské lásky, kochání se vlastní výhrou v soutěži atd. Takové energie duchové ignorovali a proto se volně rozšiřovaly do prostoru.

Za nějakou dobu si ale duchové začali zkoušet tyto „bezprizorní“ energie osvojit, což se jim také za čas podařilo (jako si např. státní úředníci začnou brát tajně provize, tak, aby to neohrozilo jejich post).

Duchové se stali hospodáři pozemského světa, a začali lidi provokovat k tvorbě velkého množství neetalonové energie (jen si vzpomeňte na hřích Adama a Evy v ráji) a takto se jim podařilo získat značnou nezávislost na Tvůrci.

Když se duchové naučili užívat téměř jakékoli neetalonové energie od lidí a ucítili možnost osobní existenční nezávislosti, část z nich se odtrhla od služeb u Stvořitele. V jejich čele stanul Lucifer (tj. nevyložený svět) -původně jeden z nejbližších Stvořitelových archandělů. Těmto duchům, kteří opustili Tvůrce, se začalo říkat hříšní duchové, neboli Démoni. Ti, kteří zůstali ve službách Stvořitele, se začali označovat jako Čistí duchové neboli andělé.

Samozřejmě, že Tvůrce mohl tuto vzpouru potlačit a všechny odpadlíky zničit (může to udělat kdykoli - i dnes: je to přece

Stvořitel). Jenže, za prvé, Hospodin je milostivý a umožňuje zbloudilým pochopit své chyby a vrátit se pod Jeho vedení (mnohé hříšné duše to také udělali). Za druhé, se zničením velkého počtu bývalých spolupracovníků nesouhlasí většina duchů (to lze pozorovat i u lidí). Za třetí, k vytvoření duchů bylo potřeba hodně sil a etalonové energie a bylo by neracionální jednoduše toto dílo zničit.

Proto byli hříšní duchové posláni na milost k napravení svého zbloudění, ale před ně byly postaveny dvě podmínky. První podmínka -nesmějí užívat čisté energie a mohou existovat pouze z neetalonových energií, které získají od lidí. Druhá podmínka - dostávají se pod vliv karmického zákona, v tomto případě zhruba takového: za získání nějaké lidské energie je třeba zaplatit (cestou utváření událostí, které člověk potřebuje k životu). Ve vztahu k Člověku je tento zákon opačný: za každou pomoc je třeba zaplatit. To znamená, že člověk se může obracet s prosbou k duchům (jakýmkoli) a může nalézt odpověď—pomoc pouze za předpokladu, že dokáže vyloučit dostatečné množství energie odpovídající kvality. O tom si řekneme více až později.

Hříšní duchové se časem také uspořádali podle úrovně používané energie. Někteří z nich používají energie, které mají velmi blízko k etalonovým (takové energie získávají od vědců v době jejich bádání, od tvůrčích umělců, z doby romanticky zamilovaných osob nebo mateřské lásky k dětem atd.).

Jiní hříšní duchové se stravují z více hrubých energií, které získávají od lidí z jejich obvyklé pracovní aktivity, od osob, zabývajících se obchodováním nebo sportem, z fyzické lásky nebo lidské zábavy atd. Třetí skupina využívá ke své existenci nejhrubší energie strachu, násilí, bezcitnosti, pití nebo užívání drog atd. Jedná se o nejnižší skupinu duchů, kterým se lidově říká čerti nebo ďáblové

Dva světy.

Znamená to tedy, že veškerý Neprojevený svět si můžeme představit jako světy dva - Božský svět Stvořitele a čistých duchů a na straně druhé svět démonů. Božský svět představuje svět nejvyšších a nejčistších energií.

K popsání charakteru obou těchto světů existuje spousta materiálu. My se budeme držet křesťanského pojetí uspořádání Božského světa, který představuje jeho dosti složitou hierarchii. Již kdysi sestavili nejvyšší představitelé církve žebříček této hierarchie v závislosti na stupni přiblížení se ke Stvořiteli a rozdělili čisté duchy na „devět andělských hodností“.

Nejbliže k Tvůrci mají tři hodnosti - Serafíni, Cherubíni a tzv. U trůnu. Za nimi následují tři další andělské hodnosti: Nadvláda, Síla a Moc. Nejbliže k lidem mají tři poslední hodnosti: Počátek, Archanděl a Anděl. Andělé mají k lidem úplně nejbliže, tvoří jakési Božské vojsko, které má lidem pomáhat napravit jejich skutky.

Svět démonů - to je svět hrubších mentálních, astrálních a éterických energií. V některých náboženských systémech se tyto světy nazývají Svět a Antisvět, nebo Horní a Spodní svět atd. Ale my budeme používat tradiční křesťanskou terminologii. Je třeba říci, že i démoni se mezi sebou značně liší. Lze například poukázat na dvě velké skupiny, zajímavější

krajní pozice: jsou to démoni Podnebesí (kteří mají ještě blízko k Božímu plánu) a démoni Předpeklí, které se stravují nejnižšími energiemi.

Je známo, že duchové odlišných úrovní se vyznačují různým barevným vyzařováním, podle kterého se dokáží vzájemně poznat. Čistí duchové vyzařují bělostným, zářivým, plným světlem, někdy světlomodrým nebo mléčně bílým.

Démoni Podnebesí vyzařují světlé, ale již ne tak jasné barvy: barvy bílé kávy, bronzové, slonové kosti, lila a podobné odstíny bílé.

Čím nižší je úroveň ducha, tím tmavší je i barva vyzařování, např. červená, tmavě modrá, šedá atd. až k barvě tmavě hnědé a černé, jak je tomu u démonů Předpeklí. O tomto tématu bychom mohli hovořit daleko podrobněji, jenže takové informace nemají přímý vztah k tématu naší knihy.

K čemu u potřebujeme znát tuto teorii?

Vzniká totiž otázka, proč jsme se zdržovali vyprávěním takových pohádek o andělech a čertech? Odpověď je stručná: bez bytí i stručného výkladu předchozího materiálu nepochopíme materiál následující. A my budeme hovořit o naší verzi toho, kdo nám pomáhá utvářet události, které v životě potřebujeme, a jak k tomu vůbec dochází.

Jak jsme již řekli, duchové nemohou existovat samostatně -potřebují energii, kterou vyzařují lidé. Zvláště nutná je tato energie pro hříšné duše, protože oni nemají nikoho jiného, než člověka, kdo by jim tuto energii dodával. Tvůrce jim žádnou energii ze svých zásob nedá. Znamená to pro ně jediné - starat se sami o svoji budoucnost.

Proto musí provokovat lidi k tomu, aby se zajímali o takové činnosti, při nichž od nich mohou získat vyzařující energii, nezbytnou pro jejich vlastní existenci. A to takové činnosti, které se týkají světských záležitostí, a nikoli božských, protože démoni nesmí užívat etalonovou energii.

Duchové pomáhají lidem.

Znamená to, že musí vyhledávat lidi, kterým prokazují svoji ochranu a za to od nich obdrží patřičnou energii. Někteří tedy pomáhají vyřešit vědecké problémy, na něž badatelé nemohou přijít tím, že jim ukazují cestu (a stejně tak od nich získávají patřičnou energii). Jiní zase pomáhají sportovcům k výkonům a za takový úspěch pak dostávají energii (nebo za prožitky). Další pomáhají získat peníze obchodníkům tak, aby je přiměli přemýšlet o své práci a projevíli větší úsilí pro dosažení úspěchu v podnikání.

Nelze však bagatelizovat, že pomoc hříšných duchů je vždycky dobrá. Část z nich se stravuje velmi nízkými energiemi, a ti to vám mohou způsobit mnoho nepříjemností, v jejichž důsledku právě těmto duchům předáte pro ně potřebnou nebožskou energii strachu nebo útrap.

^Však pomáhat každému konkrétnímu člověku při jeho činnostech Je těžké, pracné, a staví svobodomyšlného ducha (protože se mu nechtělo sloužit Stvořiteli) do závislosti na člověku. Na člověku, který může kdykoliv změnit svůj náhled na život a může začít konat úplně jiné činnosti, protože je ve svých činech naprosto svobodný - tím pádem však přestane dodávat patřičnou energii* duchům.

j^oni toho, na lidi stále aktivně působí čistí duchové, aby jim vnukli správné myšlenky a podbízeli je tak k vyzařování božských energií. A tím i k překrytí kanálů, vylučujících neetalonové energie, které potřebují démoni.

psychové tvoří zásoby energií.

Proto hříšní duchové vymysleli, jak si vytvořit zásoby (rezervoár]') energií> které jsou pro ně nezbytností. Tyto rezervoáry zabezpečují úplnou nezávislost na lidech - vždycky, dokud se rezervoár nevyčerpá. Vymýšlí si nejrůznější chytračení, aby získali velkou, pro ně dostačující rezervu energií.

Tyto rezervoáry energií byly pojmenovány jako egregory. Lze konstatovat, že egregor je souhrn od lidí získané energie určitého množství plus určitý počet duchů, kteří spolupracují s tímto egregorem (neboje ovládají?). Pokud nalezneme analogii egregoru v našem běžném životě, nejspíš jde o vodojem hydroelektrárny- Zásoba vody je obrovská a zabezpečuje práci elektrostanice na dlouhou dobu. A o tento rezervoár vody se starají tři - čtyři operátoři, kteří mačkají tlačítka na pultě zařízení a dosahují neobvyklých výsledků.

egregory vytvářejí převážně hříšné duše, protože čisté duše, pochopitelně, nepotřebují tyto egregory vytvářet.

Veškerou etalonovou energii ihned předávají Stvořiteli, který ji dále zpracovává pro své záměry (i když Daniil Andrej ev ve své práci Růže světa hovoří o tom, že čistí duchové také vytvářejí rezervoáry čisté energie. Nenazývají se ale egregory, ale Zatomy).

Čistí duchové se však zcela jistě mohou podílet na tvorbě dostatečně silných egregorů, tzn. že mohou fakticky vstoupit do „spolupráce" s demony Podnebesí. Děje se tak například při vytváření některých náboženských nebo ezoterických egregorů, egregorů vznikajících při činnosti lidových léčitelů atd.

Jak jsme si již řekli, energii vylučují lidé v průběhu svých emocionálních myšlenek v reakci na nějakou konkrétní akci.Pochopitelně, že v Jemném světě existuje obrovské množství různých egregorů. Navenek, v závislosti na své velikosti, se mohou podobat malinkým obláčkům nebo ohromným těžkým mrakům, a ty ničí svojí skrytou silou fantazii.

Jak jste se již jistě přesvědčili, nejsilněji působí egregory charakteru náboženského- křesťanské, muslimské, buddhistické a další, protože vytváření a vyživování emocionálních energií odpovídajícího egregorů je trvalou součástí každého náboženského obřadu. A religiózní obřady vykonávají podle přísně stanovených rituálů pravidelně miliony lidí.

Kromě těchto religiózních egregorů existují egregory rodinné, vědecké, sportovní, vášní, sexuální, politické, válečné, nacionalistické atd. A přitom lze říci, že mnohé z těchto egregorů se rozhodně nevytvářejí individuálně, izolovaně od ostatních „mraků", ale tvoří jakési oblačné vrstvy, rozdělené podle kategorií svého vzniku - na náboženské, podnikatelské, vzájemného vztahu mezi lidmi v jejich každodenním životě atd.

Některé egregory jsou známy tím, že mají označení podle duchů, kteří jim vládnou. Například, egregor peněz Mamón (rozumí se -i se svojí družinou), egregor sexu a dalších světských radovánek Belzebub atd.

Kromě egregorů idejí a zaměření činností mohou existovat / egregory firemní -tak zvané korporáční egregory. Jsou

vytvářeny myšlenkami osob, které pracují v určité firmě nebo myšlenkami osob, které používají výrobky této určité firmy. Energie těchto egregorů (mají střední úroveň) používají duchové, kteří pomáhají ovlivňovat tuto určitou firmu. Čím je firma známější, tím více lidí zná její výrobky - a tím silnější je i egregor, který ji ochraňuje. Eggregory, které dosáhnou určité síly (a zároveň duchové, kteří se jimi žijí), se někdy začnou zajímat o vlastní reklamu, to znamená, že začnou na sebe poutat pozornost a myšlenky obrovského množství lidí. Tím získají velkou sílu, kterou dostanou od lidí (adeptů), a organizují hromadné i individuální zázraky. Například, eggregory vědecké najdou čas od času řešení pro složitý vědecký problém a toto řešení vyjví vědcům. V psychologii se podobné okamžiky získání dlouhodobě očekávaného řešení nazývají osvěcení neboli insight. Egregor, který má záštitu nad vědcem, mu v ten okamžik zajistí „napojení“ na odpovídající oblast poznatků z obrovského informačního pole a odtud umožní odečíst potřebnou a dlouho hledanou informaci.

V podnikám eggregory zase pomáhají ochraňovat jim oddané osoby - výsledkem toho jsou úspěšní byznysmeni, pro něž podnikat je hroučkou, a zároveň jim to přináší nemalé zisky. A to všechno v době, kdy další podnikatelé zdaleka nemají takový úspěch (z hlediska našeho pojetí nemají svého eggregora ochránce), a přitom vynakládají obrovské a často marné úsilí k získání svého blahobytu. Mohou být např. pod ochranou eggregoru profesního nebo pracovního, ale nejsou napojeni na egregor peněžní. Proto budou spokojeni s výsledky své práce, ale budou jim stále chybět finanční prostředky. Více si o tom řekneme později. Religiózní egregor někdy vybaví své nejoddanější ohromnou energii, díky níž tito lidé dostávají schopnost léčit těžce nemocné nebo již umírající lidi.

Dnes se nám zdá, že nejsilnější jsou eggregory muslimů a křesťanů, o něco slabší jsou eggregory buddhistů, židů a dalších méně významných náboženských směrů. V současné době jsou velice oslabené eggregory pohanské, které byly značně silné do období nástupu křesťanství. Také jsou dnes značně mocné nízké eggregory, živící se energiemi krutosti a násilí.

V poslední době zachvátily celou naši planetu ideje materiálního rozkvetu. Tím došlo ke stejné mocnému vyživování nepříliš vysokých eggregorů, které mají za úkol ochraňovat soukromé podnikání a vést tak k materiálnímu blahobytu, osobnímu obohacování a dalším podobným idejím a emocím. Ve stejné době se zrušením svazku socialistických stran výrazně oslabily daleko mocnější eggregory, podporující ideje sociální rovnosti, bratrství, víry a jasných zítřků a dalších komunistických idejí. I když je docela možné, že současné vítězství nižších sil je jen dočasné a možná se časem vzednou socialistické ideje, ovšem v již daleko kvalitnější úrovni.

Jak se vytvářejí eggregory.

Mechanismus vytváření eggregorů je záležitost vcelku jednoduchá. Duch nalezne na Zemi člověka, který se zabývá činností, blízkou svojí úrovni duchu, vyzařujícím energii stejné úrovně a předá mu nějakou informaci. Dochází k tomu cestou vnuknutí nebo vize, která není běžná ostatním lidem. Umělec například má vizi námětu na obraz, spisovatel zase má vnuknutí na téma knihy, vynálezci se tímto způsobem vyjví myšlenka na nový objev atd.

Člověk získá danou informaci a začne ji nějakým způsobem aplikovat - vynálezce objeví nový patent, kterým se rozšíří jeho vynález mezi ostatní, spisovatel vydá knihu a umělec vystaví své obrazy na výstavě, atd. Znamená to, že o takto získaných informacích se dozví mnoho dalších lidí, kteří o nich začnou více přemýšlet (nebo je začnou používat) a dojde tak k vytěšňování energií, a ty vstoupí do nového eggregoru. Takto získanými energiemi se živí duchové, kteří mezi původními oslovenými lidmi zorganizovali prvotní myšlenkový vstup a zasloužili se o její rozšíření.

Pokud je seslaná myšlenka silná, může mít mezi lidmi obrovskou popularitu a lidé, kteří ji budou rozšiřovat, budou zároveň vytěšňovat obrovské množství energie a tak vyživovat odpovídající egregor. Jde například o moderní ideje, spojené s počítačovou technikou, sítí Internetu a dalšími dosažitelnými technikami a obory. Uvedené myšlenky pomohly vytvořit mohutné eggregory energie střední úrovně.

Jako příklad úspěšného a dlouhou dobu existujícího nízkého eggregoru lze uvést egregor vulgárních výrazů (necenzurovaných nadávek), které již kdysi dříve vytvořili démoni Předpeklí. Do lidského vědomí zaseli myšlenku, že v případě vzniku nějakého problému je třeba užívat některá neslušná slova (vulgárnosti). Každý člověk, který dnes používá vulgární slova (a obvykle to dělá velmi emotivně, čili vysokoenergeticky), svými slovy a myšlenkami vyživuje egregor vulgárností a za ním stojící nízké demony, kterým tak zabezpečuje dlouhodobou a bezpracnou existenci.

Samozřejmě, že realita, která se týká vytváření nových eggregorů, není tak jednoduchá. Duchové si mezi lidmi nevyhlédnou vždy toho nejsprávnějšího člověka, který by mohl rozšiřovat myšlenky, které potřebují. Tehdy se jejich úmysly nerealizují. Například, jimi vybraný „průvodce“ může úplně zklamat ve zpracování informace, kterou od nich získal a svým neomaleným chováním odradit další následovatele. Stane se příliš pyšným, nebo začne pohrdat ostatními lidmi, nemusí jednoduše mít schopnosti úspěšného manažera a nechápat, co dál dělat s přijatými informacemi - výsledkem je, že záměr duchů se neuskutečňuje a to i přes veškeré jejich vynaložené úsilí. Protože duchové mají obavy, aby k takovým případům nedocházelo, vnuknou současně jednu a tutéž myšlenku několika průvodcům, aby došlo k jejímu naplnění alespoň u jednoho z nich.

Zhruba takový je mechanismus vytváření eggregorů - a jejich iniciátory jsou duchové.

Ale i sám člověk může nalézt novou myšlenku a začít ji uskutečňovat. V tom případě se k němu duchové přidají a pomohou mu rozšiřovat jeho ideje - a na druhou stranu jsou za to odměněni energií té úrovně, kterou potřebují. Vidíte sami, že historie potvrzuje dávno vyslovené rčení o tom, že „vše, co je nahoře, děje se i dole“. Události našeho pozemského života, které často nechápeme, jsou střetem protikladů, který probíhá v jemnohmotném světě. Opačně lze říci, že : střet temných a světlých sil v jemnohmotném světě se odráží na Zemi ve formě válek, konfliktů, lidských problémů a jiných událostí, příjemných i nepříjemných.

A teď, po pochopení vzájemných vztahů mezi lidmi a Vyššími duchovními silami, můžeme začít hovořit o některých zvláštěnostech získávání pomoci od sil z Neprojeveného světa.

Čím platíme za splnění přání.

Co se stane, když si člověk přeje pro sebe nějakou pozemskou věc (peníze, úspěch, lásku, moc atd.)? Přání samo o sobě je procesem mnohokrát v duchu představovaného obrazu toho, co chceme, doprovázeného silnými emocemi. Čím silnější je přání, tím vyšší je úroveň emočních prožitků a tím více energie se uvolní do jemnomotného světa. Taková silná emoční vyzařování jsou zachytávána duchy, kteří užívají energii odpovídající záření dané úrovně. Duchové si část této energie nechávají pro svou vlastní existenci a část používají na vytváření vašich nutných záležitostí - s přáním, aby došlo k její realizaci. Znamená to, že čím více energie bylo vydáno na realizaci dané záležitosti, tím rychleji se tato může splnit.

Na tomto principu jsou založeny všechny západní techniky, vedoucí k dosažení úspěchu. Doporučuji člověku, aby se v určitém sledu samostatně programoval na úspěch a přitom stále do sebe vkládal víru v dosažení výsledku cestou mnohokrát opakovaného svého přání. Při tomto mnohačetném, emocionálně podbarveném opakování dochází k vytěsnění velkého množství energie z astrální a mentální hladiny, a dojde k realizaci událostí.

Kdo nám pomáhá.

Události se realizují výhradně díky silám (duchové, egregory), které používají vámi vytěsňovanou energii. A rozsah energií je dán tím, co potřebujete vykonat. Pokud chcete vyřešit vědecký problém nebo napsat pěkné básně, na pomoc přijde jedna síla. Pokud potřebujete peníze, pomohou jiné síly. Pokud však toužíte po moci nebo násilí - i za jakoukoli cenu - také mohou určité síly pomoci. Ovšem v tomto případě síly velice nízké úrovně - démoni. Předpekli Přičemž se můžete obracet s prosbou k libovolným Vyšším silám - Hospodinu, Stvořiteli, Bohu - otci atd. Tak jako tak budou váš příkaz plnit ty síly, které se zajímají o podobné záležitosti. Stvořitel vaši energii přání peněz, moci nebo lásky nepotřebuje, to totiž nejsou čisté energie.

Proto nás udivuje naivní tvrzení o tom, že s každým přáním je třeba se obracet k Hospodinu nebo jeho nejbližším a pomoc přijde právě od nich. Například v knize E. Profet Jak pracovat s anděly autor zcela seriózně navrhuje, aby se lidé s čímkoli obraceli na archanděly. Například - někam se vám zakutálí cívka na nitě. Naléhavě prosíte archanděla Gabriela a on vám cívku najde. Jenže kdo vám skutečně pomohl tuto cívku najít?

Připusťme si fakt, že výše uvedená kniha E. Profet vyšla v milionovém nákladu. Představme si tedy miliony čtenářů, kteří stále žádají archanděla Gabriela, aby jim např. našel ztracené násadky, brýle, matičky od šroubků, klíče, cívky atd. Dvě stě tisíc přání denně a archandělu nezůstane ani chvilka času na další věci. Kdejší démoni pak mají nesmírnou radost z archandělovy zaneprázdněnosti.

Proto není důvod se takto nechat nalákat. V podstatě nám pomáhají démoni a je velice dobře, když to budou ti z Podnebesí. Mohou přitom na sebe vzít jakoukoli podobu - vše je jim dovoleno. Mohou vzít na sebe podobu andělů, světelných koulí, Boha-otce a dalších, pro vás zcela přijatelných bytostí. Jen proto, abyste byli spokojeni a světili jim své záležitosti.

Nic nového zatím není známo. O tom se přesvědčily již mnohokrát představitelé nejrozličnějších církví, zejména křesťané. Netvrdíme, že je třeba se obracet o pomoc k démonům nebo egregorům. To v žádném případě. O pomoc je třeba vždy prosit Hospodina nebo svého anděla strážného a za tuto pomoc vždy řádně poděkovat. Jen je třeba vždy pochopit, kdo nám to vlastně pomáhá koupit nové zařízení nebo vyřešit zvýšení platu. Je třeba ale zbytečně tyto síly neobtěžovat, zvláště pokud jde o malichernosti. Není důvod používat zbytečně těchto spojení. Protože za všechno se musí platit.

Také čistí andělé pomáhají lidem, pokud se na ně obrátí o pomoc. Spektrum jejich pomoci je ale velice omezené. Mohou pro jím oddané lidi zajistit pohodu, ale na minimální úrovni, jen tak, aby netrpěli hladem nebo žízní. Protože s navýšením bohatství (moci, slávy a dalších pozemských hodnot) lidé obvykle přestanou přemýšlet o boží podstatě a začnou přemýšlet o tom, jak by to, co obdrželi, mohli nadále užívat nebo ještě více navýšili to, co dostali. A to již zdaleka není božská energie.

Čistí duchové vás také mohou ochraňovat před útoky démonů - ale pouze pokud dostanou kvalitní dávku božských energií skrze vroucí modlitbu, prosbu o pomoc a pokání.

V krajním případě může být splnění vašich naléhavých proseb ohledně čistě pozemských záležitostí nařízeno ke splnění duším zemřelých pravověrných a svatých, tj. těm, kteří byli po smrti sesláni do Božího světa.

I když je třeba říci, že tyto duše pozemské starosti příliš nemilují. Právě proto mezi křesťanskými svatými neexistuje přísná specializace pro světské záležitosti, zvláště pro otázky získání úspěchu v podnikání, vědě, umění atd. To spíše může přijít Panteleon - léčitel na pomoc nemocným, kteří, ač vnitřně dostatečně čistí, velmi prosí Boha o pomoc (tzn. že vytěsni dostatečné množství etalonové energie).

Proto lze konstatovat, že vzájemné vztahy mezi lidmi a bytostmi jemnomotného světa jsou dostatečně pochopitelným způsobem popsány v tomto našem modelu. Jenže, bohužel, ani zde není všechno tak prosté.

Prokletí- dluhy za naše přání.

Často se vytvoří situace, kdy člověk najednou nemůže vytěsňovat tolik energie, kolik je potřeba k realizaci záležitosti, kterou si přeje. V tom případě se tato záležitost neuskuteční. Možná se najde duch, který je schopen vytěsňovat svoji vlastní energii (ze svých starých zásob nebo z eggoru) k realizaci vašeho přání. To znamená, že duch vám poskytne úvěr a nesdělí dopředu podmínky pro vrácení tohoto úvěru.

Je to v pořádku tehdy, když se jedná o úvěr u poměrně vysoce hříšného ducha, kde za získanou vědeckou myšlenku mu splácíme tento dluh formou přednášek a publikování odborných článků.

Pokud jste ale příliš toužili po penězích a zároveň se chtěli třeba pomstít někomu za způsobené urážky nebo za to, že vám někdo odvedl manžela, a pokud jste k tomu ještě říkali něco jako: „Chci za každou cenu, aby...“ nebo „Žádám cokoli za to, aby se nestalo!“, tak to jsou věty velice nebezpečné! Za takový závazek realizace žádaného přání zaplatíte zvláštní účet a při jeho vystavení se nebude platit drobnými mincemi, tomu věřte.

Jakou formu může mít vyplacení účtu za realizovaný úraz, smrt nebo jiné strašné věci, způsobené jinému člověku? Není

vůbec těžké to vyčíslit. Kdo v tomto případě vystupuje jako interpret? Ale jistě, démoni Předpekli, čili čerti. A ti jsou vyživováni tím nejnižším zářením - energiemi lidského utrpení.

A určitě budete za tak závažný účet pykat nejeden život, od těžkého porodu přes choroby v dětství nebo poruchy psychiky, což váš život bude nesmírně ničit. To je přesně to, co jsme nazvali zralá karma. Vzniká jako výsledek špatného vztahu člověka k životu, o čemž jsme podrobně hovořili již dříve, ale i jako výsledek nedobrého kontaktu s existencemi Neprojeveného světa.

Tyto dluhy označuje většina jasnovidců jako prokletí, které na nás leží. V rámci zde vyložené teorie jsou prokletí dluhem lidské duše vůči nízkým démonům, kteří jim nějak pomohli dosáhnout za života svých přání. Existují -li tyto dluhy, musí člověk prociťt útrapy, které tím někomu vznikly a žádné očistění „karmické nádoby“, nakupené z prožitků současného života, ho nezachrání. Může zde pomoci pouze upřímná pomoc čistých duchů a nejlepší kontakt s nimi má jen církev. Takže při existenci problému podobného druhu neexistuje prakticky žádná jiná forma pomoci. Cesta je jenom jedna - vejít do kontaktu s církví a tam hledat pomoc, pokud je to v tomto případě vůbec možné. A v církvi je ještě třeba přesvědčit čisté duchy o tom, že jste se dostali vlastní hloupostí do závislosti na démonech a projevíte upřímnou lítost nad svými chybami. A to, jak chápete, není tak jednoduché.

Udělat si u démonů dluhy je věc velice jednoduchá. V současné době existuje (a vždy existovala) velká poptávka po službách typu přízní k někomu, odpoutání se od někoho, rady, jak někoho poškodit atd. Lidé se často obrací o pomoc k tzv. černým mágům s prosbou, aby je zbavili sokyně nebo nemilovaných manželů (manželek), konkurenta v podnikání nebo člověka, který se na nás zlobí. Mágům platí za to peníze a myslí si, že těmito penězi se vyplatili za ony služby. Nenechte se tím zlákat, tak to není! Černý mág je pouhým zprostředkovatelem mezi lidmi a démony. Neboli je to jakýsi distributor služeb démonů, pokud se chceme vyjadřovat moderní mluvou. Bere si peníze pouze za to, že distribuuje démonům vaše přání. Za vše ostatní budete platit vy sami - v tomto nebo v dalším životě.

Rodová karma.

Z tohoto pohledu lze snadno objasnit takový jev, jakým je předání karmy přes rodiče na své děti, čili rodová karma. Pokud si rodič s sebou nese břemeno dluhů (vůči démonům) a zakouší v současném životě zcela nepochopitelná muka, může se nevědomky podělit o svá trápení s dítětem. Neustále otiskuje do dítěte ideu svého systému názorů na život: svět byl vytvořen jen pro soužení, člověk se narodil, aby trpěl, všechno tady je hrozné a bude ještě hůř, neexistuje žádná naděje na zlepšení atd.

Pokud dítě přijme tento systém názorů na život, a začne se trápit spolu s rodiči, mohou démoni i jej vtáhnout do seznamu svých dlužníků a žádat po něm, aby zaplatilo. A aby ho nic nepřekvapilo, začne se jeho život jevit objektivně stejně, jako je tomu u jeho rodičů. Chlapec se může dostat do vězení, děvče může být znásilněno atd. Tato situace je velmi složitá a těžko se z ní dostává ven. Pracuje zde karmický zákon s již známým rčením: dostal jsi pomoc - tak za ni zaplat. Ale za co platit a jak dlouho, to neví. Pokud dítě díky okolnostem získá dostatečně velké sebevědomí a přihlíží shovívavě (nebo i cynicky) k nářkům svých rodičů, přitom se nenechá vnitřně vtáhnout do jejich problémů, nejspíš se vyhne předání jejich dluhů na sebe. Bude žít svůj vlastní život a duše jeho rodičů bude muset svůj účet zaplatit sama. Existuje předpoklad, že zbytečné trápení je přímá cesta k transferu cizích problémů na sebe. Jelikož strádání je vždy vnitřní přiznání toho, že svět není dokonalý a že někdo v něm trpí neoprávněně. A to je, jak jistě chápete, typická idealizace, za kterou se musí platit.

Pochopitelně, že všechny tyto úvahy se vůbec netýkají osob, které jsou milosrdné ne sami za sebe, ale ve jménu Hospodina. Jedná se o mnichy a řeholnice, kněze a ostatní, kteří zasvětili svůj život Stvořiteli (jde o desátý a další stupně v žebříčku duchovního rozvoje).

Rád bych vás upozornil na to, že jsme zde vysvětlili pouze jeden mechanismus vzniku a předávání karmických dluhů. Existuje jich ovšem daleko více, stejně tak totiž existují dluhy lidí před Tvůrcem. Za všechny dluhy je třeba platit - právě proto je v našem životě tolik nemocných, zraněných a nešťastných lidí. To je ale téma jiné, které důkladně zpracovali jiní autoři.

Když jsou rodiče ovládáni démony.

Nyní můžeme objasnit situaci, kdy více či méně šťastní rodiče nevědomky vtisknou svému dítěti mentální poškození. Již jsme podrobně vysvětlovali takové situace, kdy rodiče svým okřikováním a tvrdou kritikou vytvoří v podvědomí dítěte program typu: „Máš obě ruce levé!“ „Břídile!“ „Tupce!“ atd.

Dítě vyrůstá a tyto programy mu začínají otravovat život, vedou ho k prožívání jeho vlastní nedokonalosti, k problémům, jaké přijmout řešení dané situace atd. To znamená k vyzářování negativních emocí, které potřebují pro sebe nízcí démoni. Stejní, kteří svého času doslova provokovali jeho rodiče k hrubostem a dalším negativním činům ve vztahu k jejich dětem.

Vyslovujeme zde odvážnou myšlenku, že rodiče, kteří křičí a ubližují svým dětem, se nacházejí pod nadvládou démonů. A démoni, kteří provokují rodiče k tomu, aby ubližovali svým dětem (a vynakládali na to svoji energii), tak zasévají semínka budoucích prožitků, které jim děti v pozdějším věku vrátí jako velkou dodávku pro ně vhodné energie.

Ne každý má dluhy.

Hovořili jsme o věcech dosti zlých. Ale všechny tyto divné věci se netýkají všech lidí. Týkají se jen těch, kteří mají dluhy z minulých prohrůšků a za něž musí nyní platit - ale není jich zase až tolik. A zdaleka ne každého rodiče je třeba trestat za hrubost ve vztahu ke svému dítěti - každý člověk má svobodnou vůli a může jednat tak, jak se mu zachce. A pokud se nechce dostat pod provokační vliv démonů, nikdo s ním nic nenadělá.

Mnohem častěji problém vzniká jako výsledek chybných názorů (na což má člověk právo v souladu se svojí svobodnou vůlí), za které se mu dostane karmického „vychovávání“. Při nakupení daného množství prožitků je proces „vychovávání“ nevyhnutelný.

Existence dluhů z minulých životů je charakterizována jako velká zralá karma, o které jsme již hovořili. Všichni ostatní

lidé mají pouze karmické úkoly, jejichž čtyřmi druhy jsme se již zabývali.

Nejsou zde rozpory?

A souhlasí skutečně námi předložený model utvořeného světa s již předtím vyloženým systémem karmického „vychovávání“ lidí za jejich chybné přesvědčení? Nedochází zde k rozporům?

My se domníváme, že ne. Každý člověk se narodí s určitým stupněm zaplnění své „karmické nádoby“. Ale co v tomto osudu vlastně je? Již jsme hovořili o tom, že tam jsou zbytky od zaplnění osudu z minulého života a dluhy Vyšším duchovním silám (pokud je máme).

Pokud je toho hodně, je osud zaplněn na 25 - 35 % a člověk se rodí za těžkých podmínek, trpí chorobami, a má tendenci protrpět si celý život. A trpět znamená vyzařovat nízké energie, čili platit dluhy démonům Předpekli. Takových lidí je kolem nás, bohužel, hodně. Jsou to lidé, kteří mají velkou zralou karmu. Pokud se nejedná o tak velké dluhy, člověk se narodí s nevelkým zaplněním „karmické nádoby“ a jeho život bude vcelku solidní, a bude v něm plnit své karmické úkoly. Ve chvíli zrození za ním stojí jeho čistý duch jeho anděl strážný. Děti se většinou radují se života a vyzařují dobrou energii, protože andělé jsou vždy s nimi. Démony děti, které nemají tzv. zralou karmu, nezajímají - není čím se na nich přizívat.

Jenže v průběhu života si člověk vytvoří své vlastní názory na okolní svět a začíná používat negativní prožitky.

Negativní prožitky si snadno uloví nízcí démoni a tím začnou pevně dohlížet na člověka.

Kromě toho se Člověk zabývá věcmi příjemnými (nebo nepříjemnými), vytváří rodinu, vychovává děti, získává materiální uspokojení - prostě vyzařuje energii střední úrovně. Pomoc k realizaci těchto pozemských cílů mu nabízejí bohové materiálního světa - démoni (ale ne ti nejnížší). Vlastně jsou to právě oni, kteří mají zájem na tom, aby se lidé snažili získat bohatství, moc, slávu a jiné světské hodnoty a lidem proto nabízejí své služby.

Čistí duchové v tu dobu hlídají, aby démoni nenarušili podmínky dohody a aby od lidí nežádali víc, než mohou, - aby se zachoval zákon karmy. Současně se starají o to, aby nasměrovali člověka na cestu duchovního rozvoje — nabízejí mu knihy, organizují setkání s potřebnými lidmi atd. Věří, že člověka nebudou tak dlouho bavit světské hodnoty a že začnou alespoň trochu přemýšlet o věcech Božských. To znamená, jakoby se částečně vrátili ke svému prvotnímu úkolu - vytváření čistých energií.

Bohužel, všechno toto je věc těžká - náš svět se ponořil do nejrůznějších strastí a touhám o pouhé materiální blaho. Výjimku tvoří, promiňte mi to, pouze Rusko, kde cestou periodicky daných střetů dochází k rozrušování veškerých světských hodnot. A pokud nejsou zbytečné vazby na pozemské hodnoty, odkrývá se dobrá možnost k duchovnímu růstu.

Ale pokud je člověk přeplněn nespokojeností k okolnímu světu (tj. jeho „karmická nádoba“ se naplnila na 80 - 85 %), začne vyzařovat pouze nízké energie. Zde již do akce vstupují démoni, kteří začínají blokovat všechny cíle člověka a provokují jej k

Pokud se nejedná o tak velké dluhy, člověk se narodí s nevelkým zaplněním „karmické nádoby“ a jeho život bude vcelku solidní, a bude v něm plnit své karmické úkoly. Ve chvíli zrození za ním stojí jeho čistý duch jeho anděl strážný. Děti se většinou radují se života a vyzařují dobrou energii, protože andělé jsou vždy s nimi. Démony děti, které nemají tzv. zralou karmu, nezajímají - není čím se na nich přizívat.

Jenže v průběhu života si člověk vytvoří své vlastní názory na okolní svět a začíná používat negativní prožitky.

Negativní prožitky si snadno uloví nízcí démoni a tím začnou pevně dohlížet na člověka.

Kromě toho se Člověk zabývá věcmi příjemnými (nebo nepříjemnými), vytváří rodinu, vychovává děti, získává materiální uspokojení - prostě vyzařuje energii střední úrovně. Pomoc k realizaci těchto pozemských cílů mu nabízejí bohové materiálního světa - démoni (ale ne ti nejnížší). Vlastně jsou to právě oni, kteří mají zájem na tom, aby se lidé snažili získat bohatství, moc, slávu a jiné světské hodnoty a lidem proto nabízejí své služby.

Čistí duchové v tu dobu hlídají, aby démoni nenarušili podmínky dohody a aby od lidí nežádali víc, než mohou, - aby se zachoval zákon karmy. Současně se starají o to, aby nasměrovali člověka na cestu duchovního rozvoje — nabízejí mu knihy, organizují setkání s potřebnými lidmi atd. Věří, že člověka nebudou tak dlouho bavit světské hodnoty a že začnou alespoň trochu přemýšlet o věcech Božských. To znamená, jakoby se částečně vrátili ke svému prvotnímu úkolu - vytváření čistých energií.

Bohužel, všechno toto je věc těžká - náš svět se ponořil do nejrůznějších strastí a touhám o pouhé materiální blaho. Výjimku tvoří, promiňte mi to, pouze Rusko, kde cestou periodicky daných střetů dochází k rozrušování veškerých světských hodnot. A pokud nejsou zbytečné vazby na pozemské hodnoty, odkrývá se dobrá možnost k duchovnímu růstu.

Ale pokud je člověk přeplněn nespokojeností k okolnímu světu (tj. jeho „karmická nádoba“ se naplnila na 80 - 85 %), začne vyzařovat pouze nízké energie. Zde již do akce vstupují démoni, kteří začínají blokovat všechny cíle člověka a provokují jej k prožitkům pro nevýhodným. Čistí duchové se do tohoto procesu nevměšují, protože počítají s tím, že člověk musí získat svoji „porci výchovných vlivů“ a pak se rozmyslí. A vychovatelé vystupují podobně, jako nízcí démoni. Boží idealizace a dostávají za to svoji porci negativních prožitků.

Pokud člověk řekne stop svým prožitkům, očistí se od nich a začne vyzařovat více jasné energie, nízcí démoni o ně ztrácí zájem a čistí duchové (nebo o hodně vyšší démoni) v rámci svých stimulací pomohou člověku realizovat některé z jeho přání.

Jak vidíte, předložený model energetických vztahů mezi lidmi a čistými a hříšnými duchy zcela logicky může objasnit veškeré procesy, které s námi úzce souvisí. A také ujasnit veškerá pravidla a zákonitosti Obecné teorie karmických vztahů, které jsme popsali v minulé kapitole.

V tomto modelu není nutná přítomnost speciální podstaty karmy a dalších neobyčejných existencí jemnomotného světa.

Je to pouze jeden z možných modelů.

Po pravdě řečeno to neznamena, že vás chceme přesvědčit o reálnosti existence duchů, egregorů atd. Předvedli jsme vám model uspořádání Neprojeveného světa, který užívá křesťanská církev a někteří ezoterici. Ale ještě nikdo neprokázal, zdali se jedná o model správný nebo nesprávný. Toto uspořádání funguje - to je pravda. Ale pracují i jiné modely - neosfera, theosofický, buddhistický, tantrický, modely s paralelními světy atd. Pracuje téměř všechno, v co lidé věří.

Vybrali jsme tento model a předkládáme vám jej k tomu, abyste se jím řídili. Pokud se vám nelíbí - hledejte ještě něco dalšího nebo na něj zapomeňte jako na strašidelný sen. Svět je nekonečný a lidé vynaleznou ještě obrovské množství jiných modelů uspořádání Neprojeveného světa. A nejspíš budou všechny pravdivé, i když to nezní příliš dobře.

Takto končíme naše úvahy o uspořádání neprojeveného světa. Pro ty, u nichž nedošlo k přílišnému vnitřnímu protestu s touto teorií, navrhujeme podívat se i na další, zajímavější kapitoly. A nyní provedeme resumé této kapitoly

SHRNUTÍ

1. K objasnění událostí, které prožíváme v tomto životě, jsme navrhli používat křesťanský model uspořádání světa, v němž existuje Stvořitel, čistí duchové a démoni.

2. Lidé mohou získat pomoc od sil Jemného světa. Ale musí za to platit energiemi té úrovně, již užívá podstata, která přišla na pomoc.

3. Nezaplatí-li člověk, vznikají u něj dluhy vůči bytostem Jemného světa. Každý „neplatič“ tak musí v průběhu dlouhého času platit svými životními silami.

4. Veškeré prosby k získání materiálního blahobytu a k dosažení libovolných světských hodnot se splní nejspíše pomocí démonů nezávisle na tom, ke komu jsme se obraceli se svojí prosbou o pomoc.

Stvořitele a čisté duchy zajímají jen čisté energie, které člověk vyzařuje při děkování Bohu za projevenou pomoc, při prožitku z Jím vytvořeného světa a při některých dalších velmi čistých prožitcích, které nejsou spojeny s pozemskými hodnotami

3. kapitola

KUDY JÍT? STUPNĚ DUCHOVNÍHO ROZVOJE

V této kapitole trochu odbočíme od myšlenek „karmické nádobý“ a zmíníme se o něčem jiném - o úrovních duchovního rozvoje lidí. Toto téma nevzniklo náhodou. V průběhu seminářů a konzultací se často setkáváme s dotazy typu: „Můj manžel (manželka) mě nechápe a odsuzuje můj vztah k víře (nebo k ezoterice). Co mám dělat, když chci, aby šel stejnou cestou jako já?“ Z odpovědí na tyto dotazy jsme připravili materiál, který tvoří téma této kapitoly.

Již jsme hovořili o tom, jaké karmické úkoly stojí před každým z nás v tomto životě. Tyto úkoly čekají všechny bez výjimky. Lidé jsou ale bytosti individuální a kdekdo má řadu svých osobních specifíků. Stejně tak i svoji osobní úroveň duchovního rozvoje.

Problém různých zájmů.

Jednou z příčin vzniklých problémů v rodinách jsou zcela odlišné zájmy partnerů. Například, jeden z partnerů má zájem o di-

Na tomto schématu je znázorněn žebříček duchovního rozvoje, který má jedenáct stupínek směrem nahoru a je rozdělen na pět světů. Za žádných okolností nelze pochybovat o tom, že tento žebřík pokračuje stále dál nahoru, ale to již málo zajímá lidi, kteří žijí obyčejným pozemským životem. Tuto linii je možné prodloužit i směrem dolů, na úroveň živočichů nebo rostlin, ale neexistuje žádné reálné potvrzení toho, že to ve skutečnosti existuje. Proto zůstaneme pouze u stupínek, kterých používá na 99 % lidí, žijících v reálném světě.

Základ světa.

První svět je Svět výchozí, v němž se mohou nacházet i duše lidí. Ale jsou zde duše nejméně rozvinuté nebo degradované (debilita atd.) a duše lidí zcela propadlých drogám, alkoholu či recidivujících zločinců.

Z celého našeho mnohotvárného světa tito lidé buď nic nepotřebují, nebo potřebují úplně minimum - vypít si, sehnat drogy, konat násilí. Vlastně je těžké si je představit jako plnohodnotné osoby. Proto je definujeme jako Surovce. O jejich idealizacích lze těžko říci něco určitého, protože nemají v podstatě žádný systém názorů na svět.

V principu lze říci, že když takoví lidé vynaloží alespoň nějaké úsilí, mohou se dostat i na vyšší stupínky duchovního růstu. Ale je to jenom taková naše úvaha. Obecně se o jejich duchovním rozvoji nehovoří obzvláště dobře. Proto pořadí jejich stupínku označujeme hodnotou nula. Pod nimi jsou již jenom živočichové.

Pokud se vrátíme k teorii sil, které ochraňují lidi, můžeme vyzorovat, že na nulovém stupínku stojí osoby, které ochraňují nejnížší eggregory. Například egregor násilí, krutosti, nadměrného pití, narkomanie atd. V základě sem zarývají své drápky i eggregory nacismu, fašismu a dalších extrémních postojů k životu. Samozřejmě, že tyto eggregory periodicky stahují pod svoji kontrolu i lidi z jiných, daleko vyšších stupínek žebříčku duchovního rozvoje. Ale základní kontingent (adepti) těch nejnížších egregorů stojí opravdu na nulovém stupínku žebříčku.

Svět materiálních potřeb.

Náš svět začíná až světem materiálních potřeb, tedy světem normálních lidí. První stupínek v něm zaujímají lidé s minimální úrovní duchovního rozvoje. Nazvali jsme je Pracovníci.

/ . Pracovníci. Obvykle se jedná o lidi, kteří mají pouze začínající úroveň vzdělání a zajímají se o těžkou a málo

kvalifikovanou práci. Bohatství je prakticky nevzrušuje ani dosažení úspěchu, nádherné věci či duchovní hodnoty.

Přesněji řečeno, trochu je to zajímavé, ale sami chápou, že to pro ně není. Jsou zaujatí těžkou prací, který jim zabere téměř veškerý čas. Proto, i kdybychom je chtěli uvést do světa materiálních potřeb, oni sami potřebují málo, je jim těžko, i kdyby měli důvod k radosti (pokud nemají alkohol, pomocí kterého si zkrášlují svoje pochmurné myšlenky).

Nevylučujeme, že by si někdy nemohli koupit hezkou věc, zajít do divadla nebo si zajet na zájezd do zahraničí. Ale to

lze v jejich životě považovat za věc zcela neobyčejnou, které se trošku bojí, i když na ni mají příjemné vzpomínky. Hlavní náplní jejich života je práce, od níž nezískávají žádné uspokojení. Pokud by jim někdo práci vzal, nebudou mít čím se v životě zabírat.

V této kategorii osob se nejčastěji setkáme s následující idealizací: nespokojeností s nadřazenými, vládou, politiky, úrovní svého materiálního zabezpečení.

2. Realisté. Jde o nejčtenější vrstvu obyvatel v naší společnosti, jeho tzv. střední (nebo i vyšší) třídu. Také sem patří ti, kteří se celou svojí duší snaží se sem dostat. Dříve se pro tuto kategorii osob používal termín maloměšťák, ale v průběhu let násilného budování socialismu, kdy žít pouze pro svůj prospěch bylo ostudné, získal tento termín negativní význam. Proto raději používáme pro tento druhý stupeň termín realista.

Základním znakem skupiny obyvatel, stojících na tomto stupínku duchovního rozvoje, je to, že tito lidé se chtějí již teď mít dobře. Chtějí jíst dobré jídlo, jezdit v drahých automobilech, žít v nádherných domech. Všichni. Právě tato potřeba získat pro sebe ty nejlepší věci pozemského světa je pro ně náplní života.

Je to špatné? Vůbec ne. Již jsme hovořili o tom, že naše duše přišla na tento svět vyzkoušet si všechno, co se vyzkoušet dá. Proč tedy nezkusit jídlo, automobil, dům i další pocity blaha? Jinou věcí je, že takové duše mohou přijít na svět i kvůli jiným úkolům, jenže na ně pod tíhou péče o potřeby materiálního blaha možná ani neprijdou. Do této skupiny se mohou dostat lidé z úplně jiných kategorií: pracující, křesťané, úředníci, podnikatelé, vojáci z povolání, novináři, milionáři i další. Právě pro ně se budují obrovské obchody s množstvím často zbytečných, ale nádherných věcí. Pro ně se tisknou objemné barevné časopisy, které propagují okouzující život. Lidé s potěšením přijímají tyto věci a tím si limitují svůj zájem ke světu. Prostě potřebují materiální blahobyt. Práce je pro ně prostředkem ke zvyšování svého blaha. Pokud by to bylo možné, přestali by pracovat a místo toho by si užívali slasti života. Jedná se o nejrozšířenější představitele světa, jímž k životu stačí ukojení svých materiálních potřeb. V této skupině obyvatel se nejčastěji setkáváme s následujícími idealizacemi: peněz a úrovně materiálního zabezpečení, veřejného mínění, blahobytu, rodinného života. 3. Estéti. Jde také o kategorii spotřebitelů, jenže o tzv. spotřební elitu. Ze všech rozmanitostí materiálního světa si tato skupina vybírá ty nejjemnější a nejdelikátnější produkty. Patří sem divadlo, hudba, výtvarné umění, poezie a další výsledky tvořivé činnosti. Lidé, kteří stojí na tomto stupínku v žebříčku duchovního rozvoje, sami nevytvoří nic nového. Mohou ale být náruživými milovníky divadla a znát všechny možné herce a jejich schopnosti na scéně. Pokud milují výtvarné umění, dobře se v něm orientují a navštěvují všechny výstavy a vernisáže. Pokud milují hudbu, tak určitě klasickou a to v podání vynikajících profesionálních hudebníků. Lidé stojící na tomto stupni rozvoje se také s potěšením obklopují pěknými a drahými věcmi nebo rádi cestují. Ale pokud před nimi stojí volba, co koupit za omezenou sumu peněz, zdali lístek na koncert slavného koncertního Mistra nebo nové boty, bez váhání si vyberou lístek na koncert. Lidé s touto úrovní mívají obvykle vyšší vzdělání a pracují jako úředníci ve státních nebo soukromých organizacích, přičemž pobírají velmi slušné platy. Výše mzdy není pro ně tak důležitá, jako pro lidi z druhého stupně rozvoje. Často je pro ně důležitější volný čas a možnost dostat své duchovní delikatesy, než vysoký plat. Bohužel, znalost hudby Wágnera nebo veršů Achmatovové u nich občas vyvolává pocit převahy a dokonce přezírání vůči ostatním lidem, kteří takovou úroveň tvorby lidského génia nechápu. V souladu s tím bývají pro tyto lidi typické následující idealizace: nadání, úroveň rozvoje nebo vzdělání, duchovního přístupu.

Tyto tři vysvětlené stupně jsou základní a slučují lidi, kteří mají vztah ke světu materiálních potřeb. Jsou to profesionální uživatelé materiálního blaha, které se nabízí v tomto světě. A ačkoli každý z nich potřebuje jiné výsledky lidské činnosti a koná tak na různé úrovni uspokojení, jejich základním (dominantním) cílem není vlastní růst ani vytváření něčeho nového v tomto světě. Práce je pro ně prostředkem k získání peněz, za něž si lze zajistit takové či onaké blaho. Pokud by se jim podařilo shromáždit velmi mnoho peněz, obrátili by svůj život v úplný svátek - svátek spotřební.

Zhruba 50 % všech lidí můžeme směle zařadit do takového světa. V souladu s tím je ochraňují nejsilnější eggregory nízké a střední úrovně - eggregory peněz, materiálního blahobytu, rodiny, politiky, sportu, zápalu atd

Svět materiálního budování.

Následující svět označujeme jako svět materiálního budování. Do tohoto světa patří lidé, jejichž hlavním životním posláním je jakékoliv budování.

Na prvním stupínku tohoto světa (a čtvrtým stupínkem celého žebříčku duchovního rozvoje) jsou Inženýři.

4. Inženýři. Samozřejmě, že toto označení je konvenční. Sem patří lidé nejrůznějších profesí - inženýři, lékaři, novináři, podnikatelé, správcové, pedagogové, politici atd. Jediné, co spojuje lidi této úrovně rozvoje, je to, že vidí smysl svého života právě v práci. Jedná se o lidi, kterým se moderním jazykem říká vorkoholici. Nevytvářejí žádné nové teorie a nevymýšlí nové metody léčení. Jednoduše se nadšením vrhají do jakékoliv práce, ať již jde o práci na počítači nebo pečení chleba.

Tato práce je nějak zaplácena a může být vykonávána i s určitým nadšením (které se nepodařilo změnit na formu odpovídající skutečné finanční odměně). Patří sem i nadšení radioamatérů, stavitelů nejrůznějších lodí a letadel podle předem daných plánků atd.

Tyto osoby si také s potěšením nakupují krásné věci a někdy chodí do divadla. A pokud jim to prostředky dovolí, mohou si vyjet na výlet do vzdálených zemí nebo koupit chatu. Ale pokud jim nabídnete, aby přešli na lépe placenou, ovšem méně zajímavou práci, budou rozzlobeni a odmítnou váš návrh. Mít práci, která je pro ně vším, je to nejdůležitější v jejich životě.

Takový vztah k životu se nemohl obejít bez vlivu na svět. V souladu s tím, můžeme u lidí tohoto stupně rozvoje nalézt tyto typické idealizace: úroveň profesionálního mistrovství (rozvoje), kariéry, dosažení cíle, plánování a kontroly okolního světa, svých schopností, odsuzování lidské hlouposti.

5. Badatelé. Lidé z tohoto stupínku žebříčku duchovního rozvoje dostali označení badatelé. Samozřejmě, že tento název je také konvenční. Ale je odrazem specifčnosti jejich vztahu k životu, jako je neustálé úsilí o vytvoření něčeho nového, co zlepši fungování našeho materiálního světa. Jedná se o nejrůznější vynálezce nových strojů nebo léků, věčných motorů nebo modelů oděvů, trenažerů nebo počítačových programů atd. Tyto lidi neustále žene touha stále něco nového vytvářet, něco materiálního a velmi důležitého pro lidský pokrok.

Lidé z tohoto stupně rozvoje mohou být vědci nebo tvůrčími duševními pracovníky, inženýry nebo podnikateli, lékaři nebo architekti.

Lidstvo, bohužel, reaguje velice chabě na jejich pokusy, které vedou ke zlepšení (minimálně tím lidstva). Vynálezci a vědci pracují s velkým nasazením a věří svým idejím a projektům. V souladu s tím u nich vznikají následující typické idealizace: svých schopností, dosažení cíle, odsuzování lidské hlouposti, křivd v životě, nedůvěry v lidi. Existuje ještě jedna skupina lidí, která stojí na šestém stupínku v žebříčku duchovního rozvoje a dostala pojmenování Tvůrci.

6. Tvůrci. Lidé této úrovně rozvoje tvoří také cosi nového. Jenže ne nového ve světě techniky nebo jiných materiálních záležitostí.

Tito lidé vytváří nové ve světě idejí, poznání, systému rozvoje učení, léčení, výživy, ekonomiky, filosofie atd. Jsou to tvůrci v tzv. humanitní oblasti poznání, kde výsledky se nezobrazí v konkrétní podobě materiálního světa, ale jsou teoreticky popsány slovy.

Zařazujeme sem lidi, kteří vytvářejí nové objevy ve světě pocitů a emocí. Prostřednictvím umění kultivují jemnosti lidské duše. Plodem jejich úsilí jsou obrazy nebo sochy, hudba nebo umělecké filmy, verše či próza. Lidé na tomto stupínku rozvoje mohou někdy používat termíny nebo pojmy z jiného světa, jako jsou Bůh, neosfera, Kosmos atd. Ale obvykle je to zase jen výstřelek nebo daň módě, protože duši zůstávají stále materialisty a přijímají okolní svět jen z toho pohledu, na co si mohou sáhnout rukama nebo co mohou vidět vlastníma očima.

Lidé této úrovně rozvoje nemohou žít bez tvoření, nehlídají při tom na úroveň materiálního zabezpečení, množství obdivovatelů nebo lidí, kteří by mohli jejich tvorbu nějak rozumět. Jejich krédem je: nemohu bez tvoření být. V souladu s tímto rčením jsou pro ně typické tyto idealizace: schopnosti, slávy, úcty, proslulosti přezírání lidí, odsuzování lidské hlouposti.

Tímto končíme výklad stupínků, které mají vztah ke světu budování ve světě materiálním.

Lidé, kteří stojí na těchto třech stupíncích, jsou ochraňováni dosti vysokými eggregory profesionální činnosti, vědy, tvoření, umění atd. Neznamená to ale, že mezi těmito lidmi nejsou obdivovatelé eggregoru peněz nebo materiálního blahobytu. Samozřejmě, že jsou, ale nejedná se o základní ochránce lidí ze světa materiálního budování. Hlavními ochránci této skupiny vždy budou daleko vyšší eggregory, popsané výše.

Popsaná klasifikace však nepočítá s prací umělců, hudebníků a básníků, kteří se věnují duševní činnosti, i když je to často chápáno jinak. Jsme přesvědčeni o tom, že dokonce i nejtalentovanější hudebník nebo básník patří se svojí tvorbou k reálnému světu, protože odráží myšlení a emoce lidí tohoto světa. I když jsou vyjádřeny nejelegantnějším způsobem.

Svět duchovního rozvoje.

K duchovnímu světu patří jakékoli produkty lidské činnosti, které jsou spojeny s poznáním nebo s používáním poznatků o Bohu nebo o jiné formě Neprojeveného světa. Tj. toho světa, který nelze uchopit rukama, uvidět, nakreslit, zapsat v notách nebo uslyšet při použití nejmodernější techniky.

První stupínek v tomto světě duchovního rozvoje zaujímají Hledači. 7. Hledači. Za posledních několik let značně vzrostl počet lidí, kteří stojí na tomto stupínku v žebříčku duchovního rozvoje. Tito lidé mají většinou vyšší vzdělání, humanitní nebo technické. A i když pracují a žijí v materiálním světě a potřebují objekty tohoto světa, nabývání nebo budování materiálního blahobytu samo od sebe není pro ně smyslem života. Občas mohou sice zajít na koncert, do divadla nebo muzea, ale dělají to nepravděpodobně a nepřikládají tomu příliš velký význam. Jednoduše nepatří mezi milovníky a znalce uměleckých děl.

Zato ale tito lidé úpěnlivě shání kdekou informaci z oblasti náboženské, ze zpráv o existenci Vyšších duchovních sil, o životě, postaveném na Jemných plánech nebo o Neprojeveném světě. Zajímají je otázky ezoteriky, duchovního rozvoje člověka, bioenergie, parapsychologie, technik rozvoje netradičních způsobů mimo smyslového vnímání, hypnózy, léčení, jasnovidnosti a dalších. Mohou se zajímat o nejrůznější techniky, začínajících u jógy a meditace a končících u nejrůznějších magií.

Hledači aktivně navštěvují různé kurzy, semináře, tréninky, čtou ezoterické knihy a časopisy, navštěvují astrology a věštkyně, léčitele a jasnovidce. Mezi Hledači jsou také ti lidé, kteří se velice podrobně zabývají jedním uceleným systémem poznání, např. systémem Reiki. A jsou zde také lidé, kteří potřebují bez analýzy nějakou informaci z oblasti nepoznaného, tajemného. Zajímají je všechno. Hledači nevytvářejí v oblasti duchovního rozvoje člověka nic nového. Nepíší knihy, nemají své metody, nezabývají se léčitelstvím. Zato ale jsou základními uživateli ezoterických poznatků. Hledají to, co odpovídá vnitřní potřebě jejich duše. Právě pro ně se píšou knihy, sestavují horoskopy, přednáší na seminářích a vedou kurzy. Lze říci, že se tito lidé zabývají vlastním duchovním růstem. Někteří z Hledačů již zpřetrhali pouta s materiálním světem - nemají peníze, často nemají kde bydlet, nemají rodinu atd. Ale ono je to vlastně vůbec netrápí.

Mezi Hledači se nejčastěji objevují následující idealizace: schopností a úrovně rozvoje, duchovních hodnot, úcty před jednotlivými duchovními veličinami, přehlížení materiálních hodnot.

Lidé následujícího stupínku v žebříčku duchovního rozvoje dostali název Léčitelé.

8. Léčitelé. Na tento stupínek se dostávají Hledači, kteří po dlouhém hledání našli nebo v sobě rozvinuli něco, o co by se rádi podělili s ostatními lidmi. Může to být jóga nebo Reiki, užití bioenergie nebo karmická medicína, kosmická

filosofie nebo východní gymnastika. Když léčitelé zvládnou nějakou metodu, snaží se, aby se k němu přidali i ostatní. Velké množství Léčitelů si získává prostředky na svoji práci ve státním nebo soukromém zařízení. Ale ne všichni... Mnozí se snaží vydělávat si na živobytí pomocí svých znalostí nebo umění, jenže protože většina z nich neumí dobře provádět management, ne všem se to podaří. Tito lidé jsou již zcela pohrouženi do duchovního světa a materiální svět s jeho problémy peněz, bydlení, přihlášením k pobytu atd. je často jen nepříjemným zdržováním na cestě jejich duchovního rozvoje. I když si někteří z nich s potěšením nakupují pěkné věci, pohodlné bydlení nebo cestují za hranice. To se ale týká většinou jen těch tzv. hodně úspěšných, to znamená těch, kteří nepřehlížejí materiální svět a přátelí se s ním. I když se ale přátelí se světem materiálním, duchovní svět je pro ně důležitější. A pokud jim někdo navrhne, aby se za peníze zřekli toho, co je zajímá, peníze odmítnou.

V souladu s tím zde existují následující idealizace: schopností, duchovního přístupu, odsouzení jiných lidí (jejich hlouposti) a odsouzení materiálního světa. Následující stupínek na žebříčku duchovního rozvoje zaujímají Šířitelé.

9. Šířitelé. Patří sem lidé, kteří si dokázali buď velice dobře osvojit určité množství duchovních nebo ezoterických poznatků, anebo vytvořit něco svého, úplně nového v této oblasti.

Jsou to učitelé jógy nebo Čchi-kungu, mistři Reiki nebo Su-Džoku atd.

K nim se také řadí zakladatelé nejrůznějších nových duchovních nebo léčitelských škol U nás (v Rusku, pozn. red.) je to S. Lazarev, V. Žikarencov, M. Ležepkov a mnozí další. Někteří z nich napsali potřebné a velmi užitečné knihy, v nichž vysvětlili svůj systém názorů na svět. Jiní nemají tento literární dar a předávají své názory na život ústně nebo pomocí jimi předváděného umění.

Šířitelé již dávno žijí v duchovním světě a tam také dostávají prostředky ke své existenci. Přesněji řečeno, peníze získávají ze zcela reálného světa, ale za své duchovní, léčitelské a tomu podobné služby. Ale vůbec je reálný svět nevzrušuje. Jsou s ním ve vzájemném vztahu, pomáhají lidem řešit jejich problémy. Sféra jejich zájmů i způsobů řešení se týká ryze reálného světa, a nikoli světa jemnomotného. Takových lidí je již dnes jen málo. V naší zemi jich lze napočítat několik desítek a v celém světě několik tisíc. Také jim lze přisoudit některé idealizace: duchovního přístupu, schopností, slávy, úcty a hrlosti.

Lidi ze světa duchovního rozvoje ochraňují dostatečně vysoké egregory duchovního rozvoje, schopností, milosrdenství atd.

Svět duchovní služby.

Ke světu duchovní služby patří lidé, kteří již téměř zpretrhali pouto s reálným světem. Žijí výhradně zájmy Vyšších duchovních sil, zabývají se službou těmto silám nebo vlastním duchovním růstem. Jsou to profesionálové duchovního světa - knězi, mniši, proroci atd. Nedívají se dolů (po stupíncích, samozřejmě) na lidi. Jejich vzory jsou nahoře - v jemnomotném světě.

Nezabýváme se zde jejich stupněm rozvrstvení. Jejich dominantou je nezájem o vše pozemské a služba Vyššímu. Proto jsme lidi na desátém stupínku označili jako Profesionály, čímž máme na mysli profesionály, sloužící Vyšším duchovním silám. Těchto stupínků je, pochopitelně, několik a vedou dále do nekonečnosti. Takže naše duše má kam stoupat. Ale to ještě bude hodně dlouho trvat - proto další horní stupně na žebříčku duchovního růstu nebudeme rozebírat.

Lidi tohoto světa ochraňují nejvyšší představitelé jemnomotného světa, čili religiózní egregory.

K čemu je nám žebříček rozvoje ?

Proč jsme se pokusili sestavit postupný „žebřík do nebe“? To proto, aby každý člověk mohl zjistit, na jakém stupínku se nachází právě on sám. A kde se nachází jeho kolega nebo kolegyně, otec nebo matka, bratr nebo sestra atd. A když víte, že se vaše duše cítí dobře na různých stupíncích, stojí tedy za to, vzájemně se urážet? Vy stojíte na šestém stupínku a jste nadšeni z nových poznatků psychologických a váš muž (nebo žena) jsou plně pohrouženi do světa materiálního, cítí se v něm dobře a nechápou a odsuzují vaše tvůrčí trápení. Je to důvod pro to, abyste se vzájemně uráželi?

Pokud si vzpomenete na schéma „karmické nádoby“, není třeba se ničím urážet. Tím více ne v tom případě, kdy osud svedl do jedné rodiny lidi, stojící na různých stupíncích duchovního rozvoje. Vlastně je to jedna ze zkoušek, kterou musí naše duše projít za svůj život. Zkouška sestává z toho, že dokážete přijmout a pochopit člověka, který stojí na jiném stupínku žebříčku duchovního růstu. Neznačená to, že byste s takovým člověkem museli zrovna společně žít, ono to při velkém vzájemném nepochopení není vůbec nutné. Ale pokud se rozejdete, udělejte to bez osočování a vzájemných urážek.

K čemu jsou právě tyto stupínky?

Proč se naše duše nachází na tom či onom stupínku žebříčku duchovního růstu? Nejspíš je to dáno zkušenostmi, které na sebe naše duše nakupily v minulých životech. A je jedno, kolik takových životů bylo. Čím je stupínek vyšší, tím větší zkušenost máme. Kolik stejných inkarnací člověk ve skutečnosti prožil, těžko kdo může přesně říci. Jedni autoři tvrdí, že jich bývá nejvíce devět. Jiní tvrdí, že jich je několik stovek a dokonce až desetitisíce. Poslední varianta je zcela určitě výmysl. Pokud dvacet tisíc životů vynásobíme průměrným věkem šedesáti let (střední věk života), dojdeme k číslu milion dvě stě tisíc let nepřetržitého žití. Za tak dlouhé období jsme se už museli mnohému naučit a rozhodně bychom nehledali pravdu v této nebo podobné knize. Kolikrát jsme žili, to je věc jasná. Ale opravdu kolikrát to bylo?

Pozice na žebříčku je charakterizována nejen množstvím zrození, ale i vědomým jednáním člověka v každém jeho životě. Máme dostatečně velkou svobodu volby, a podle okolností, za jakých jednáme s naším okolím, člověk může buď stoupat nebo klesat na stupíncích žebříčku duchovního růstu. Například, ve známém příběhu se žák obrátil k filosofu Sokratovi s dotazem, jestli je třeba, aby se oženil. Sokrates mu na to odpověděl: „Samozřejmě se ožeň. Pokud dostaneš dobrou ženu, budeš žít šťastně. Pokud ale bude zlá — staneš se filosofem“.

Jak vidíte, v této starobylé moudrosti je poukázáno najeden z mechanismů vynuceného pohybu po žebříčku duchovního růstu. Pokud bude žena dobrá, úspěšně prožijete svůj život na druhém nebo třetím stupínku. A pokud

bude zlá, budete se muset buď opíjet (první nebo druhý stupínek), nebo se dostat na šestý nebo sedmý stupínek. A to všechno za dobu jednoho života. To znamená, že v průběhu jednoho života se může člověk přemístit až o několik stupínků na žebříčku duchovního růstu.

Jak přeskakovat stupínky?

Znamená to, že u každého člověka existuje možnost následného pohybu po stupíncích duchovního růstu. A je vůbec možné přeskakovat najednou přes několik stupínků? Nejspíš ano, ale existují zde různé varianty.

Někdy člověk sám začne pociťovat nespokojenost se svým stylem života a začne hledat něco nového. Mnohé přiláká ezoterika nebo nějaké náboženství pro svou neobyčejnost a potenciální možnosti, ale ne všichni si dovolí opustit pohodlí, které mají na svém stupínku žebříčku a neodvážejí se úplně přejít do dalšího světa. Ale děje se i to.. V těchto lidech dřímá silná touha změnit svůj život a nespokojenost je právě tím stavem, o který se dříve v životě zajímali.

Druhá varianta vzniká tehdy, když se za různých okolností člověk ze třetího - čtvrtého stupínku ocitnul v zóně vlivu člověka ze stupínku osmého, devátého (a dalších). Samozřejmě, že člověk, který je více rozvinutý, přitahuje ostatní svým zápallem a neobvyklými názory na život. Může k sobě ostatní přitáhnout (nebo se dokonce může pokusit násilím k sobě připoutat) na svůj stupínek nebo poblíž sebe. Například tak pomoci lidem dosáhnout jasného vědomí nebo zformovat jejich systém názorů na život.

Takový průběh může jak začít fungovat, tak i způsobit pád. Jsou známy případy, kdy člověk ze světa materiálních potřeb (nebo budování) je velice dychtivý a přeskochí na daleko vyšší stupínek v žebříčku duchovního rozvoje. A potom, až se něčeho poleká, se rychle vrátí nazpět. Ale na nižším stupínku se již necítí dobře, všude je jen nuda, všechno je jakési nemastné, neslané. Takže, dříve než se začnete věnovat ezoterice, je třeba si dobře rozmyslet, jestli jste na ni řádně připraveni.

Jak si počínat na dvou stupíncích zároveň?

Zde je na místě ještě další otázka - je možné stát současně na několika stupíncích? My se domníváme, že je to dosti složité, ale možné to je. Jen se tak musí dít zcela vědomě a dbát na ochranu několika egregorů zároveň. Podrobněji o tom pohovoříme v následující kapitole.

Tímto končíme popis stupínků duchovního rozvoje a prosíme čtenáře, aby si určili, na jakém stupínku se nacházejí oni sami a kde se nacházejí jejich příbuzní a známí. Pochopit to představuje pomoc, jak z vás vytěsnit nevědomé odsouzení nebo krivdu svých blízkých a známých za to, že s vámi nesdílejí váš systém názorů na svět. Co se dá dělat, vždyť oni stojí na jiné úrovni! Je to jejich osud a tomu se lze pouze divit nebo závidět. Ale nikdy se vám nepodaří donutit ke změně druhého člověka, pokud to sám nechce. Násilně do ráje nikoho

Na kterém stupínku nám bude lépe?

Skutečně, co je tedy lepší: pobývat na druhém nebo pátém (šestém .. devátém) stupínku v žebříčku duchovního rozvoje?

Domníváme se, že dohřeje všude. To znamená, že pokud máte pocit, že například stojíte pevně na prvním nebo druhém stupínku, není důvod pro trápení a lítost. Naopak, buďte na sebe hrdí. Protože pokud budete stát na nejnižších stupíncích, bude to svědčit jen o potenciálu, který si nakupila vaše duše v průběhu reinkarnací. A máte tak zajištěný prostor k dalšímu osobnímu rozvoji. Proto se v následující inkarnaci určitě dostanete daleko výše. Pokud ovšem nepřeplníte svoji „karmickou nádobu“.

Takže můžete spokojeně žít a užívat si úroveň, kterou pro vás vaše duše připravila. Anebo můžete postupně šplhat po žebříčku duchovního rozvoje (jistěže s přáním stoupat vzhůru).

A nyní si zrekapitulujeme nejdůležitější myšlenky této kapitoly

SHRNUTÍ

1. Konflikty v rodinách často vznikají proto, že lidé mají odlišnou úroveň svého duchovního rozvoje.
2. Lidé, žijící zcela běžným životem, se mohou nacházet na jednom z deseti stupínků na žebříčku duchovního rozvoje.
3. Všechny stupínky tohoto žebříčku duchovního rozvoje se vztahují k jednomu z pěti světů - světu výchozímu, světu materiálních potřeb, světu materiálního budování, světu duchovního rozvoje a světu duchovní služby. K posledně jmenovanému světu náleží lidé, který svůj život zasvětili službě církvi nebo jiné duchovní službě a zcela se odpoutali od blaha světa materiálního. Určení svého místa na žebříčku duchovního rozvoje a také místa svých známých a příbuzných pomůže snáze pochopit motivy jejich jednání a na základě toho je přijímat takové, jací jsou.

4. kapitola

PROČ MAJÍ DUCHOVNĚ

HLEDAJÍCÍ PROBLÉMY

S PENĚŽI

Každého člověka provází životem jeden nebo několik egregorů. Provází - to znamená, že ho považují „za svého“, pomáhají mu, reagují na jeho prosby a plní mu přání v rámci svých možností. Čím vyšší je úroveň duchovního rozvoje člověka, tím vyšší egregory jej ochraňují. A tady někde leží zakopán onen zdroj některých našich problémů.

Abychom správně pochopili vzájemné vztahy mezi lidmi a jejich ochránci z Neprojeveného světa, podíváme se ještě jednou na žebříček duchovního rozvoje. Ale nyní se podíváme přímo na síly, které ovlivňují pomoc lidem, stojícím na různých stupíncích tohoto žebříčku. Na obr. 3 je znázorněn žebříček a síly z Neprojeveného světa - egregory, které tyto jednotlivé stupínky „ošetřují“. Samozřejmě, jedná se pouze o naši verzi vzájemných vztahů mezi lidmi a jejich ochránci z Neprojeveného světa. Tato verze však objasňuje mnoho jevů našeho světa, a proto vám ji zde předkládáme.

Výchozí svět a síly, které za ním stojí.

Takže - nejnižší úroveň duchovního rozvoje vykazuje Svět výchozí, čili nulový stupínek. Lidé, kteří náležejí do tohoto světa, dostali příhodný název Surovec. V principu lze říci, že mají duši, jenže ta se nachází ve stavu nerozvinutém nebo degradovaném. Takoví lidé většinou nemají žádné duchovní požadavky, dokonce ani ty nejskromnější. Typickými představiteli Světa výchozího jsou- sociální spodina společnosti: alkoholici, zdevastovaní narkomani, bezdomovci, recidivující pachatelé trestné činnosti, lidé psychicky narušení. To jediné, co v životě potřebují, je pití, drogy, despotismus, hrubé násilí, často spojené s úchylnkami. Z tohoto výkladu je jasné vidět, že Surovce ochraňují ty nejnižší eggregory - alkoholismu, narkomanie, násilí.

Pochopitelně, že tyto eggregory (a za nimi stojící démoni Předpeklí) mají velký zájem na tom, aby lidé co možná nejdéle setrvali v takovém životním stylu. Čím více takových činů, tím lépe pro eggregory, neboť pro existenci svých nízkých démonů je potřeba velkého množství takové energie - je totiž velice těžká a špatně se jí vyživují dokonce i démoni. Proto vlastně, dá se říci, provokují lidi k nadměrnému pití, "násilí, narkomanii, a nechťejí člověku dovolit, aby se vymanil z jejich vlivu.

Eggregory této úrovně jsou dostatečně silné, kruté a s velkým úsilím si pohrávají se svými „klienty". Aby se člověk zbavil eggregoru alkoholismu, musí projevit obrovskou vůli a touhu přestat pít (v tom případě může získat pomoc od čistých duchů) a je dobré použít k tomu velmi silné techniky, působící na člověka (hypnóza, kódování, magie atd.).

Svět materiální potřeby a síly, které za ním stojí.

Následující tři stupínky na žebříčku duchovního rozvoje náležejí ke Světu materiálních potřeb, v němž, dá se říci, žije absolutní většina všech obyvatel na Zemi. Lidi, kteří žijí v tomto Světě, spojuje jedno jediné přání: žít jako spotřebitel ve světě materiálního blahobytu.

Na prvním stupínku stojí lidé, které označujeme jako Neúnavný dřič. Touhy po duchovních hodnotách se na tomto stupínku prakticky neobjevují. Smysl života a lidské existence nacházejí tyto lidé v práci, lépe řečeno v tvrdé a nekvalifikované dřině, není vysoká, a proto jejich ochránci jsou eggregory nízké a střední úrovně.

Svět materiálního budování a síly, které za ním stojí.

Následující tři stupínky zaujímá Svět materiálního budování. Patří sem lidé, jejichž hlavním cílem není spotřební činnost, ale budování něčeho v tomto světě.

Lidé čtvrtého stupínku nesou označení Inženýři, I když zrovna tak to mohou být lékaři, novináři, pedagogové, dokonce i politici. Mají jedno společné - smysl svého života vidí výlučně v práci.

Inženýři obvykle nevytváří v zásadě nic nového, pouze si hledí profesionálně své práce. Samozřejmě, že se jedná o milovaná dítka velkého eggregoru profesionální aktivity se všemi jejími nejrůznějšími obory. Eggregor jim pomáhá pracovat a dokonce i zajistit postup v zaměstnání. Eggregor peněz se však jen někdy, a to velice zřídka, zahledí směrem k Inženýrům, je přitom velice neochotný, protože práce je pro takové lidi daleko cennější než peníze.

Na pátém stupínku jsou Badatelé, kteří jsou myšlenkami neustále zabráni do vytváření něčeho nového. Něčeho takového, co vylepšuje náš život. Není vůbec podstatné, zda to bude perpetuum mobile nebo zdokonalené zamykání u dveří. Hlavní je - aby se s tím lidem lépe a radostněji žilo. Jak jste již jistě uhodli, Badatelem může být člověk libovolné profese: lékař i podnikatel, programátor i kuchař. Ochraňují je dostatečně vysoké eggregory - vědy a tvoření. Také s nimi sympatizuje eggregor profesionální. Jen eggregor peněz se na ně dívá s pochybami. Vždyť tyto lidé potřebují veškeré peníze jen k tomu, aby učinili lidstvo šťastnější díky svým vynálezům. Proto se jim většinou finančních prostředků pro realizaci svých myšlenek nedostává. Svoji finanční pomoc z eggregoru peněz dostanou jen ti nejvitálnější a nejodvážnější Badatelé, kteří dokáží vytěsnit dostatečné množství energie ke splnění svých dětských objevitelských snů.

Tvůrci, kteří žijí na šestém stupínku, také vytvářejí nové hodnoty. Nejen ve světě materiálních předmětů, nýbrž i v oblasti lidského poznání. Výsledky jejich práce se nedají ohmatat rukama jak se říká. Vytváří nové hodnoty ve světě idejí, v systému učení, výchově a vzdělání, uzdravování, filosofii, umění atd.

Jejich pohrouženost do svých idejí je pro ně daleko významnější než materiální uspokojení. V souladu s tímto tvrzením je snadné říci, že je vedou v životě eggregory vědy, umění, tvoření. Tyto eggregory, předané Tvůrcům, mohou výrazně pomoci ke zrodu a realizaci patřičných idejí, nikoli však díky financím. Tvůrce sám má totiž na eggregory peněz spojení slabé - a proto mají úspěch ve světě vědy nebo umění spíše ojedinelé osoby.

Na šestém stupínku svět Materiálního budování končí. Lidi, jejichž dominantní zájmy se nacházejí právě v tomto světě, ochraňují eggregory střední s poměrně vysokou úrovní.

Samozřejmě, že to neznamená, že by mezi nimi nebyli příznivci eggregoru peněz nebo podnikání. Jistěže jsou, ale rozhodně to není u lidí ze Světa materiálního budování to nejpodstatnější. Mezi těmito lidmi nalézt bohaté je jako nalézt jehlu v kupce sena. To by museli být lidé, kteří dokázali spojit oddanost vysokým ideálům s obzvláštní materiální zainteresovaností.

Svět duchovního rozvoje a síly, které za ním stojí.

Nyní přejdeme do Světa duchovního rozvoje. Sem patří jakákoli lidská činnost, spojená s používáním poznatků o Bohu, Absolutnu nebo jakékoliv jiné formě Neprojeveného světa.

Sedmý stupínek zaujímají lidé, které označujeme slovem Hledači. Shromažďování nebo budování materiálních hodnot není pro ně aktuální. Zato ale s potěšením vítají jakoukoliv informaci z oblasti Neprojeveného světa: všechno, co je spojeno s Bohem, existencí Vyšších duchovních sil, životem ve sféře Jemných plánů.

Znamená to, že dominantou jejich zájmů je vlastní duchovní růst. Prostředky pro materiální existenci si získávají prací ve zcela reálném světě (ve službách, v továrně nebo obchodě, mohou to být penzisté nebo se starat o příbuzné). Jenže práce jako taková není zpravidla pro ně oblastí zajímavou, je jen nutností, která jim zabezpečuje minimální existenční úroveň.

Není těžké uhádnout, že Hledači k sobě přitahují pozornost dosti vysokých eggregorů duchovních aktivit, ezoteriky,

léčitelství, někdy také náboženství, které je ochraňují. Ale ochraňují je v rámci svých možností. Proto lidé ze sedmého stupínku pravidelně od svých ochránců získávají pro ně potřebnou informaci, využívají neobvyklého vcítění nebo se jim otevírají nové schopnosti. To je vlastně také vše, čím mohou pomoci vysoké egregory.

Na osmý stupínek, mezi Léčitele, se dostanou ti, kteří našli nebo v sobě rozvinuli něco, o co by se chtěli podělit s ostatními lidmi.

Peníze na život si mohou vydělávat díky svým schopnostem nebo prací ve své specializaci. Léčitelé se nacházejí pod vysokou ochranou egregorů ezoteriky, léčitelství nebo náboženství, které jim dávají sílu k léčitelským schopnostem a potřebné informace. Protože pro opravdové Léčitele je hlavním cílem pomoci jiným lidem, a přitom za tím nevidět pouze možnost zbohatnutí. U většiny z nich jsou spoje na egregory peněz velice slabé.

Přičemž zde není nutno plést si opravdové Léčitele s Realisty, kteří dobývají chléb svůj vezdejší cestou okázalých magických, léčitelských či jiných podobných úsluh. V dnešní době je po těchto službách velká poptávka, tak proč s toho nevyzískat peníze? Ne se vším se dá obchodovat. Takoví Realisté si mohou dobře (nebo ne tak dobře) plnit svoji práci a za to chtějí velké peníze. A protože jsou celou svojí duší Realisté, egregor peněz je má rád a umožní jim blahobyt v materiálním světě. A vysoké otevření se novým informacím od duchovního egregorů ani tak dalece nepotřebují. Šířitelé, kteří se vyskytují na devátém stupínku, jsou zakladateli nebo oddanými následovateli nejrozličnějších duchovních, náboženských nebo léčitelských škol, systémů a směrů. Těchto lidí není mnoho. Tito lidé již pro svoji existenci nevydělávají peníze v různých kancelářích nebo podnicích. Prostředky k existenci získávají výlučně jako odměnu za duchovní, léčitelské nebo další obdobnou činnost. Proto úroveň života Šířitele je plně v souladu s jeho systémem názorů na život ve víře, kterou šíří. Jestliže se jedná o současný západní systém typu Reiki, dianetiku, Ideál Tojča čili Lifespring, které jsou značně finančně ceněny, instruktoři těchto systémů mají velmi vysokou úroveň osobních finančních příjmů. Pokud jde o východní (různé druhy jógy atd.) nebo ruské systémy rozvoje duchovní cesty, které jsou orientovány na sociálně slabou vrstvu obyvatel, mohou být instruktoři těchto systémů velice vzdálení materiálnímu blahobytu.

Instruktoři těchto technik jsou typičtí adeпти egregorů ezoteriky nebo duchovních aktivit, které jsou umístěny na horních pozicích Neprojeveného světa. A ochránci těchto vysokých egregorů se lidem projeví formou nové informace nebo neobvyklých schopností, buď jako pomoc při vytváření vlastní duchovní školy nebo náboženské organizace. Tímto končíme s výkladem Světa duchovního rozvoje. Vychází z něj, že úroveň duchovního rozvoje těchto lidí je dostatečně vysoká, protože se jim dostává v obecném významu ochrany od nejvyšších egregorů.

Jak již bylo řečeno, velká touha po penězích a po materiálním blahobytu neodpovídá charakteru osob, které se pohybují na horních stupíncích. Proto je ani nemá v účtě egregor peněz. Hledači, například, často nemají prostředky na to, aby si mohli koupit potřebnou knihu nebo navštívili seminář.

Svět duchovní služby a síly, které za ním stojí L

Na desátém stupínku začíná Svět duchovní služby. Sem patří lidé, kteří se zcela oprostili od zájmů materiálního světa. Jedná se o mnichy, řeholníky, vážené kmety, kněze, proroky atd. Vůbec je nevzrušují lidské strasti a jiné světské záležitosti, protože se úplně oddali službě Vyšších duchovních sil.

Adeпти tohoto Světa jsou pod ochranou vysokých religiózních sil z nejvyšších pozic Neprojeveného světa - prakticky sil Božího plánu. Rozumí se samo sebou, že peníze nemají, protože je nepotřebují.

A kde tedy jsou peníze?

Jaký závěr můžeme udělat ze všeho toho, o čem jsme zde hovořili? Pokud se vrátíme k otázce peněz, je to věc, která lidi nesmírně rmoutí (zvláště ty, kteří peníze nemají)

Již jsme hovořili o tom, že jakýkoliv egregor (a za ním stojící duchověj může pomáhat člověku pouze v rámci svých možností (mimořádně, značně ohraničených). Proto, pokud poprosíte o pomoc síly Neprojeveného světa, pomáhají vám je splnit obvykle egregory, které vás ochraňují.

Pokud, například, stojí člověk na sedmém stupínku v žebříčku duchovního rozvoje, patří mezi Hledače, takže ho mají rády dostatečně vysoké egregory ezoteriky a duchovnosti. Pokud se na ně obrátí o pomoc, mohou mu v rámci svých možností seslat potřebnou informaci nebo nalézt nové schopnosti. To je vše. Bohužel, ani peníze, ani auto nebo byt nedostanou. To není jejich parketa. Penězi se nezabývají.

Nepochopení toho, čemu se říká kdo má v hlavě, má i v kapse, vyvolává pocit velkého zklamání ze života u lidí, kteří stojí na sedmém stupínku duchovního rozvoje. Velice často je mučí otázka: Jsem tak duchovní člověk, stále se modlím, očisťuji, prosím. Proč mi tedy Bůh nedopřeje úspěch? Vzniká tak vnitřní nespokojenost s tím, že svět je nespravedlivý (protože jiným, očividně hříšným lidem, dává spoustu peněz a dalších životních slastí, a mně, svatému, nic!), „karmická nádoba“ se zaplňuje a život se stává ještě těžším. Finanční problémy se naopak ještě zvýší, k nim se přidají problémy se zdravím, v osobním životě atd. Čili přesně podle schématu, který jsme si popsali v jezečkově události. Zde je příklad.

Olga, 43 let, žije na malém předměstí v Krasnodarském kraji. Její muž pracuje ve městě ve firmě na výrobu automobilů, dítě chodí do školy.

Rodina má vlastní domek s menším hospodářstvím (3 krávy a drobná hospodářská zvířata). Pokus získat finanční prostředky z vlastního chovu je neúspěšný, protože manžel pracuje ve městě a nemá čas se hospodářství věnovat. Proto se musí veškeré krmivo kupovat, je to záležitost drahá a vyčerpá všechny úspory za prodané mléko, vejce, atd. Olga se několikrát pokoušela vydělat si obchodní činností, ale provází ji stále neúspěchy. Nabízené zboží zůstávalo na pultě nebo se kazilo, kupující neplatili, markantní rozdíly v kurzu rublu způsobily velké ztráty. Výsledkem této aktivity bylo to, že se rodina zadlužila částkou okolo dvou tisíc dolarů, a teď je třeba peníze splácet. Jenže současně není možnost je sehnat. Toto všechno Olga hluboce prožívá a již chtěla celou situaci řešit dobrovolným odchodem ze života. V posledních několika letech čte Olga velice aktivně různou literaturu z oblasti ezoteriky, zúčastnila se několika kurzů Jógy, Reiki a meditací. Ráda by těmto aktivitám věnovala více času, ale nedostatek financí i vzdálenost od

velkého města ji omezuje v možnosti rozvíjet svoji duchovní aktivitu.

Při jedné z meditací se spatřila ve starém chrámu. A kdysi před lety jí jedna jasnovidka řekla, že Olga v minulém životě zaujímala velmi vysoký post v náboženské organizaci.

K penězům má Olga dvojí vztah. Na jedné straně peníze potřebuje, aby splatila dluhy a mohla vychovávat syna. Na straně druhé vydělávání peněz jí zabírá spoustu času a tak se nemůže věnovat tomu, co ji baví.

Diagnostika situace. V tomto případě se setkáváme se situací, kdy všechny myšlenky a zájmy člověka jsou nasměrovány na učení Neprojeveného světa a rozvoj vlastních schopností. Jenže život nutí Olgu, aby vydělávala peníze a ona by to potřebovala daleko rychleji (aby se pak mohla vrátit ke své zálibě). Bohužel, rychleji to nejde.

V Olžiných myšlenkách nejsou peníze. Je nucena je vydělávat a vynakládá na to velké úsilí. Chce žít zajištěna, koupit muži pěkné auto a synovi umožnit kvalitní vzdělání.

Zde objevujeme současně evidentní idealizaci duchovních hodnot a skryté vnitřní odsouzení bohatých lidí (peníze jsou jen kriminál nebo neduchovní věc), odsouzení sebe sama za neschopnost dojít ke svému cíli. Výsledkem je, že se Olžina „karmická nádoba“ zaplnila na 85 % a všechny její cíle se takablokovaly. Éra neúspěchů ji přivedla k nespokojenosti se životem a k myšlenkám na sebevraždu. A pokud nezmění svůj vztah ke světu, situace se bude nadále zhoršovat.

Co tedy dělat?

Co tedy dělat, pokud chceme být duchovními lidmi, a přitom potřebujeme sehnat peníze na knihy, kurzy a cesty do zahraničí? Především je třeba najít své místo na Zemi a přestat být nespokojený s okolním světem (co je hřích, to už víte).

První cesta -

odpoutat se od pozemských radovánek.

Jednou z variant takového sebeurčení je pochopit, že duchovní cesta je pro vás nejdůležitější věcí v životě. A proto se budete odpoutávat od přítěže, která má podobu materiálního blahobytu, kterou uznávají jiní lidé. Budete spokojeni s tím, co vám budou dávat Vyšší duchovní síly. A nebudete nespokojeni s tím, že toho mnoho nedostanete. Již jsme poukázali na to, že Stvořitel vůbec není zainteresován na tom, abyste myšlenkami nebo přáními uvízli v pozemských problémech. Chce, abyste jej bezdůvodně milovali. Ne za pomoc, ne za dar, prostě jen tak. Za to, že stvořil vás i celý tento svět. Pokud ze sebe dokážete sejmout vnitřní napětí a zklidnit svoji mysl, váš život bude pohodovější a plnohodnotnější. Ne z hlediska materiálního, ale z hlediska vašeho duševního stavu, spokojeného života s radováním se z maličkostí. To je první cesta - cesta člověka, který si uvědoměle limituje své potřeby a odmítá ochranu démonů.

Druhá cesta -

spojit duchovní a materiální cestu.

Druhá cesta je cesta člověka, který si přeje žít světským životem. Jde o cestu, kdy si ale člověk nepřije výrazně porušovat pravidla daná Stvořitelem, a kdy bude plně respektovat a uplatňovat duchovní hodnoty.

Takový člověk může být osobností duchovní, ale bude se řídit pravidly ne náboženskými, ale tzv. světskými (o nich se zmíníme později).

Podobná cesta je možná, i když vyžaduje změny některých stereotypů ve vztahu k životu. Spočívá v tom, že potřebujete vědomě stát pevně na zemi, tj. uměle se dostat k egregoru peněz.

Zastavit ho a obrátit jeho pozornost na vás s tím, aby vás materiálně zabezpečil. Takto se můžete dostat pod ochranu hned dvou egregorů: ezoteriky a peněz.

Je to vůbec možné? Již jsme poukázali na to, že někteří Badatelé s úspěchem uměle spojují služby Vyšším duchovním silám a dobrým materiálním zabezpečením. Je to možné a odpovídá to podmínkám „světské“ duchovní cesty.

Jak se spřátelit s egregorem peněz?

Jak to lze provést? Není to tak jednoduché, zvláště ne pro člověka na úrovni Hledače nebo Léčitele. Musíte to udělat tak, aby ve vaší mysli nebyly jen myšlenky duchovní, ale i peněžní. Ale nikoli myšlenky typu, proč peníze nemáte.

Naopak takové, že je potřebujete na to či ono, že jste schopni si na to vydělat a s jakým pocitem štěstí je budete utrácet. To znamená, že se musíte stát byť jen ze čtvrtiny Realistou. Tehdy se princip: co je v hlavě, to je v kapse může stát realitou tím, že se zlepší vaše finanční situace.

Proto je třeba dokázat svými myšlenkami i činy egregoru peněz, že penízky nepřehlídíte, naopak, že je milujete. Že je nutně potřebujete a že je umíte s radostí sehnat i utratit. Přičemž ze začátku se egregor peněz bude nějakou dobu dívat s nedůvěrou na váš shon a podezírat vás, že jakmile vám umožní dát svůj díl, v ten moment se k němu zachováte nedobře (vždycky, když přísun peněz nekončí, nýbrž pokračuje). Nemá rád licoměrné lidi. Potřebuje vaši oddanost a stálost, proto musíte být upřímní ve své lásce k materiálnímu blahobytu. Samozřejmě, pokud jej dostanete.

Velmi dobře popisují takové samoprogramovací metody v podnikání nejrozumnější západní autoři, jejichž knihy jsou známé v posledních letech široko daleko. Také máme vlastní verzi toho, co je třeba udělat, aby vás vyslyšel a měl rád egregor peněz. Řekneme si o ní v následujících kapitolách knihy. Důležité je jen to, abyste přesně našli své místo na zemi a pustili peníze k sobě. Jinak budou veškeré křečovitě programy vašeho finančního zduření neúspěšné.

Nemluvíme však o další cestě - tou je zapomnění na veškerou duchovnost a pohroužení se pouze do světa peněz a obchodu. To znamená být plně Realistou. Taková volba také není možná. Pravdou je, že volba takové cesty vůbec neznamená, že se hned stanete bohatými - i zde existují mnohé osobní problémy, spojené s prosperitou. Ale tato cesta znamená, že se vědomě dostáváte pod ochranu jednoho egregoru (peněz) a problémy mohou být pouze s čistými duchy, kteří budou mít tendenci vás neopustit. Takže pokud se vám nedaří s financemi, buď máte příliš vysokou hladinu v „karmické nádobě“. Nebo ještě něco, co vám brání stát se bohatým. Některé typické problémy, spojené s penězi, budeme probírat později.

Tím končíme vyprávění o silách, které ochraňují lidi na různých úrovních jejich duchovního rozvoje. A přejdeme k

resumé

SHRNUTI

1. Lidi, kteří stojí na tom či onom stupínku na žebříčku duchovního rozvoje, chrání rozmanité síly Neprojeveného světa.

2. Lidé ze Světa duchovního rozvoje mají často problémy s úrovní svého materiálního zabezpečení, což je vede k podráždění a tím i naplnění „karmické nádoby“.

3. Aby se zvýšila jejich úroveň pohodlného života na světě, doporučuje se jim najít si své místo na zemi a buď snížit nároky na úroveň svého materiálního blahobytu, nebo se vědomě dostat pod ochranu nevysokého egregoru peněz a obchodu

5. kapitola

JAK PŘERUŠIT KOLOBĚH KARMY?

V této kapitole bychom vám rádi objasnili, jak duše člověka může přerušit karmický řetězec (kolo sansary, kolo karmy) a přejít do Božího plánu. Tato verze se bude, stejně jako předchozí, opírat o tradice religiozní, i když možná jsou i některá nestandardní podání známých idejí.

Ale pro začátek je třeba říci, jak toto kolo zmírnit podle našich modelů uspořádání Neprojeveného světa. Varianta tohoto modelu je zobrazena na obr. 4.

Kam se dostáváme po smrti? Jak jsme se již zmínili, po smrti našeho fyzického těla se duše dostane na určitou úroveň jemnohmotného světa. Již jsme hovořili o desetipatrovém modelu, v němž první patro tvoří Předpeklí a desáté Podnebesí. Všechny deset pater se nalézají v astrálně-mentálním plánu, Boží plán, v němž žijí čistí duchové (a duše) se nachází již výše.

A nyní, pokud přijmeme jako fakt to, že žítí v našem pozemském těle začíná na „nulové“ úrovni, můžeme všechno logicky snadno vysvětlit

Naše duše po přebývání na nulové úrovni (tj. po skončení pozemského života) se dostane na určitou úroveň jemnohmotného světa. Tato úroveň, jak jsme již zmínili, závisí na množství nakupených hříchů (čili na zaplnění „karmické nádoby“) a na dluhích vůči démonům. Čím více je zaplněna „karmická nádoba“, tím víc nízkých energií vyznačuje člověk.

Pokud je osud takto zcela zaplněn, člověk zemře a po smrti se na jeho duši vnesou nároky nejnižších démonů - je to „jejich“ duše a když je živila za života, proč by je neměla žít i po smrti. Zvláště, pokud má duše karmické dluhy u démonů za jimi poskytované předešlé služby. Po nějakém čase takové existence se duše znovu vrátí na Zem - aby získala duchovní zkušenost, vyrovnala své dluhy a vypracovala si nové energie. Na obr. 4 je taková cesta duše, která nese břímě karmy, označena číslicí 1.

Egregory milují své adepty.

Pokud člověk žil úplně obyčejným světským životem, vlastní dluhy (vůči démonům) nenadělal a nenakupil si hříchy, může po smrti jeho duše vzlétnout na vyšší patro žebříčku duchovních hodnot. Můžeme klidně říci, že úroveň „uvězněné“ duše bude po smrti odpovídat těm vibracím, které člověk běžně vyzářoval za života. To znamená, že jeho úroveň v jemnohmotném světě bude odpovídat tomu stupínku na žebříčku duchovního rozvoje, který zaujímal Člověk během života.

Například, pokud se člověk celý život věnoval podnikání a sytil pouze egregor peněz (to znamená, že byl adeptem egregoru peněz), tak/w smrti přijmou jeho duši „za svoji“ démoni, kteří se řídí tímto egregorem.

Pokud byl člověk Inženýr a celý život se ze zápalu věnoval počítačům, i po smrti jeho duši přijmou za svoji démoni, kteří se řídí egregorem profesionální činnosti. Nepustí takovou duši výš - je jejich, protože vždy jim poskytovala pro ně důležité vibrace a po smrti má právo zůstat mezi svými.

Pokud byl člověk za života adeptem tohoto egregoru (to znamená, že se za života nezajímal o nic jiného nežli o počítače), má jeho duše možnost používat energetické zásoby egregoru, na jehož tvorbě se člověk za života podílel. Používat tedy energetické zdroje znamená zabezpečit si delší a pohodlnější existenci v jemnohmotném světě.

Ale pak se dané nakupené energetické zásoby zmenší a duše se znovu vtělí na Zem podle daného systému inkarnací. Tato cesta je vyznačena na obr. 4 číslicí 2.

Stejně tak můžeme hovořit o egregorech vědy, umění, tvůrčích aktivit, ezoteriky atd. Svě adepty nesmírně milují, netrpělivě je očekávají a dovolí jim chvíli setrvat ve svém království a používat zde pro své žití část nakupených energií z egregoru. Cesta takových duší mezi Zemí a jemnohmotným světem je vyznačena číslicí 3 na obr. 4. Jak vidíte, má formu kola, stejného jako má kolo karmy.

Ale je to cesta adepta, to znamená člověka, upřeného za života na jednu ideu. Těchto lidí na zemi však není mnoho.

Lidé, kteří mají hodně zájmů.

Lze říci, že většina lidí se za svého života nachází ve vzájemném vztahu s množstvím egregorů různé úrovně současně.

Znamená to, že po smrti tohoto člověka si na jeho duši činí nároky najednou všechny tyto egregory.

Není těžké si představit, jaký zmatek asi panuje v jemnohmotném světě v okamžiku, kdy se tam objeví duše člověka, který za života miloval sex, rodinu, fotbal, svoji práci, a ve volném čase ještě psal scénáře (nebo vyřezával pěkné věci

ze dřeva). Tahanice o tuto duši probíhá tedy mezi démony současně několika úrovní! Nízký egregor sexu ji stahuje k sobě, o hodně vyšší egregory sportu, rodiny a profese ji také stahují k sobě, přitom každý individuálně, sám za sebe. Dokonce i egregor umění se snaží uplatnit svá práva na tuto duši - bez ohledu na to, že člověk za života získal toto uspokojení tím, že napsal scénář.

Výsledek takového sporu není jasný. Nejspíš takovou spornou duši co nejdříve vpustí do další inkarnace kvůli jasnějšímu upřednostnění svých zálib. A úroveň jeho nedlouhé existence v jemnohmotném světě se stanoví na základě výsledků všech těchto dohod mezi démony různých úrovní. Takže cesta takové duše v jemnohmotném světě může splynout s libovolnou variantou z dřívější, vyznačenou číslicemi 1 - 3 na obr. 4. 184

Kde se nacházejí čisté duše?

Již jste si určitě všimli toho, že stále hovoříme o démonech a vůbec se nezmiňujeme o čistých duších. Zatímco ve všech knihách, v nichž se popisují případy klinické smrti, se píše o tom, že naše duše čeká po smrti temný tunel, na jehož konci každého vítá oslňující světelná zář.

Co je to za jasnou zář, jsme si řekli již dříve. Jde o čisté duchy a samozřejmě, že tito duchové vítají každou duši, která se dostává do jemnohmotného světa. Vítají ji v naději, že se jim podaří nalézt mezi miliony přicházejících hříšníků alespoň jednoho napraveného.

Jenže je to těžké, protože vstupující duši se ve velmi rychlém sledu přehrají nejdůležitější okamžiky předchozího života s veškerými hříchy, které napáchal, a zařadí se na odpovídající úroveň jemnohmotného světa - podle těchto nakupených hříchů. To znamená do astrálně - mentálního plánu, kterému velí démoni. A dál všechno probíhá podle výše zmíněného schématu.

Domníváme se, že zhruba takový osud čeká duši obyčejného člověka, která se vyskytuje na libovolném (od prvního do devátého) stupínku žebříčku duchovního rozvoje. Všechny duše očekávají egregory jemnohmotného světa a vrací je zpět na Zem podle inkarnačního řadu.

Je možné se stát živočichem?

V některých náboženských systémech se počítá s tím, že naše duše se může zosobnit nejen v lidském těle, ale i v těle živočicha, rostliny, minerálu atd. Osobně se domníváme, že je to málo pravděpodobné. V žádném případě se nám to, při realizaci reinkarnačních meditací, v nichž se nacházelo několik stovek lidí, kteří si vzpomněli na své minulé životy, nepotvrdilo. Prakticky se neobjevily případy, kdy by se lidé, vzpomínající na své minulé životy, viděli jako živočichové, i když některá podobná vidění se u jedné dvojice osob objevila. Ale dostat se do vzpomínky vidění se jako rostlina nebo minerál, je zcela mimo naše chápání.

Ale i čistě logicky je zde mnoho rozporů. Člověk se odlišuje od rostliny nebo živočicha existencí vědomí, tj. schopností uvědomovat si sebe sama jako osobnost. Aby se tato schopnost mohla realizovat, jsou nutná minimálně těla astrální a mentální, byť by jen v počátečním stadiu.

Pokud se však podíváme na jednodušší svět, co tam vidíme? Minerály mají materiální (tj. fyzické) tělo a zjevně tělo éterické. To samé lze říci o rostlinách. Ani astrální, ani mentální těla zde nejsou.

Živočichové mají těla fyzická, éterická a astrální - jsou jim vlastní oddanost, nenávist apod. Mentalita je u živočichů prakticky nulová (necht' nám prominou milovníci a ochránci zvířat!). Pouze nejsložitější z nich (savci) vlastní počátky mentality. My se domníváme, že třeba živočichům umožnit místo na své cestě růstu, kde mohou více využít svých duchovních zkušeností jako Božskou část, kterou jim dal Stvořitel. Abychom se my, lidé, odlišovali od živočichů a oslavovali Stvořitele za jeho moudrost. Proto si myslíme, že inkarnovat se do živočichů snad lze, ale i kdyby to možné bylo, šlo by o dílo velice obtížné.

Naše zkušenost potvrzuje myšlenku o stupíncích na žebříčku duchovního rozvoje, podle níž člověk povstal z Východního světa a sotva se na tuto úroveň bude vracet. Duše, která se dostala v průběhu své evoluční úrovně k uvědomění si sebe sama jako osobnosti, se sotva může zosobňovat do neuvědomělé bytosti.

I když - Příroda je nekonečně složitá a těžko kdo pozná veškeré její taje.

Dvě podmínky přechodu do Božího plánu.

A nyní se můžeme vrátit k výchozímu tématu této kapitoly. Jak se lze dostat po smrti ihned do Božího plánu, aniž bychom se střetli s nároky démonů různých úrovní? Domníváme se, že to není tak obtížné! Je třeba pouze za života nevyzařovat neetalonové energie a nemít dluhy u démonů.

Nemít dluhy u démonů znamená, že nesmíte mít v době narození velkou zralou karmu a nesmíte si v životě nadělat dluhy. To není tak složité a hodně lidí může tak či onak tento požadavek splnit. Za těchto okolností po smrti nikdo z démonů nemůže svými nároky „překážet“ vaší duši na její cestě k Božímu plánu.

Složitější je to s druhou podmínkou. Vyzařovat za života pouze čisté energie znamená, že nemůžete mít žádnou vazbu na nic pozemského. Znamená to, že musíte být zcela lhotejník rodině, penězům, vášním, práci, vědě, umění, ezoterice atd. Je jasné, že se můžete o to vše zajímat, ale zaujímat k tomu minimální vztah. Můžete toliko milovat Stvořitele a jeho dílo - Přírodu a lidi. Ne konkrétní lidi, ale obecně každého jedince. I kdyby to byli sebevětší hříšníci.

Priznejme si zde, že je to těžké. Zvláště v reálném životě, kde je třeba nějak žít (jen ne na ulici), pít (lepší pít), oblékat se (určitě tady zmrzneš - vždyť tu není Afrika!) atd. Abychom toto všechno měli, musíme sehnat zaměstnání, pracovat, dostávat za to plat atd.

Ještě těžší je to u příbuzných (otec, matka, bratři a sestry, manželka, děti), protože zajímat se o ně nám určuje lidská morálka.

Jenže je to, bohužel, všechno moc pozemská záležitost. Pokud si vzpomenete na zkušenost velkých Učitelů, ukázali sami na sobě příklad právě takového vztahu k pozemskému životu. Buddha byl princ, měl manželku a čtyřměsíčního syna, když se toho všeho vzdal a odešel do světa duchovního osvícení. Kristus nebyl bohatý, neměl rodinu, ani děti. Ale i on stavěl lásku k Bohu na daleko významnější místo, než byla jeho láska k vlastní matce. A tak dále.

Takže, aby se zastavilo kolo karmy a dalo se přejít po smrti do Božího plánu, je třeba ještě za života odpoutat se od vazeb na všem pozemském. Jenže v normálních podmínkách života ve městě nebo na vesnici to jde velice obtížně. Spíše se dá říct, že je to nemožné. Proto duše, hledající Božskou blaženost, našly pro sebe několik variant pozemské existence, která tak či onak zabezpečuje jejich dosažení vysněného cíle. Tyto cesty jsou dobře známé.

Dvě cesty odpoutání se od pozemských hodnot.

Především je to rozjímání o samotě. Člověk odejde do lesa nebo do hor, tam žije v naprosté odloučenosti, snaží se vnímat. Složitější je to s druhou podmínkou. Vyzařovat za života pouze čisté energie znamená, že nemůžete mít žádnou vazbu na nic pozemského. Znamená to, že musíte být zcela lhotejník rodině, penězům, vášním, práci, vědě, umění, ezoterice atd. Je jasné, že se můžete o to vše zajímat, ale zaujímat k tomu minimální vztah. Můžete toliko milovat Stvořitele a jeho dílo - Přírodu a lidi. Ne konkrétní lidi, ale obecně každého jedince. I kdyby to byli sebevětší hříšníci. Přiznejme si zde, že je to těžké. Zvláště v reálném životě, kde je třeba nějak žít (jen ne na ulici), pít (lepší pití), oblékat se (určitě tady zmrzneš - vždyť tu není Afrika!) atd. Abychom toto všechno měli, musíme sehnat zaměstnání, pracovat, dostávat za to plat atd.

Ještě těžší je to u příbuzných (otec, matka, bratři a sestry, manželka, děti), protože zajímat se o ně nám určuje lidská morálka.

Jenže je to, bohužel, všechno moc pozemská záležitost. Pokud si vzpomenete na zkušenost velkých Učitelů, ukázali sami na sobě příklad právě takového vztahu k pozemskému životu. Buddha byl princ, měl manželku a čtyřměsíčního syna, když se toho všeho vzdal a odešel do světa duchovního osvětlení. Kristus nebyl bohatý, neměl rodinu, ani děti. Ale i on stavěl lásku k Bohu na daleko významnější místo, než byla jeho láska k vlastní matce. A tak dále.

Takže, aby se zastavilo kolo karmy a dalo se přejít po smrti do Božího plánu, je třeba ještě za života odpoutat se od vazeb na všem pozemském. Jenže v normálních podmínkách života ve městě nebo na vesnici to jde velice obtížně. Spíše se dá říct, že je to nemožné. Proto duše, hledající Božskou blaženost, našly pro sebe několik variant pozemské existence, která tak či onak zabezpečuje jejich dosažení vysněného cíle. Tyto cesty jsou dobře známé.

Dvě cesty odpoutání se od pozemských hodnot.

Především je to rozjímání o samotě. Člověk odejde do lesa nebo do hor, tam žije v naprosté odloučenosti, snaží se vnímat pouze (dle možností) lásku ke Stvořiteli a Přírodě. Živí se tím, co mu dají kolemjdoucí. Obvykle se Vyšší duchovní síly o rozjímajícího zajímají a umožní mu, aby neumřel hladem nebo zimou. Dříve byla taková cesta duchovní očisty dosti rozšířená. V současné době se také objevuje, ale v menší míře.

Druhá, pohodlnější cesta zbavení se závislosti na pozemských hodnotách, je vstup do kláštera. Klášter je ve skutečnosti vlastní ochrana pro duše, které si přejí sloužit pouze Stvořiteli. Na jedné straně zajišťuje klášter mnichům vše nezbytné pro život - oděv, bydlení, jídlo a možnost sloužit Hospodinu. O to všechno si mnich nemusí dělat starosti, a tak nemusí sloužit pozemským egregorům (s výjimkou administrativy kláštera, pochopitelně. Ta se samozřejmě musí starat o to, aby se ostatní mniši mohli plně věnovat své službě Hospodinu).

Na druhé straně, život v klášteře dosti silně snižuje a narušuje hodnoty člověka. Klášter limituje svobodu bydlení lidí i osobní život, kdy omezi možnou lidskou připoutanost k oblékání, jídlu, pití, rodině atd. Toto potlačení vlastního ega se provádí za pomoci rituálů, které provádějí veřejně uctívané duchovní osobnosti, za pomoci omezení volného času atd. Pokud člověk přijme všechna tato omezení klidně a v pohodě, nebo je jako omezení vůbec nebere, zůstává mu jen jeden cíl - sloužit Stvořiteli a tímto způsobem si zabezpečit budoucí život v Božím plánu.

Existují jistě i další cesty přechodu do Božího plánu, ale zatím je neznáme.

Proč křesťanství neuznává reinkarnaci.

Vzniká zde ještě jedna odpověď na otázku - proč křesťanství zavrhnulo ideu existence mnohačetného znovuzrození lidské duše? Proč existují rozpory v názorech na tuto problematiku mezi křesťanskými a dávnými východními naukami?

Ve skutečnosti o žádné rozpory nejde. V křesťanství skutečně není ideu reinkarnace nutná. Vždyť pokud se na to podíváme úplně obecně, jak lze interpretovat příchod Ježíše Krista na Zem?

Přišel do světa hříšníků (které očividně čekalo mnohačetné zrození) a řekl jim, že pokud v něj uvěří a půjdou za ním, je připraven vzít na sebe všechny jejich hříchy (tj. vykoupit je před Hospodinem). To znamená, že pokud věřící uvěří v Ježíše Krista a bude ho následovat, zaručí mu své místo v Božím plánu, aniž by musel vstupovat do reinkarnačního řádu. Proč tedy musí absolvovat reinkarnaci ortodoxní křesťan? Pokud jde o pravověrného křesťana, který věří v Ježíše Krista a plní všechny jeho přikázání, dostane se po smrti přímo do nebe, to znamená do Božího plánu. Takže pravověrný křesťan skutečně ideu inkarnace nepotřebuje. Proto byla v pátém století vyjmuta ze všech křesťanských religiálních pramenů.

Vidíte sami, že o žádné rozpory zde nejde. Jde o problém pravověrného křesťanství. Protože skutečný křesťan musí přísně dodržovat veškerá přikázání. A to je přesně to, o čem jsme již hovořili na jiném místě. Je třeba se odpoutat od závislosti na všech světských hodnotách a milovat pouze Stvořitele. A cesta k Božímu plánu pro vás bude otevřená. Takže předkládáme našim čtenářům návrh, aby se zbavili svých vztahů k pozemským hodnotám. Pokud jste se rozhodli zasvětit svůj život službě Stvořiteli, nemusíte již dále číst tuto knihu. Je třeba si pouze zvolit svoji cestu, jak Stvořiteli sloužit. Ale měla by být taková, aby vám umožnila dosáhnout zvolený cíl. Jinak - k čemu by vám byla všechna tato omezování v životě?

Toto jsou naše úvahy o uzavření kola karmy a přechodu do Božího plánu. Věříme, že budou pro naše čtenáře užitečné. Zejména pro ty, kteří se rozhodli vzdát se všeho pozemského a zasvětit svůj život službě Vyšším duchovním silám. Další pokračování ve čtení této knihy by se jim určitě přičilo.

A pro ty, kdo je v této inkarnaci příliš spjat s rodinou, prací nebo čímkoliv jiným pozemským a nemá dostatek sil nebo touhy odpoutat se od těchto zcela světských záležitostí, navrhujeme přejít k učení technik na dosažení svých cílů s pomocí sil Neprojeveného světa. O tom ale až v následujících kapitolách. Nyní si provedeme resumé této kapitoly

SHRNUTÍ

1. Po smrti se každá duše dostává do sféry těch sil jemnohmotného světa, s nimiž měla vzájemný vztah za života.
 2. Pokud byl člověk za života adeptem jednoho egregoru, po smrti se stane „hostem“ tohoto egregoru a může spoléhat na jeho příznivý vliv.
 3. Pokud měl člověk v životě mnoho zájmů, po smrti si na jeho duši činí nárok současně všechny síly, se kterými měl člověk vzájemný vztah již za života. Místo a čas prožívání duše v jemnohmotném světě je dána výsledky dohody mezi těmito silami.
 4. Pro vstup do Božího plánu nemusí po smrti k duši člověka mít nároky žádné síly, které se věnují pozemským záležitostem.
- Lidstvo našlo dvě cesty pro žití, při němž lidé mohou existovat mimo obvyklých pozemských připoutaností. Je to cesta rozjímání a cesta žití řeholním životem

ZÁVĚR KE DRUHÉ KNIŽE

Druhá kniha je u konce. Doufáme, že vás nerozčarovala. Dala vám možnost vyzkoušet si sami na sobě námi navržené způsoby očisty od nakupených negativních prožitků. Pochopitelně, že jen vyzkoušet, protože pro realizaci úplné očisty je třeba dvou - tří měsíců každodenní vlastní práce s meditací odpuštění. Pouze tehdy je výsledný efekt očisty úplný! Kromě toho jste již určitě přijali za své některý z námi navržených životních postojů a zkoušíte jej praktikovat ve svém běžném životě. Chápeme, že to nejde snadno a vy se neustále ocítáte v cirkusové aréně, dokonce i mimo svou vůli. Ale snažte se a uvidíte, že svůj život časem lépe pochopíte a bude pro vás daleko příjemnější.

V této knize jsme vysvětlili svoji verzi toho, cože se to vlastně děje v Neprojeveném světě. Věříme, že vás tato informace nepolekala a nerozčarovala. Pokud by jakkoli souzněla s vašimi vlastními idejemi o jemnohmotném světě, můžete ji směle používat při svých praktických aktivitách v životě. Tak se vám lépe podaří chápat a přijímat proces získávání pomoci od sil Neprojeveného světa. To znamená, že začnete žít ve světě, který je již trochu rozumnější. Možná se vám zdá, že jednotlivé pasáže této knihy na sebe logicky příliš nenavazují. Ale toto všechno jsou části jednoho velkého díla, s nímž je dobré seznamovat se postupně.

Po přečtení této knihy můžete směle přejít ke knize třetí, s názvem Karma - Řešíme problémy, v níž se hovoří o způsobech zvyšování efektu dosahování pro vás důležitých životních cílů. My tuto metodu nazýváme Metoda formování událostí pomocí síly myšlenek. Ve skutečnosti vám navrhujeme využívat pomoc sil Neprojeveného světa a dáváme vám nástroj pro tuto zcela uvědomělou spolupráci.

Tak tedy na shledanou na stránkách následující knihy.